

9 770353 734051

INTERVJU

Mag. Viki Krajnc, upokojen brigadir Slovenske vojske

str. 26-27

LOKALNE VOLITVE

Kako smo volili v naši regiji? str. 2-3, 36-38

KRONIKA

So ropi na Celjskem med seboj povezani? str. 14-15

Št. 47 / Leto 73 / Celje, 22. november 2018 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Novi tednik
podarja razvajanje
AKCIJA
 str. 20

Do cilja še daleč, a padel je – Zagreb!

Tako prepričljive in zlasti izdatne zmage nad večnimi tekmeci v elitnem evropskem tekmovanju rokometno Celje še ni doživelo. Po volilni nedelji so praznovali mnogi, pridružili so se jim privrženci junakov knežjega mesta. Navdušenje je bilo upravičeno, pot do zelenega preboja v izločilne boje bo sicer še trnova. Tako kot tudi za tiste, ki jih čaka še drugi krog ... str. 32

Foto: SHERPA

ijAGER
Vedno poceni
KUPON
 S tem kuponom, pri nakupu živil nad 25 eur.
 KAVA BARCAFFE CLASSIC, 400 g
ZASTONJ!
 2 109900 081121
 Veljavnost kupona je od 22. 11. - 29. 11. 2018
 Jagros d.o.o., Laše 1b, 3241 Podplat, www.trgovinejager.com

GOSPODARSTVO

Marko Hrovat z ribami že od pripravništva str. 4

Kdo so najbogatejši? str. 5

IZ NAŠIH KRAJEV

Kam po smučarsko opremo? str. 9

NAŠA TEMA

Paliativa: skrb za umirajoče iz ljubezni str. 12-13

KULTURA

Iz vojne v novo državo str. 10

KRONIKA

Povzročila naj bi za 12 milijonov evrov škode str. 14

POVEČANO POVPRASEVANJE PO TEŽKIH KRAVAH! NUJNO!
INFO: (02) 790 15 60, 031 733 637
NOVO! TRANSPORT PO SLOVENIJI BREZPLAČEN!
ODKUP KRAV PO VIŠJH CENAH
 do 2,70 € + davek (bio + 0,20 €)
 Aktualne dnevne cene: biki do 3,50 € + davek
 Aktualne dnevne cene: telice do 3,40 € + davek
POVEČANO POVPRASEVANJE PO BIO ŽIVALIH (do 0,20 €).
2 x v Evropi!
TEDESKA PRODAJA MALIH TELIČK; cca 200–250 kg!
 Zagotovljeno plačilo v dveh dneh na vaš bančni račun.
 Kogler Franc A., d.o.o. Parmova ulica 53, SI-1000 Ljubljana

ZADETKI

»Potrošnja rib v Sloveniji se je v zadnjih petdesetih letih povečala, a še zdaleč ni takšna, kot bi si jo želeli ribogojci in kot priporočajo zdravstvene organizacije.«

Marko Hrovat, lastnik ribogojnice

»V Celju je bilo vključenih približno tri tisoč teritorialcev, v celi pokrajini pa smo imeli mobiliziranih 11 tisoč teritorialcev, kar je skoraj največ v Sloveniji v primerjavi z ostalimi pokrajinami.«

mag. Viki Krajnc, upokojen brigadir Slovenske vojske

»V Ameriki lahko delavec zelo hitro napreduje. Prideš, si zadolžen za določeno stvar, čez štirinajst dni odgovorni ugotovijo, da znaš še kaj drugega, in že napreduješ. Prav za vsakega in za njegove sposobnosti najdejo prostor.«

Anja Oset, študentka

»Rada živim. Pridobila sem samozavest, okrepila samopodobo. Lažje se gibam. Vedno sem bila nasmehana in dobre volje, čeprav je bilo v meni vse drugo kot veselje.«

Tamara Volasko, ki je osvojila zdrav način življenja

»Čestitam vsem igralcem. Vsi so pravi »frazerji« na parketu!«

Kujtim Morina, trener Dobovca, po nastopu v elitnem delu futsal lige prvakov

Na županskih stolčkih »stare face«

26 aktualnih županov z novim mandatom

Nedeljske županske volitve večjih presenečenj na našem območju niso prinesle. Občine Savinjske statistične regije bodo tudi v naslednjem mandatu večinoma vodili dosednji župani. Izjemi sta Rečica ob Savinji in Tabor, kjer sta bila izvoljena nova župana. Občino Rečica bo vodila Ana Rebernik in občino Tabor Marko Semprimožnik. Ime župana za zdaj ostaja neznanca v petih občinah. 2. decembra se bodo na volišča ponovno odpravili v Braslovcah, Gornjem Gradu, Slovenskih Konjicah, Šmarju pri Jelšah in Vitanju. Volitve bodo morali zaradi zapleta z glasovnicami ponoviti v Rogški Slatini.

Po nedeljskih lokalnih volitvah zdaj sledijo priprave na vzpostavitev novoizvoljenih občinskih svetov.

V knežjem mestu ostaja tudi po 20 letih na čelu občine Bojan Šrot, ki je v konkurenci šestih kandidatov zmagal že v prvem krogu, čeprav ta ni bila tako prepričljiva kot pred štirimi leti. »Zmago v prvem krogu sem pričakoval in sem je izjemno vesel, čeprav energije imamo

še za kakšen krog ali dva,« je takoj po razglasitvi rezultatov, na katere je bilo sicer treba čakati najdlje v državi, povedal novi-stari župan. Kot pravi, je njegovo dolgoletno županovanje prednost, saj pozna težave in hkrati tudi rešitve. Zagotovil je, da mu energije ne bo zmanjkalo, za svežino pa bodo skrbeli novi obrazi v njegovi stranki.

Na drugo mesto se je uvrstil Sandi Sendelbah iz liste Odprto Celje, tretje mesto je pripadlo dolgoletnemu Šrotovemu sodelavcu Marku Zidanšku iz SLS.

Šrot z večino tudi v mestnem svetu

Na županskem mestu torej še ni sprememb, jih bo pa zato toliko več v mestnem svetu. Predstavniki Celjske županove liste bodo zasedli tretjino sedežev v 33-članskem mestnem svetu. Pet svetnikov bo imela SDS, predstavnika manj SD. Največji padec v primerjavi z zadnjimi štirimi leti je doživela SLS, ki bo imela zgolj tri svetnike, medtem ko jih je imela v zadnjem mandatu devet. Precejšen padec je na tokratnih volitvah doživela

tudi SMC, ki bo imela dva svetnika. Po dva predstavnika bodo imeli še Levica, Desus in Celjska neodvisna lista. Pri sprejemanju odločitev bodo s po enim svetnikom sodelovali še Stranka za delovna mesta in NSi.

Verjetno bi bila sestava celjskega mestnega sveta precej drugačna, če bi v volilni tekmi lahko sodelovala tudi lista Odprto Celje, ki je bila zaradi napačno vloženih kandidatov izključena.

Velenje ostaja trdnjava SD

Tudi v Velenju na čelu občine ostaja aktualni župan Bojan Kontič, ki se je na županski stolček povzpел leta 2011. Socialni demokrati so tokrat dobili tudi dobro polovico mest v svetu mestne občine, in sicer 17 od 33. V primerjavi z letom 2014 so pridobili en mandat več. SDS bo naslednja štiri leta predstavljala šest svetnikov, kar je dva svetnika več kot na zadnjih lokalnih volitvah. V mestni svet se je uvrstila še stranka Desus, ki jo bodo zastopali trije kandidati, kar je en kandidat manj kot leta 2014. Slovenska ljudska stranka in

Najvišja volilna udeležba

84,23%

(1. mandat)

Ana Nuša Rebernik

Udeležba Slovenija

51,17%

Udeležba Savinjska statistična regija

55,15%

Občine, kjer je potreben drugi krog

Nova Slovenija bosta zastopani z enim svetnikom, enega predstavnika bo imela tudi SMC, ki je doslej imela tri. Novinke v mestnem svetu so lista Naše Velenje, Dobra država, SNS in Levica.

LEA KOMERIČKI KOTNIK, TS

ČETRTEK

5
2

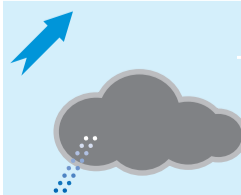
PETEK

6
3

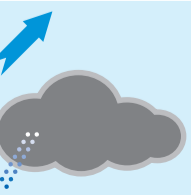
SOBOTA

8
3

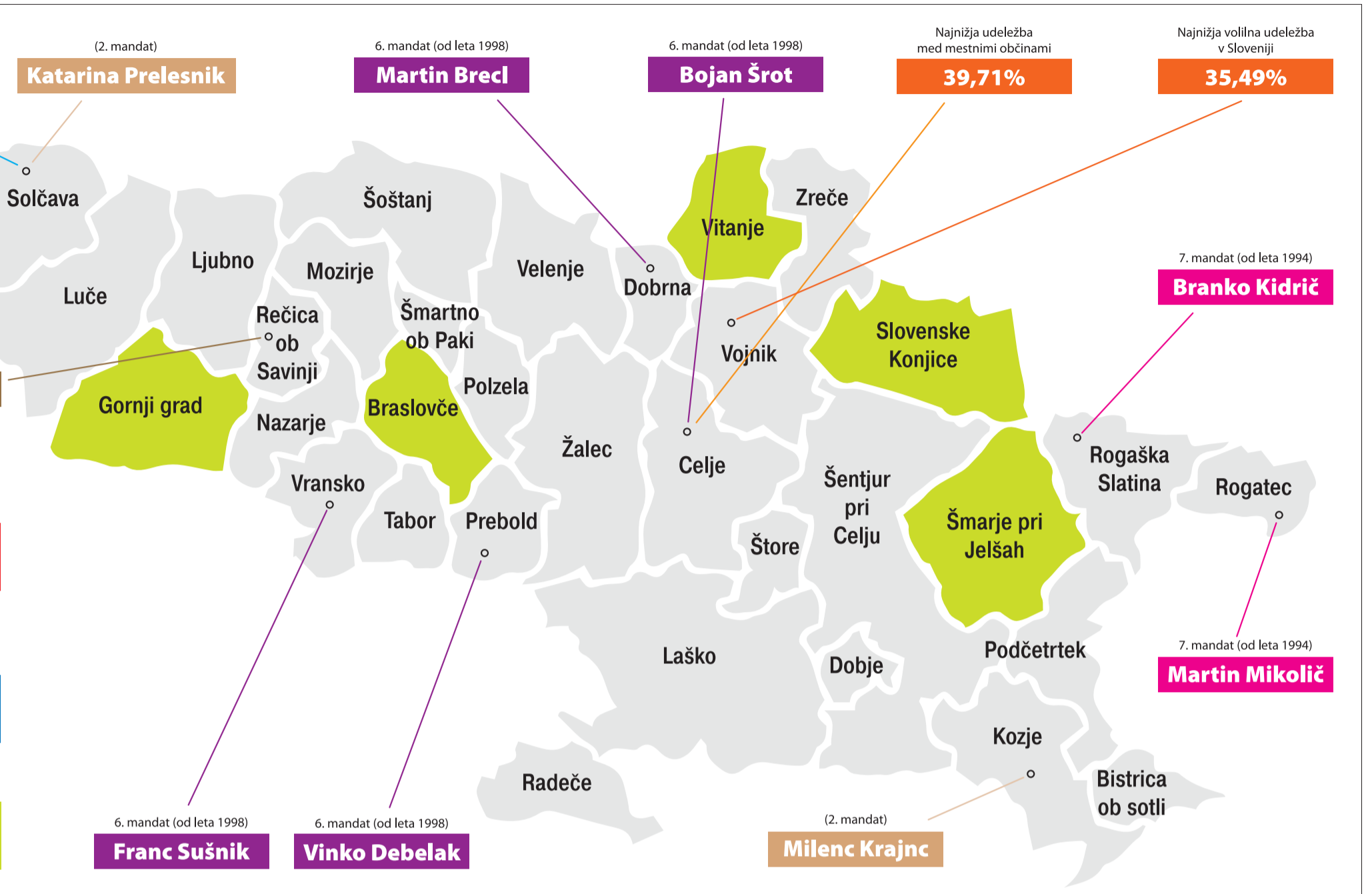

NEDELJA

10
6

Vir: ARSO

Počasno štetje in napačne glasovnice

Precej medijskega prostora je po tokratnih lokalnih volitvah pripadlo celjski občinski volilni komisiji (OVK), ki je prve rezultate manjšega dela prešteti glasov objavila šele dobri dve uri po zaprtju volišč.

V številnih občinah, tudi večjih, so takrat prešteli že vse glasove. Do danes nam OVK še ni pojasnila, zakaj je bilo tako. Roman Lavtar, vodja službe za lokalno samoupravo pri ministrstvu za javno upravo, je pojasnil, da pri objavah rezultatov med občinami lahko pride do časovnega odstopanja. »Predvsem je pomembno, da so rezultati točni, ne da so hitri.«

Kljub previdnosti pa brez zapletov ni šlo. Levica je namreč na celjsko OVK naslovila prošnjo o ponovnem štetju glasov v 1. volilni enoti, saj jim manjka zgolj en glas, da bi imeli v mestnem svetu tri predstavnike. Kot je povedala kandidatka za županjo Mateja Žvižej, so se za ta korak odločili, ker je za kakšno napako pri štetju lahko vselej posredi človeški faktor in ker se je motiti človeško, zato je po njenem prav, da se še enkrat preštejejo glasovnice. Ali bo komisija prošnji ugodila, nam do zaključka redakcije še ni sporočila. Najverjetneje pa vnovičnega štetja ne bo, saj v Levici naj ne bi podali uradne pritožbe.

Še enkrat na volišče

V Rogaški Slatini bodo morali zaradi zapleta z glasovnicami za občinski svet volitve na enem volišču ponoviti. Kot so pojasnili v tamkajšnji občinski volilni komisiji, je do nepravilnosti prišlo na volišču v Spodnjem Nagonju. Tamkajšnji odbor je glasovnice za občinski svet, ki so bile namenjene za volivce iz 2. volilne enote, delil tako volivcem 2. kot tudi 3. volilne enote. Tako je glasovnic zmanjkalo že ob 13. uri. Občinska volilna komisija je ocenila, da gre za nepravilnosti, ki bi lahko bistveno vplivale na izid volitev, zato je glasovanje za občinski svet prekinila. Ponovne volitve za občinski svet za 2. in 3. volilno enoto bodo na volišču, kjer se je zgodila nepravilnost, v nedeljo, 2. decembra. Takrat bodo na volišča znova odšli tudi v občinah, kjer v prvem krogu še ni bilo zmagovalca županskih volitev. LKK

Polovica županov s samostojnih list

Preverili smo strankarsko zastopanost zmagovalcev tokratnih lokalnih volitev v 33 občinah na Celjskem. Podobno kot leta 2014 so še vedno močne samostojne liste oz. skupine volivcev, ki jim je uspelo na županske stolčke ustoličiti 14 izvoljenih županov. Štiri stranke z daljšo tradicijo imajo skupaj prav tako 14 županov, v petih občinah pa se obeta drugi krog.

Med strankami ima največ županov SLS, ki ji pripadajo župani občin Tabor, Laško, Dobje, Dobrna in Rogaška Slatina. S štirimi župani sledi SD, in sicer so kandidati omenjene stranke izvoljeni v Žalcu, Preboldu, Velenju in Radečah. SDS ima župane v treh občinah, to so Vransko, Šoštanj in Zreče. V Rogatcu in Vojniku župana pripadata stranki NSi. V petih občinah bodo volivci župana izbirali v drugem krogu. Vsaj v Gornjem Gradu in Šmarju pri Jelšah bosta občinsko krmilo prevzela župana, ki ju predlagajo skupine volivcev oz. samostojne liste. Slednje so bile zmagovalke tudi na lokalnih volitvah leta 2014. Iz vrst njihovih kandidatov se je takrat namreč v vrh občin uvrstilo 15 županov.

TS

Do sobote, 24. novembra, mora občinska volilna komisija oddati poročilo in rezultate letošnjih lokalnih volitev. Še vedno se ne ve, ali bodo v Celju ponovno šteli glasovnice. Tovrstno željo je za Levico izrazila še Stranka za delovna mesta, ki je v mestnem svetu dobila en mandat. Težava je nastala v stranki, saj se v 3. volilni enoti člani ne morejo sporazumeti, kdo je volivce najbolj prepričal.

NE PREZRITE

Kdo so župani občin v naši regiji?

strani 36-38

novi tednik radio celje

Podjetje za časopisno in radijsko dejavnost, d.o.o.

razpisuje

DELOVNO MESTO

ODGOVORNI UREDNIK
RADIA CELJE

OD VAS PRIČAKUJEMO:

- VII. stopnjo izobrazbe ustrezne smeri,
- najmanj 5 let delovnih izkušenj v novinarstvu,
- primeren glas za vodenje oddaj,
- organizacijske, vodstvene in komunikacijske sposobnosti,
- kreativnost,
- delo v skupini,
- znanje tujega jezika (angleščina ali nemščina),
- vozniški izpit B-kategorije.

NUDIMO:

- delovno razmerje za nedoločen čas s 6-mesečnim poskusnim delom,
- delo v podjetju z več kot 70-letno tradicijo,
- možnost osebnega razvoja.

Kandidati morajo k vlogi priložiti

**PREDLOG PROGRAMSKE ZASNOVE
RADIJSKEGA PROGRAMA.**

Kandidati oddajte pisno prijavo **do 5. 12. 2018**
na naslov: NT&RC, d. o. o.,
Prešernova 19, 3000 Celje, za razpis,
ali na e-naslov: razpis@nt-rc.si

V ribogojnici v Dobriši vasi, ki meri 1,5 hektarja, gojijo ribe v klasičnih pretočnih bazenskih kompleksih.

Z ribami že od pripravništva

Savinjski ribiči praznujejo letos 50 let ribogojstva v svoji dolini – Začelo se je v Dobriši vasi, kjer je danes lastnik ribogojnice Marko Hrovat

Marka Hrovata lahko z gotovostjo uvrstimo med najboljše poznavalce ribogojstva v regiji in tudi državi. Z ribami se ukvarja že skoraj 35 let, od dne, ko se je kot pripravnik zaposlil v ribogojnici takratnega Kmetijskega kombinata Hmezad. Danes je lastnik te ribogojnice v Dobriši vasi in čeprav je delo vse prej kot lahko, saj je bil že večkrat na robu propada, mu bo gojenje rib najverjetneje dajalo kruh do upokojitve. Nenazadnje ribogojstvo niti ni tako slaba poslovna priložnost. Hrovatovo podjetje iz leta v leto povečuje prihodke od prodaje in posluje z dobičkom.

Lani je podjetje Marka Hrovata imelo 316 tisoč evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je za petino več kot predlani in skoraj dvakrat več kot leta 2013. S takšnimi prihodki se v Savinjski regiji med proizvajalci rib uvršča na prvo mesto, v državi je med največjimi petimi. »Potrošnja rib v Sloveniji se je sicer v zadnjih petdesetih letih povečala, a še zdaleč ni takšna, kot bi si jo želeli ribogojci in kot priporočajo zdravstvene organizacije. Čeprav je v Sloveniji samooskrba z ribami le 8-odstotna, proizvodnja ne narašča. Registriranih je 300 proizvajalcev, od tega je le 25 večjih. Ostalo je večinoma dopolnilna dejavnost, s katero se ukvarjajo posamezniki in turistične kmetije,« pojasnjuje Marko Hrovat.

Na leto do 120 ton rib

Hrovat v ribogojnici v Dobriši vasi ter v ribniku Vrbje in jezeru Žovnek, ki ju ima v upravljanju, na leto proizvede od 70 do 120 ton rib, največ ameriških postrvi in krapov. Približno 5 odstotkov rib, večinoma postrvi, proda posameznikom, ki ga obiščejo v ribogojnici. Kupci ostalih količin so zdravilišča, hoteli, gostinski obrati v podjetjih, trgovine, šole in vrtni, a tudi večji distributerji rib na slovenskem trgu. O spletni prodaji zaenkrat ne razmišlja. Poleg tega, da skrbi za ribe, skrbi tudi za ribji zarod za vlaganje v vode. Z njim oskrbuje ribiške družine od Lendave do Kopra. Včasih je ribe tudi predeloval, a je to dejavnost opustil, ko je obnavljal ribogojnico. Zdaj prodaja le cele ribe, očiščene ribe ali zgolj ribje filete.

Dober nadzor je dobra hrana

Pred leti je Marko Hrovat poskusil tudi z izvozom, a pri tem ni bil uspešen. »Ribe bi lahko prodajal po vsej Evropi, ker imamo v ribogojnici tako imenovan ovalni žig, ki pomeni, da naš obrat za predelavo rib izpolnjuje vse predpisane veterinarsko sanitarne pogoje za proizvodnjo in prodajo živil živalskega izvora. Registrirani smo torej kot industrijski obrat. Da smo zadostili vsem pogojem za pridobitev ovalnega žiga, sem moral vložiti veliko denarja. Ureditev obra-

ta za čiščenje rib je stala sto tisoč evrov, saj je bilo treba namestiti posebno opremo in urediti kar trinajst ločenih prostorov. To je bil res zelo drag projekt, ki me je potisnil skoraj na rob propada,« pravi Hrovat.

Ker je ribogojnica v Drešnji vasi v varovanem območju Natura 2000, je ne more širiti ali obnavljati tako, kot je načrtoval leta 2001, ko jo je po štirih letih najema tudi odkupil. Naredil je načrte za nove zgradbe in pridobil nepovratna sredstva, vendar gradbenega dovoljenja ni dobil. »Vse, kar so mi dovolili, je bila rekonstrukcija obstoječih stavb, da so zadostile pogojem za pridobitev ovalnega žiga. Vendar je tudi tako prav, naravno je treba varovati,« poudarja Hrovat. Dovoljenja nacionalnega veterinarskega inštituta seveda pomenijo tudi strog nadzor. Inšpektorji opravijo v ribogojnici vsako leto do deset rednih in še nekaj izrednih nadzorov. »Beležiti moramo vsako ribo, ki pride na mizo v obratu za predelavo, tudi količine odpadkov in njihov odvoz morajo biti skrbno zapisani. Ampak dober nadzor pomeni, da je tudi hrana dobra,« pravi Hrovat in dodaja, da pri gojenju uporablja samo kakovostno hrano, ki seveda ni poceni. Tudi z boleznimi rib nima težav, saj mladice kupuje samo pri enem, in sicer preverjenem dobavitelju.

pred leti krepko zatresel prihod tujih trgovskih verig. »Ribe v diskontnih trgovinah so poceni, kilogram lahko dobiš za manj kot štiri evre. Takšni ceni je nemogoče konkurirati, saj že kilogram hrane za ribe stane približno dva evra. Da dela in stroškov s čiščenjem rib niti ne omenjam. Potrošnikom je žal mnogokrat cena bolj pomembna od kakovosti. Na srečo se je marsikaj spremenilo, ko se je v Sloveniji začela akcija Jejmo slovensko in se je potrošnja domačih rib spet začela povečevati.«

Marko Hrovat pravi, da je bilo podjetje na robu preživetja tudi nekaj let nazaj, ko so ribogojnico napadli kormorani. »Od 40 tisoč krapov, ki sem jih malo pred tem kupil in vložil v vodo, jih je preživela le desetina. Pred takšnim dogodkom ribogojnice ne morem zavarovati. Zadnja tri leta se v Savinjski dolini pojavljajo tudi vidre, ki jih je težko zaslediti. Lani so bile na jezeru Žovnek in tudi v ribogojnici smo opazili znake, da so jo obiskale,« o težavah s plenilci pripoveduje Hrovat.

Delo brez počitka

Na vprašanje, zakaj kljub toliko težavam vztraja v ribogojstvu, Marko Hrovat odgovarja, da ima rad takšno delo in se česa drugega niti ne bi lotil. »Delo je res težko, nobenega prostega konca tedna nimam, ko je treba, vstajam tudi ponoči, na dopust grem le na hitro, za največ teden. Ampak pri delu uživam, čeprav me skrbi, kje bom našel naslednika.«

Za tiste, ki v ribogojstvu začenejo na novo, Hrovat pravi, da so junaki. »Veliko denarja potrebuješ že za zagon, potem moraš čakati kar nekaj časa, da ribe zrastejo do takšne velikosti, da jih lahko prodaš, tudi hrana zanje je zelo draga, visoki prispevki in davki, da o vseh dovoljenjih, ki jih potrebuješ, niti ne govorim. Kmalu potem, ko sem kupil ribogojnico, sem razmišljal, kako bi jo razširil, postavil obrat za predelavo in zaposlil več ljudi, celo manjši muzej sem imel v mislih. A je vse skupaj ostalo v predalu, saj so pogoji za uresničitev takšnih načrtov preveč strogi.«

Marko Hrovat ima v svojem podjetju le enega redno zaposlenega in enega stalnega pogodbenega sodelavca. Ko je tako imenovan izlov, ko je ribe treba spraviti v mreže, pa mu pomagajo prijatelji in znanci.

JANJA INTIHAR, foto: GrupA

Tuji trgovci in nato še kormorani

Hrovatovo vzrejo in prodajo rib je

Marko Hrovat v ribogojnici ter ribniku Vrbje in jezeru Žovnek, ki ju ima v upravljanju, na leto proizvede od 70 do 120 ton rib. Največ je ameriških postrvi.

Kdo ima največ?

Na novi lestvici sto najbogatejših Slovencev zasedajo devet mest podjetniki našega območja – Bogati večinoma še bogatejši

V preteklih dneh je bila objavljena nova lestvica sto najbogatejših Slovencev, ki jo vsako leto objavi revija Manager. Na prvem mestu sta že peto leto Iza in Samo Login, ki sta ustanovitelja podjetja za zabavne mobilne aplikacije Outfit7. To je bilo predlani prodano Kitajcem. Na našem območju je najvišje uvrščen Bogomir Strašek iz KLS Ljubno, ki je v državi na desetem mestu.

Letos, v obdobju visoke gospodarske rasti, se je premoženje sto najbogatejših Slovencev večinoma še povečalo. Skupno znaša njihovo premoženje 5,7 milijarde evrov, kar je približno deset odstotkov več kot lani. Povišal se je tudi spodnji prag lestvice. Najnižje uvrščeni z lestvice ima letos 24 milijonov evrov premoženja, kar je štiri milijone več kot lani.

»Tako kot vedno vrednotimo predvsem deleže podjetij ali celotna podjetja. Vrednotimo tudi drugo premoženje, če zanj vemo. Podjetja vrednotimo na takšen način, da ugotavljamo, koliko kapitala imajo in koliko dobička prinašajo,« je povedala urednica revije Manager Vita Cajnko Javornik. Ugotavljajo tudi, po kakšni ceni bi lahko lastniki svoja podjetja ali njihove deleže prodali, če bi jih seveda hoteli.

Obsoteljske korenine

In v čem je skrivnost desetega mesta Bogomirja Straška in kaj mu lahko zavidamo? »To je lastnik in direktor enega najuspešnejših slovenskih podjetij, ki nezačuden raste iz leta v leto,« ugotavlja urednica Managerja. Uvrstitev na deseto mesto pomeni, da je podjetje veliko vredno. Letos je ocenjeno na več kot sto milijonov evrov. »Lani mu je do te prelo-mne številke še kar nekaj manjkalo. Dobičke stalno vlaga v širitev podjetja, kar pomeni tudi rast podjetja,« je dodala Cajnko Javornikova. Bogomir Strašek, ki je kljub svojim sedmim križem zjutraj od vseh zaposlenih na delovnem mestu prvi, napoveduje, da bo KLS do leta 2020 proizvodnjo povečal za več kot 30 odstotkov. V Evropi bo med proizvajalci zobatih obročev imel 80-odstotni tržni delež, v svetu pa 20-odstotnega.

Za Straškom, ki izhaja iz Rogaške Slatine, je na 17. mestu lestvice najbogatejših Slovencev trgovska družina Jager s 70 milijoni evrov premoženja. Jagrovi so letos tri mesta nižje, kot so bili lani. Na 41. mestu je še ena družina z obsoteljskimi koreninami, to je družina

Albreht, ki ima v lasti Zlatarno Celje. Glava družine Bojan izhaja iz Pristave pri Mestnju, na začetku kariere je bil direktor zdravilišča Atomske toplice.

Novinec na lestvici tudi celjski Inel

Na 56. mesto sta se uvrstila Ivan in Tatjana Pfajfar iz celjskega Inposa, podjetja za tehnično trgovino na debelo in drobno. V primerjavi z lani sta napredovala za pet mest. Na lestvici sto najbogatejših Slovencev je letos pet novincev, med njimi sta z našega območja Ivan in Črt Cencilj iz zelo uspešne celjske družbe Inel, ki se ukvarja z industrijsko elektroniko. »To je presenečenje, saj gre za široki javnosti manj znano podjetje. Po podatkih, ki smo jih našli, imamo vtis, da gre za zelo uspešno podjetje in to z zelo veliko znanja. Gre za podjetje, kakršnih se veselimo,« je povedala urednica Managerja. Premoženje Ivana in Črta Cencilja cenijo na 30 milijonov evrov.

Med petimi letošnjimi povratniki na lestvico sto najbogatejših je tudi konjiška družina Grilj, ki je lastnica podjetja Konus Konexa. Uvrstila se je na 81. mesto, predlani je bila na 74. mestu. Na 83. mestu ji letos sledi Anton Ofentavšek iz Tepanja, ki ima v lasti družbo Oplast. Premoženje Griljevih je letos vredno 35 odstotkov več, Ofentavškovo je zraslo za skoraj četrtino. Za 29 odstotkov je letos naraslo premoženje družine Zagožen iz Zalca, ki je na lestvici na 92. mestu.

Povezani z regijo

Zelo visoko na lestvico se je uvrstil še en Celjan, na katerega ponavadi pri naštevanju bogatih podjetnikov s Celjskega pozabimo. To je Matej Romih, eden od nekdanjih solastnikov družbe Outfit7. Romih se je z nekaj manj kot 53 milijoni evrov premoženja uvrstil na 23. mesto.

Med bogataši, povezanimi s Celjem in regijo, sta tudi lastnika ljubljanskega BTC Jože Mermal in štorskega podjetja Kavis Anton Pangerič. S Celjem (nakup avtobusnega podjetja Izletnik) je povezan tudi Darko Klarič, ki se skupaj s sinom Tilnom uvršča na 18. mesto. Njunjo premoženje znaša že skoraj 67 milijonov evrov in se je od lani povečalo za 32 odstotkov.

BRANE JERANKO, JANJA NTIHAR

Multimilijonarji iz naše regije

Mesto na lestvici	Ime in priimek	Družba	Ocena premoženja 2018 (mio EUR)
10.	Bogomir Strašek	KLS Ljubno	105
17.	Družina Jager	Jagros	70,7
23.	Matej Romih	Outfit7	52,7
41.	Družina Albreht	Zlatarna Celje	34
56.	Ivan in Tatjana Pfajfar	Inpos	31
60.	Ivan in Črt Cencilj	Inel	30,2
81.	Družina Grilj	Konus Konex	27,3
83.	Anton Ofentavšek	Oplast	26,9
92.	Družina Zagožen	Zagožen	25,6

Vir: Manager

Hajdi.si letos do milijona

Spletna trgovina Hajdi.si si je prislužila naslov najboljše spletne trgovine med manjšimi spletnimi trgovci in tudi prvo mesto v kategoriji otroci in družine.

Na konferenci Ecommerce Day 2018, ki je bila pretekli teden v Ljubljani, so podelili 23 nagrad za odličnost spletne prodaje. Po mnenju stroke in tudi javnosti je bilo celjsko podjetje Hajdi.si izbrano kot najboljše. V podjetju so bili nagrade seveda izredno veseli. »Ponosni smo, da smo prejeli dve nagradi. To sta lepi potrditvi, da gremo po pravi poti, in sta odlična spodbuda za prihodnje,« je povedala ustanoviteljica podjetja Hajdi Korošec Jazbinšek. Sodobna ekonomija po njenem mnenju ne more delovati brez spletne prodaje, ki ima v podjetju kar 70-odstotni delež. »Ni dovolj samo to, da narediš spletno stran, v ozadju je še veliko dejavnikov, ki vplivajo na dobro prodajo. Bolj ko širimo znanje, bolj vemo, da se moramo nenehno izobraževati in biti na preži.«

Dobra prisotnost na Hrvaškem

Strokovna žirija je ocenjevala tehnični del spletne strani – kako hitro dela stran, kako je narejen brskalnik, kako je stran uporabna za stranko, kako je stran varna – medtem ko so uporabniki ocenjevali, kako dobro potrošniško podporo imajo.

Na spletni strani kupuje tudi veliko tujcev. Njihov delež je kar 40-odstoten. Večina

jih je s Hrvaške. »Naša vizija je, da bi bili mednarodno še bolj prepoznavni. Trenutno imamo pokrit hrvaški trg, saj imamo stran prevedeno v hrvaški jezik. Stran je tudi v angleščini, a preveč optimistično bi bilo pričakovati, da bomo samo s tem jezikom pokrili tudi trg v Avstriji, Franciji, Italiji. Če želiš osvajati te trge, moraš imeti spletne strani v njihovem jeziku,« je prepričana Hajdi Korošec Jazbinšek.

A kljub dobri spletni prodaji ima podjetje Hajdi.si trgovino v središču Celja. »Za trgovino smo se odločili, kar nam je bila fizična prisotnost zelo pomembna, saj smo želeli, da bi naši kupci videli in preizkusili stvari, ki jih kupijo.« V trgovino zaidejo kupci tudi od drugod iz Slovenije, a tudi iz Avstrije in s Hrvaške.

V treh letih do milijon evrov prometa

Hajdi Korošec Jazbinšek kar težko verjame, da je Hajdi.si v treh letih iz majhnega podjetja z deset tisoč evri začetnega kapitala zrasla v podjetje, ki ima sedem zaposlenih in je lansko leto zaključilo s 750 tisoč evrov prometa. »Hitro rastemo, ni nam vedno lahko, a to delamo z velikim srcem in z veseljem prihajamo v službo. Brez tako visoko motivirane ekipe nam tega ne bi uspelo,« je zaključila Hajdi Korošec Jazbinšek, ki pričakuje, da bo podjetje letošnje leto zaključilo z milijon evri prometa.

BGO

Ponovno na dražbi

Stečajni upravitelj celjske družbe SGP Nova, ki je bila pred stečajem v lasti Stanka Božičnika, je za prihodnji mesec razpisal dražbo, na kateri bo prodajal 28 tisoč kvadratnih metrov velik poslovni kompleks na Ljubečni.

To bo že drugi poskus prodaje. V prvem je izhodiščna cena za kompleks znašala malo manj kot 2,2 milijona evrov, vendar zanimanja za nakup takrat ni bilo. Tokrat bo izklicna cena nižja za približno 200 tisoč evrov. Poleg kompleksa na Ljubečni je premoženje propadlega podjetja

SGP Nova sestavljala samo še stavba v Stanetovi ulici v središču Celja, za katero se je zanimalo šest kupcev. Čeprav je stečajni upravitelj Boris Kastivnik z najboljšim ponudnikom že podpisal kupoprodajno pogodbo, je Mestna občina Celje uveljavila predkupno pravico. Za stavbo bo plačala 163 tisoč evrov.

Podjetje SGP Nova je šlo v stečaj leta 2014. Upniki so prijaviли za skoraj 19 milijonov evrov terjatev.

JJ

Za dva milijona terjatve le dvajset tisočakov

Stečajnemu upravitelju Tehnopolisa Roku Sodin u je uspelo prodati terjatev, ki jo je propadla celjska družba imela do nekdanjega direktorja Borisa Klančnika. Kdo jo je kupil, upravitelj ne želi razkriti. Znano je le, da je terjatev v višini dva milijona evrov prodal za 20 tisoč evrov.

Toliko je znašala boljše od samo dveh ponudb, ki ju je stečajni upravitelj dobil po objavi, da išče kupca za odkup terjatve. Ta izhaja iz odškodninske tožbe, ki jo je zoper Klančnika vložil Tehnopolis. Ker upravitelju in sodišču denarja ni uspelo izterjati, saj je Klančnik uradno skoraj brez premoženja, sta se odločila za prodajo terjatve. Z nezavezujočim zbiranjem

ponudb je Sodin zanimanje za odkup preverjal že lani. Takrat je prispelo kar nekaj ponudb, a so bile vse po mnenju največjih upnikov Tehnopolisa preveč skromne. Najvišja je znašala 75 tisoč evrov in za 5 tisoč evrov višjo vsoto je upravitelj nato določil kot izklicno ceno na dražbi, ki ni bila uspešna. Sodišče je nato sprejelo sklep o ponovnem nezavezujočem zbiranju ponudb. Prispeli sta le dve – višja za 20 tisoč evrov in nižja za le 120 evrov.

Če ne bo kakšnih zapletov s plačilom kupnine, bo po Sodinovih napovedih stečaj Tehnopolisa, ki se je začel pred šestimi leti, lahko končan najkasneje januarja prihodnje leto.

JJ

Thermana še vedno brez predsednika uprave

Laška Thermana mora letos v skladu z načrtom finančnega prestrukturiranja bankam vrniti malo manj kot 1,9 milijona evrov. V treh letih jim je odplačala že 4,3 milijona evrov dolga, ki je ob potrditvi prisilne poravnave leta 2015 znašal 18,6 milijona evrov. Njene obveznosti so letos, tako določa načrt prestrukturiranja, nekoliko višje.

Thermana letos posluje dobro, je razvidno iz poročila, v katerem podjetje obvešča sodišče, kako po potrjeni prisilni poravnavi izvaja

ukrepe. Družba, ki po odstopu Sama Fakina aprila letos še vedno nima predsednika uprave, je v prvih devetih mesecih imela 16,7 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je za sedem odstotkov več kot v enakem lanskem obdobju.

Lani je zdravilišče, ki je s 480 zaposlenimi največje podjetje v laški občini, ustvarilo 21 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje in približno 1,2 milijona evrov čistega dobička.

JJ

Govor Janeza Slaparja na proslavi ob jubileju TO v celjskem Narodnem domu

Priložnost, ki jo je Slovenija izkoristila

V Narodnem domu proslava ob 50-letnici teritorialne obrambe

CELJE – Celjsko območje združuje zvezo veteranov vojne za Slovenijo (OZ ZVVS) je v Narodnem domu pripravilo osrednjo proslavo ob visokem jubileju ustanovitve Teritorialne obrambe Slovenije. V torek je namreč minilo 50 let od njene ustanovitve.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil generalmajor **Janez Slapar**, prvi načelnik republiškega štaba TO in poveljnik slovenskih teritorialcev med osamosvojitveno vojno. »Z novo doktrino splošnega ljudskega odpora je zgodovi-

na republikam ponudila priložnost za lastno organiziranost na obrambnem področju. Prav v Sloveniji je bila ta priložnost najbolj izkoriščena,« je povedal Janez Slapar.

Ob tem se je spomnil začetnega obdobja, ko je kot mlad rezervni častnik delal v TO s častniki, ki so poveljevali slovenski partizanski vojski v času druge svetovne vojne. Kot je dejal, ga je navdušila njihova zavzetost pri oblikovanju, organiziranju in usposabljanju teritorialne obrambe, pri čemer sta bila poveljevanje in komuniciranje v sloven-

skem jeziku. Prepričan je, da tudi zato, ker so TO doživljali kot nekaj, kar jim je bilo leta 1945 odvzeto.

»Teritorialna obramba leta 1968 ni bila ustanovljena za to, da bi leta 1991 v vojni za samostojno Slovenijo porazila JLA. Vsi vemo, da takšne neumnosti v Beogradu ne bi storili. Je pa imela njena ustanovitev daljnosežnejše posledice, saj je omogočila uresničitev naloge, ki jo je obrambnim silam naše novoustanovljene države dalo slovensko predsedstvo 27. junija 1991,« je Janez Slapar poudaril

pomen TO za osamosvojitve Slovenije.

Srečanje vojnih veteranov in nekdanjih pripadnikov teritorialne obrambe je bilo tako dobra priložnost za obujanje spominov na pomembne in prelomne čase iz slovenske novejšje vojaške zgodovine.

V območnem združenju veteranov so visok jubilej TO obeležili tudi z okroglo mizo v Muzeju novejšje zgodovine Celje in pred časom z odkritjem spominske plošče TO na stavbi Poklicne gasilske enote Celje.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

90,6 95,1 95,9 100,3
radio celje
Vedno z menoj!

novi tednik
Vedno z menoj!

Po piku je nadzor končan

NAZARJE – Znale so ugotovitve notranjega nadzora v zgornjesavinjskem zdravstvenem domu v Nazarjah. Tam naj bi konec avgusta odklonili pomoč štiriletnemu otroku, ki ga je žuželka picila v usta. Kot smo že poročali, naj bi medicinska sestra v Nazarjah napotila otroka in njegovo mater v Zdravstveno postajo Gornji Grad.

Tistega dne so bili zadolženi za nujno medicinsko pomoč v Gornjem Gradu. Na koncu je bilo v urgentnem centru v Celju ugotovljeno, da je otroka picil sršen. Zaradi dejanja v Nazarjah se je otrokova mati pritožila medijem, primer pa je odmeval po celotni državi.

Notranji nadzor tega primera je bil končan v preteklih dneh. Med njim nepravilnosti med zaposlenimi zdravstvenega doma niso ugotovili. »Po dogovoru z otrokovimi starši ugotovitev notranjega nadzora ne komentiramo. Vsi postopki so bili opravljeni povsem korektno,« je po končanem nadzoru povedala direktorica Zgornjesavinjskega zdravstvenega doma Nazarje **Darja Es**.

Postopek notranjega nadzora določa pravilnik zdravstvenega doma. Po sklepu je bila sestavljena komisija, ki je z vpletenimi opravila razgovore. Po njih je bila pregledana medicinska dokumentacija, nato je bilo v predpisanem roku napisano pisno poročilo. V njem je treba zapisati dejansko stanje, izdati poročila in izvesti morebitne ukrepe. BJ

Za red bosta skrbeli policistki

CELJE – Družba Celjski sejem se pripravlja na mednarodni erotični sejem Sloerotika, ki privablja množice obiskovalcev od blizu in daleč. Prireditev se bo začela 30. novembra in bo trajala tri dni. Med njo se bodo vrstile številne erotične predstave, na stojnicah bo ponudba erotičnih pripomočkov, spodnjega perila in podobnega.

»Trudimo se, da je vsako leto boljše. Letos bomo program na vseh odrih bistveno obogatili,« je na novinarski konferenci pred sejmom povedala **Katja Goršek** iz družbe Celjski sejem. Vsak dan bo po trideset predstav s po 25 nastopajočimi erotičnimi artistkami in artisti vse od Balkana do Irske. Vsi bodo iz tujine, saj je Slovenke in Slovence zelo težko pridobiti. Med nastopajočimi bodo zvezde, ki so bile nagrajene na razvpitem berlinskem erotičnem sejmu Venus. Letos bo poskrbljeno za še več tantričnih doživetij, ena od artistk bo predstavila igre z ognjem. Celotno dogajanje bosta nadzorovali policistki, ki bosta najbolj razposajene obiskovalce zaprli v kletko. Ta je bila predstavljena že na novinarski konferenci.

Na stojnicah mednarodnega erotičnega sejma bo približno dvajset razstavljavcev, med njimi jih bo več kot tretjina iz tujine. Kupiti bo mogoče celo čokoladne izdelke, poleg zapeljivega spodnjega perila in drugih poživljajočih izdelkov seveda. Sejem bodo povezovali Oriana Giroto, Jasna Kuljaj ter Miha iz resničnostnega šova Kmetija.

»V našem sklopu je to poseben sejem, ki je velik šov. Po organizacijski plati je velik zalogaj,« je povedala Gorškova. »Prihodki niso zanemarljivi, vendar se tega sejma ne da primerjati z drugimi, to je industrijskimi sejmi oziroma z našim še vedno največjim sejmom – Mosom,« je dodala. BJ

Sto let Ruske steze

RIMSKE TOPLICE – Minuli konec tedna je bila slovesnost ob stoti obletnici Ruske steze, ki predstavlja pomemben del rekreacijske ponudbe v tem zdravilišču in je hkrati slojevrsna znamenitost. Slovesnosti se je udeležil tudi veleposlanik Ruske federacije v Sloveniji **Doku Zavgajev**.

Rusko stezo v dolžini 1.216 metrov v parku Rimskih term, je 47 ruskih vojnih ujetnikov iz prve svetovne vojne začelo graditi leta 1917, leto pozneje je bila gradnja končana. Ob stoletnem jubileju so bile ob Ruski stezi nameščene spominske table. Ruski ambasador v Sloveniji **Doku Zavgajev**, lastnik in direktor Ruskih term **Valerij Arakelov** in župan Občine Laško **Franc Zdolšek** so položili venec ob spominski plošči v čast ruskim vojnim ujetnikom.

Doku Zavgajev se je ob tem zahvalil vsem prijateljem Rusi-

je v Sloveniji za prizadevanje pri ohranjanju spomina na

usodo ruskih vojakov in za krepitev tesnih vezi med dvema narodoma in državama.

RG
Foto: Ruski center znanosti in kulture

Franc Zdolšek, Valerij Arakelov in Doku Zavgajev so na slovesnosti položili venec k spominskemu obeležju ob Ruski stezi.

Izkoristite svoj potencial

Razgovori z delodajalci, karierna predavanja, karierno svetovanje.

KARIERNI SEJEM MOJEDELO.COM
Center Nova in Knjižnica Velenje, 29. november 2018
10.00-18.00 | Vstop prost | kariernisejem.com

Na smučiščih manjka le še sneg

Na Rogli, Golteh in Celjski koči pred sezono tudi investicije in obnove

Cene vozovnic na lanski ravni

V vseh omenjenih smučiščih za novo sezono niso spreminjali cen smučarskih vozovnic v primerjavi z lansko sezono. Seveda so cene še nekoliko ugodnejše, če se smučarji za nakup vozovnic odločijo v predprodaji. Na Rogli so doslej prodali več kot 1.400 sezonskih vozovnic in so s predprodajo zadovoljni, navajajo pa, da je še prehitro govoriti o končnem izkupičku predprodaje, saj se po izkušnjah večina smučarjev za nakup vozovnic v predprodaji odloča v drugi polovici novembra. Na Golteh beležijo desetodstotno porast prihodkov na račun predprodaje vozovnic, ki bo trajala še do konca tega meseca.

Ob hladnejšem vremenu in prvem snegu v teh dneh je začetek smučarske sezone vedno bliže tudi na osrednjih smučiščih na Celjskem. Na Rogli in Golteh so minuli konec tedna že začeli umetno zasneževati terene, smučarske naprave nameravajo zagnati v prihodnjih dneh. Zaradi nižje lege se sezona na Celjski koči začne vedno nekoliko kasneje, a ob ugodnih vremenskih razmerah se bo to morda zgodilo že v prihodnjem mesecu.

Rogla: obnovili hotelske sobe

Na Rogli, našem največjem smučišču v regiji, so snežni topovi začeli izdelovati umetni sneg minuli konec tedna. Ob ugodnih vremenskih pogojih nameravajo smučarsko sezono začeti v prvih dneh decembra.

Med pripravami na novo sezono so na Rogli ob rednih pregledih in vzdrževalnih delih izvedli tudi celovito obnovo štiridesetne Planja. Poleg tega so po besedah Tine Tinte Kovačič iz podjetja Unitur, ki upravlja z zimskim športnim središčem in s Termami Zreče, intenzivne priprave na novo zimsko sezono začeli že poleti s prenovo sob v Hotelu Rogla.

V Uniturju kot pomembno pridobitev štejejo tudi novo parkirišče za avtodome

na Rogli. Peščeno parkirišče bo omogočalo namestitev štiridesetih avtodomov z vsjo ustrezno opremo. »Skupna vrednost večjih investicij pred zimsko sezono 2018/19 tako na Rogli znaša skoraj 3,6 milijona evrov,« je še povedala Tina Tinta Kovačič.

Golte: v novo sezono z novimi apartmaji

Na Golteh začetek smučarske sezone, če bodo vremenske razmere to dopuščale, načrtujejo za zadnji dan v tem mesecu, uradni otvoritveni dogodek je predviden za soboto, 8. decembra. Zasneževanje terenov so začeli minuli petek, ob hladnejših temperaturah računajo tudi na pomoč naravnega snega.

Na smučarskih napravah so opravili redna vzdrževalna dela, do začetka nove sezone nameravajo kupiti še teptalec snega. »Ponosni smo, da v začetek zimske sezone vstopamo z 12 novimi in sodobno opremljenimi apartmaji. Ti so učinkovita dopolnitev naše hotelske ponudbe in so še posebej primerni za družine ter manjše skupine. V bližnji prihodnosti bomo na Golteh zgradili več kot dvajset apartmajev in za to namenili približno dva milijona evrov,« je povedala Kristina Suhadolnik iz družbe Golte.

Za letošnjo sezono so pripravili še nekaj novosti. Na spodnji postaji nihalko so

uredili štiri parkirišča za avtodome, obnovili parkirišče za avtomobile in prenovili teraso na koči Trije plati, priljubljeni točki za postanek smučarjev, ki se nahaja tik ob akumulacijskem jezeru.

Celjska koča: prenova otroškega poligona

Na nižje ležeči Celjski koči so tudi že pripravljene za umetno zasneževanje, ki ga ob ugodnih vremenskih razmerah praviloma začnejo v decembru, ob hladnejšem vremenu v teh dneh in pomoči naravnega snega pa bi morda smuka lahko bila na voljo tudi že prej.

»Najprej zasnežujemo otroški poligon, potem spodnji in zgornji del prve vlečnice ter šele na koncu progo ob drugi vlečnici, če imamo dovolj vode in če so temperature primerno nizke,« je vrstni red umetnega zasneževanja pojasnil Ivan Pfeifer, direktor ZPO Celje.

Na Celjski koči so pred začetkom nove sezone izvedli večja vzdrževalna dela na obstoječih žičniških napravah, niso pa uredili nobene nove. »Pozno poleti smo obnovili otroški poligon in ga primerneje uredili za smučarske tečaje in sankanje, prenovili smo tudi sistem prodaje vozovnic,« je še povedal Ivan Pfeifer.

ROBERT GORJANC
Foto: GrupA

Visoko priznanje Šentjurčanki

VOJNIK – Emilija Kladnik Sorčan bo prejela priznanje za življenjsko delo na področju kulture. Gre za nagrado, ki jo podeljuje Občina Vojnik. Odločitev je sprejel občinski svet, ki se je odločal med tremi različnimi predlogi, in sicer iz vseh treh krajevnih skupnosti.

Kladnik Sorčanova je občanka Šentjurja, ki je zaposlena v Osnovni šoli Vojnik, kjer poučuje glasbeno umetnost. Pred četrto stoletje je začela vodenje moškega pevskega zbora KUD Franceta Prešerna Vojnik, različne zборе pa vodi v vojniški šoli. Občina bo slovesno podelila priznanje Kladnik Sorčanovi za slovenski kulturni praznik. Lani je prejel nagrado za življenjsko delo kulturni delavec Peter Selčan, pred njim pa sta jo prejela Jože Gregorc in Jože Žlaus.

BJ

Plazovi se ponavljajo

MOZIRJE – Na trškem pokopališču, ki je na plazovitem območju, sanira občina še en plaz. V zadnjih letih je že odpravila plazova na spodnjem in zgornjem delu pokopališča, zdaj se je lotila še enega na zahodni strani. Zemljišče bo utrdila z več kot sto piloti iz armiranega betona.

Mozirsko pokopališče je na istem mestu že od leta 1820. Gre za močvirnato območje, ki je dandanes obteženo s številnimi nagrobnimi spomeniki. Med deli, ki bodo trajala do novega leta, bo pokopališče tudi razširjeno. Del zemljišča je občina odkupila, drugi del je pridobila od župnije, s katero je opravila menjavo zemljišč. Vrednost zadnje sanacije plazov znaša več kot dvesto tisoč evrov. Občina mora plačati projektno dokumentacijo, stroške nadzora in davek na dodano vrednost. Ostalo so državna sredstva.

BJ

Razporedili denar za naložbe

ŠOŠTANJ – Občinski svet je sprejel proračun za prihodnje leto. Občina bo v letu 2019 razpolagala s 14,5 milijona evrov prihodkov, imela bo 14,7 milijona evrov odhodkov.

Po besedah župana Darka Meniha sta med bistvenimi načrti občine dokončanje glasbene šole in obnova tamkajšnje Osnovne šole Karla Destovnika Kajuha. »Šola je stara trinajst let, vendar je bila zgrajena površno. Pokazale so se določene pomanjkljivosti.« Pri omenjeni osnovni šoli bo občina uredila še podhod pod železniško progo, med načrtovanimi projekti je gradnja nove avtobusne postaje. Ponekod v krajevnih skupnostih bo občina nadaljevala gradnjo kanalizacije, vodovoda in javne razsvetljave. S kolesarskimi stezami se bo povezovala v smerih proti Velenju, Šmartnemu ob Paki in Mozirju. Več denarja bo namenila tudi za socialno področje, saj se po besedah šoštanjskega župana za to kaže vedno več potreb.

TS

Kanalizacija pred koncem

VOJNIK – Občina gradi na Frankolovem že več let sekundarno fekalno kanalizacijo. Tako želi priključiti na čistilno napravo za odpadne vode čim večje število uporabnikov. Pred letošnjim poletjem je občina dokončala lani začeti tretji del te kanalizacije, ki je omogočila priključitev 24 stavb.

Trenutno dokončuje še četrto in peti del za dodatnih trideset stavb. Cesta, pod katero je nova kanalizacija, bo celovito prenovljena, zgrajen je bil tudi del pločnika. V soboto je že bila položena groba asfaltna prevleka cestišča. Četrto in peti del kanalizacije bosta stala 165 tisoč evrov. Gre za sredstva občinskega proračuna, iz takse za obremenjevanje okolja. S tem, zadnjim delom naj bi na Frankolovem zaenkrat zadostili krajevnim potrebam po kanalizaciji. V gradnjo sekundarne kanalizacije je bilo v tem kraju v zadnjih letih vloženi približno štiristo tisoč evrov.

BJ

Na drsalke!

ŠOŠTANJ – Občina je tudi letos namenila denar za ureditev drsališča na rokometnem igrišču v mestu.

V Šoštanju bo drsališče prve ljubitelje tovrstne rekreacije sprejelo 8. decembra. Drsanje bo omogočeno dvanajsto leto zapovrstjo. Drsališče, kamor bo vstop brezplačen, bo postavilo podjetje Kota, upravljanje bo prevzel Marko Pokleka. Za ureditev drsališča bo Občina Šoštanj namenila 24 tisoč evrov.

TS

NOVA
VITARA

Ob nakupu vozila do 31.12.2018 prejmete bon v znesku 200 EUR za nakup dodatne opreme.

ČAS ZA IGRO

ZMOGLJIVOST NA VSAKI PODLAGI. Ste zaključili konferenčni klic? Čas je, da osvobodite otroka v sebi in se prepustite igri! Uživate v vsakem trenutku: zmogljiva in učinkovita BOOSTERJET motorja pričarata neskončno zabavo za volanom. In edinstveni štirikolesni pogon ALLGRIP poskrbi za optimalen oprijem v vsaki situaciji. To je vaš trenutek.

SUZUKI Way of Life!

FRI MOBIL
AVTOCENTER

AC FRI-Mobil d.o.o., Dečkova cesta 43, Celje
suzuki@fri-mobil.si
tel.: 03 425 60 80, www.fri-mobil.si

Delež, ki ga turizem trenutno predstavlja v obsegu gospodarstva Savinjsko-Šaleške regije, je relativno majhen.

»V globalnem merilu predstavlja turizem eno najhitreje rastočih gospodarskih panog, še posebej izstopa velnes. Tudi v Savinjsko-Šaleški regiji lahko v turizmu najdemo svojo priložnost in izkoristimo svetovni trend. Ponudbo moramo prilagoditi tako, da bomo privabili več obiskovalcev,« pravi direktor SŠGZ mag. Franci Kotnik.

leška razvojna agencija. Cilj načrta je vzpostaviti organizacijo, ki bi naj obveščala deležnike v regiji, jih povezovala, skrbela za trženje in izobraževanje. »Poskrbeti moramo, da bo RDO lahko delovala profesionalno, da bo imela dovolj denarja, dober kader in da bo skrbela za marketing celotne regije. Slednja že zdaj sledi strategiji trajnosti rasti slovenskega turizma,« je povedala svetovalka za turizem v velenjski mestni upravi Urška Gaberšek. In dodala, da novi produkti na ravni regije nastajajo pod okriljem še enega evropsko podprtega projekta, ki nosi naslov Turizem Saša.

TINA STRMČNIK
Foto: arhiv NT
(GrupA)

Za pomoč čakalna vrsta

VOJNIK – V občini je v čakalni vrsti za vključitev ali za povečan obseg storitve kar devetnajst uporabnikov. Občina se je zato odločila, da bo skupino oskrbovalk povečala.

V vojniški občini je trenutno 37 uporabnikov pomoči na domu, za katere skrbijo štiri oskrbovalke. Njen izvajalec je Dom ob Savinji Celje oziroma njegov center za pomoč na domu. Zaradi velikega števila prosilcev je ta predlagal občini zaposlitev dodatne oskrbovalke. Občinski svetniki so temu predlogu na svoji zadnji seji ugodili. Dodatna oskrbovalka bo zaposlena od novega leta. Za proračun pomeni to za 1.690 evrov višji strošek na mesec. Vojničani namenijo za celotno pomoč na domu več kot sto tisoč evrov na leto.

Uporabniki v vojniški občini plačujejo isto ceno storitve tako ob delavnikih kot tudi ob nedeljah in praznikih. Ta znaša 4,2 evra na uro. Občina plačuje za uporabnike ekonomsko ceno, ki je do petkrat višja. Ta znaša od 19,51 do 24,31 evra na uro, odvisno od tega, ali je pomoč nudena ob delavnikih, nedeljah ali praznikih. Zaradi staranja prebivalstva ter zaradi polnih domov za starejše občane je povpraševanje po storitvi pomoči na domu vedno večje.

BJ

Kako zbuditi spečo Trnuljčico?

V Savinjski in Šaleški dolini število turistov narašča, manjka regijsko povezovanje

Kako turizem uresničiti kot eno od razvojnih prednosti Savinjsko-Šaleške regije in hkrati intenzivneje zagnati podjetništvo, so se spraševali udeleženci regijske konference pred dnevi v Solčavi. Kot ena bistvenih neizkoriščenih možnosti je streljanje na en gol, torej močnejše sodelovanje znotraj regije.

Turistični obisk Savinjsko-Šaleške regije se v zadnjem obdobju izboljšuje. Število turistov se je med letoma 2010 in 2017 povečalo s približno 19 tisoč na malo več kot 76 tisoč. Število nočitev je v enakem obdobju naraslo s skoraj 42 tisoč na približno 211 tisoč. Turisti v regiji povprečno preživijo 2,77 dneva.

Glede na omenjeno rast se v regiji zavedajo, da je

panoga turizma neke vrste prebujajoča se Trnuljčica, ki še ni popolnoma odprla oči. »Da bi se zbudila, bi morali izkoristiti več pomembnih razvojnih priložnosti,« pravi direktor centra za razvoj terciarnega izobraževanja dr. Franc Žerdin. Kot bistvene pomanjkljivosti je naštel, da v regiji ni izdelana veriga lokalnih dobaviteljev, prav tako ni izdelan regijski informacijski

sistem, lokalni ponudniki turističnih storitev niso povezani, primanjkuje namestitev, neorganizirano je tudi trženje turističnih storitev. »Manjka nam kadri z ustreznimi veščinami, ne le tisti, ki bi delali v strežbi ali kuhinji, ampak tudi vodilni delavci. Neizkoriščene so številne poslovne priložnosti malih in srednjih podjetij.«

Manjka destinacijska organizacija

Pomemben zaviralec turističnega razvoja v Savinjsko-Šaleški regiji je to, da

zaradi pomanjkanja kadra in neurejenega financiranja le okrnjeno deluje regionalna destinacijska organizacija (RDO). Denar za njeno vzpostavitev je prispevala država. Zataknilo se je pri financiranju njenega delovanja, kjer bi morali v žep seči občine in ponudniki. Zato regija nima izdelane vizije razvoja na področju turizma oziroma nima opredeljenih ciljev, ki jih na področju turizma želi doseči do leta 2021 in naprej, meni Žerdin.

Povezovanju deležnikov bo sicer namenjen nov načrt, ki ga pripravlja Savinjsko-ša-

Spodbudno je, da panoga turizma zadnjih deset let raste hitreje, kot raste gospodarstvo Saša regije, pravi direktor Savinjsko-Šaleške gospodarske zbornice mag. Franci Kotnik. »Glede prihodkov je gospodarstvo Savinjsko-Šaleške regije v minulem osemletnem obdobju zraslo za deset odstotkov, turizem se je povečal za 25 odstotkov. Po številu zaposlenih smo v okviru regije še vedno pod številko, ki smo jo na področju zaposlenosti imeli v letu 2010, medtem ko je v istem obdobju število zaposlenih v turizmu zraslo za štiri odstotke.«

Še na filmskem traku

ŽALEC – V Ekomuzeju hmeljarstva in pivovarstva Slovenije so prejšnji teden premierno predvajali etnološko-dokumentarni film o perišču ob Lavi v Dobriši vasi. Avtor videa Robert Gaber je v tridesetih minutah predstavil dogajanje ob perišču, ki je služilo svojemu prvotnemu namenu od leta 1920 do 1970.

Kasneje so pralni stroji začeli počasi izpodrivati ročno pranje, a perišče kljub temu ni samovalo. Tja so radi zahajali mladi vaščani, ki so ob Lavi doživeli nešteto lepih dogodkov. V nekem obdobju je bilo tam tudi zbirališče narkomanov. To mesto je počasi postalo zaraščeno in zanemarjeno, predvsem je bilo tik pred tem, da bi utonilo v pozabo. Njegovo žalostno usodo sta pred nekaj leti presekalata zakonca Jožica in Franci Grobelnik iz Dobriše vasi, ki sta perišče obnovila in v njegovem zavetju uredila prostor za prijetno druženje. Robert Gaber se tokrat snemanja lokalne tematike ni lotil prvič. Do zdaj je med drugim posnel že dokumentarne filme o slikarki Jelci Žuži, Frideriku Širci oziroma Ristu Savinu in o rudarski tradiciji v Grižah.

ŠO

Foto: arhiv NT (SHERPA)

V naši ponudbi so:
pice, malice, egipčanska hrana, hamburgerji, solate, a la carte.

Organiziramo tudi rojstne dneve, sprejemamo manjše zaključene družbe.

Dostava na dom 070 639 440.

Picerija Nono,
Ul. mesta Grevenbroich 9,
3000 Celje

Izstopa gradnja vrtca

VOJNIK – Po osnutku občinskega proračuna za prihodnje leto je predvidenih 8,4 milijona evrov skupnih prihodkov in približno milijon evrov več odhodkov. Zato bo treba primanjkljaj do druge obravnave proračuna odpraviti. Občina računa do takrat še na dodatna sredstva.

Osnutek prihodnjega proračuna je občinski svet sprejel na svoji zadnji seji. Med odhodki je v osnutku opazno povišanje postavk za šolo, vrtec in socialo. Po naložbeni plati izstopa za prihodnje leto gradnja novega vrtca na Frankolovem, za katerega je v osnutku osemsto tisoč evrov odhodka. Ne manjka niti denar za ceste, javne vodovode in kanalizacijo ter gradnjo betonskega mostu, ki bo nadomestil lesenega. Za stara posojila, ki so bila najeta za različne pretekle naložbe, bo plačala občina prihodnje leto dvesto tisoč evrov. Za gradnjo frankolovskega vrtca namerava prihodnje leto vzeti pol milijona evrov posojila.

BJ

Tedenski
radio celje

OSIR

PIKAMMO

VSAKO SOBOTO ob 12.15

Na sejmih rabljene smučarske opreme je največ zanimanja za otroške smuči in smučarske čevlje. Nič drugače ni bilo letos v Celju.

Pregled sejmov po regiji

Žalec	Telovadnica UPI - ljudske univerze	23. - 25. 11.	Smučarski klub Gozdnik
Vransko	Športna dvorana Vransko	24. - 25. 11.	ZKTŠ Vransko
Mozirje	Športna dvorana Mozirje	24. - 25. 11.	Gornjesavinjski smučarski klub
Velenje	Rdeča dvorana	30. 11. - 2. 12.	Smučarski klub Velenje
Laško	Hotel Hum	30. 11. - 2. 12.	Smučarski klub Zlatorog

Sejem rabljene opreme v Preboldu je v primerjavi s celjskim veliko manjši. Foto: osebni arhiv

Da rekreacija na snegu ni predraga

Začeli so se smučarski sejmi – Cena rabljenih otroških smuči od 20 do 80 evrov

CELJE, PREBOLD – Letošnja ohladitev in prve snežinke lepo sovpadajo s smučarskimi sejmi v naši regiji. Ti so še vedno ena bolj priljubljenih možnosti za nakup oziroma prodajo smučarske opreme. V Celju in Preboldu sta bila že pretekli konec tedna. Za vse tiste, ki ste ju zamudili, bo še kar nekaj priložnosti v prihodnjih štirinajstih dneh.

Smučarska in ostala oprema za rekreacijo na snegu je lahko velik strošek za družinski proračun, še posebej, ker jo otroci hitro prerastejo in zato kmalu potrebujejo novo. V takšnih primerih so kot nalašč že tradicionalni smučarski sejmi, ki jih v večjih krajih v naši regiji organizirajo lokalni smučarski klubi oziroma športna

društva. V zadnjih letih vedno bolj priljubljeni za kupovanje tovrstne opreme postajajo tudi različni za to namenjeni spletni portali, kar po besedah predsednika Smučarskega društva Snežak **Boštjana Jeraše** ne vpliva na obiskavnost celjskega sejma. »Vse do lani je bilo na njem vsako leto več povpraševanja po rabljeni smučarski opremi, tudi stvari, ki so jih ljudje prodajali, je bilo vedno več, česar pa ne moremo reči za letošnji sejem. Opreme, ki smo jo sprejemali na posameznih odjemnih mestih, je bilo nekoliko manj kot pretekla leta. Kljub temu da nismo podirali rekordov, smo s celotnim sejmom zelo zadovoljni. Nenazadnje nam je uspelo prodati veliko sejmskega prostora.«

Največ zanimanja za otroško opremo

Sejmi rabljene smučarske opreme z vsakim letom širijo svojo ponudbo. Poleg rabljenih predmetov

je mogoče kupovati tudi nove, dobiti je mogoče kakšen koristen nasvet in servisirati smuči. »Pred vsako smučarsko sezono je namreč treba pregledati tako smuči kot vezi, če je z njimi še vse v redu. Drsnost površino je treba zbrusiti ali vsaj namazati z voskom, da ni preveč hrapava,« še dodaja Jeraša in dodaja, da je bilo tudi letos na celjskem sejmju, ki je že tradicionalno v stari roketmetni dvorani v Golovcu, največ zanimanja za rabljeno otroško smučarsko opremo, kot so smuči, smučarski čevlji in podobno. Cene otroških smuči so se gibale od 20 do 80 evrov. Približno takšne cene je mogoče pričakovati tudi drugod v naši regiji. Ta konec tedna bodo sejmi še v Žalcu, na Vranskem in v Mozirju. Prihodnji konec tedna bo rabljeno smučarsko opremo mogoče kupovati oziroma prodajati še v velenjski Rdeči dvorani.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Sejmi so priložnost, da se znebimo opreme, ki je ne potrebujemo več.

Sejmi rabljene smučarske opreme z vsakim letom širijo svojo ponudbo. Poleg rabljenih predmetov je mogoče kupovati tudi nove, dobiti kakšen koristen nasvet in servisirati smuči.

Od hude travme do velikega navdušenja

Največja letošnja razstava PMC – Iz vojne v novo državo

V Pokrajinskem muzeju Celje je na ogled razstava *Iz vojne v novo državo, s katero obeležujejo stoletnico konca prve svetovne vojne. Na njej je predstavljeno, kako je prva svetovna vojna kruto zarezala v vsakdanje življenje in na najbolj tragičen način napovedala konec starega ter začetek novega obdobja.*

Začetek razstave predstavlja leto 1917, ko so se jugoslovanski poslanci v dunajskem državnem zboru povezali in podpisali Majniško deklaracijo. V njej je bilo zapisano, da želijo združitev južnih Slovanov v avtonomno enoto. Oktobra 1918 je Avstro-Ogrska razpadla, ustanovljena je bila nova država. Postavitev se konča

z letom 1921, ko je Celje dobilo prvega slovenskega župana. Res je razstava lokalno obarvana, a to ni edina stvar, zaradi katere je drugačna od ostalih podobnih. Celjska v ospredje namreč ne postavlja vojaške in politične komponente, ampak široko paleto ostalih vsebin, kot so gospodarski preobrat v tistem času, spremembe na področju šolstva, uprave, društvenega življenja, temeljita slovenizacija mest. Konec vojne je pomenil konec nekega odboja in začetek novega. »Celje je bilo pred koncem prve svetovne vojne ena osrednjih trdnjav nemškega življa, a v nekaj letih se je to temeljito spremenilo,« je razložil kustos mag. Damir Žerič.

Ko je Celje postalo slovensko

Leta 1921 so bile lokalne volitve in prvi slovenski župan Celja je postal 63-letni dr. Juro Hrašovec. Po zaprisegi se je v spremstvu dr. Josipa Serneca, ki je bil prav tako starosta celjskih Slovencev, pojavil na balkonu magistrata in nagovoril meščane na trgu. V govoru, polnem nacionalnega ponosa in zanosa, je zbranim opisal občutke, ki so se mu porajali ob tem dogodku. Priznal je, da ni verjel, da bo še v času njegovega življenja Celje postalo slovensko.

Na razstavi so poleg nje predstavljene tudi drugi vidni posamezniki, književniki, popotniki, gospodarstveniki, umetniki, tisti, ki so z ustvarjalnim umom prestopili lokalni okvir in se zapisali v slovenski zgodovinski spomin.

Vpliv vojne na celjski vsakdan

Čeprav je bilo Celje daleč v frontnem zaledju, se je vojna, ki je divjala na Soškem, močno poznala tudi v naših krajih. Primanjkovalo je hrane, ljudje so lahko določena živila dobili le z nakaznicami, močno je primanjkovalo kurjave, pomanjkanje je bilo veliko, ustanovljene so bile javne kuhinje. »Zdi se, da je v vojnem času bilo dovolj le vojakov. Celje je bilo majhno mesto, štelo je le približno sedem tisoč prebivalcev, v mestu je bilo nastanjenih štiri tisoč vojakov, beguncev, ki so jih oblasti namestile v javnih stavbah, na primer v Stari grofiji, Narodnem in Celjskem domu, številnih šolskih poslopjih,« je dodal Damir Žerič.

Žerič je poudaril, da je konec prve svetovne pomenil konec morije, zato je bilo začetno navdušenje prebi-

Padeč kipa cesarja Franca Jožefa pred poslopjem Narodnega doma je simbolno zaznamoval padeč starega in začetek novega obdobja.

valstva nepopisno. »To navdušenje je hitro zamenjala kruta resničnost. Treba je bilo vzpostaviti nov sistem na vseh poljih vsakdana, pojavljala se je vsesplošna kriza.«

Žal se je kasneje toliko slabega nakopičilo, da je bila nova vojna katastrofa nekaj let kasneje neizbežna.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: GrupA

»Obdobje, ki je predstavljeno v pokrajinskem muzeju, je bilo izjemno,« meni direktor muzeja Stane Rozman. »Po eni strani je bilo zelo travmatično. Vojne, kot je bila prva svetovna vojna, človeštvo še ni doživelo, štiriletno trpljenje je zaznamovalo ljudi. A s koncem vojne se je pojavilo novo upanje, ki je velo iz vseh por družbenega življenja.«

Življenje je kot mandala

Po Belem oblaku še roman Erik ter knjiga zgodb

Pred kratkim sta izšli dve novi knjigi, roman Erik ter Bozenska kraljica in druge zgodbe. Njuna avtorica je Mila Kočevar iz Nove Cerke pri Vojniku, ki je pred tem napisala že dve drugi knjigi. Roman Erik je nadaljevanje romana Bel oblak, ki je izšel pred nekaj leti.

»Bralci, ki so prebrali roman Bel oblak, so želeli izvedeti, kaj se bo zgodilo z glavnima junakoma Meto in Erikom. Njuni poti sta ostali odprti,« je povedala o ozadju novega romana avtorica. Opisano je Erikovo življenje v Evropi, v Münchnu. Bel oblak je ljubezensko-pustolovski roman, v katerem se glavna junakinja napoti v Tibet, da bi našla svojega sina. Najde ga s pomočjo Erika, v katerega se zaljubi.

Sosed Mile Kočevar, pokojni Drago Medved, je o romanu Bel oblak zapisal, da odpira številna vprašanja o smislu življenja, o nas samih, o tem, kako se vidimo, kako se čutimo, o tem, česar še morda nismo storili v ži-

vljenju, in o tem, ali tudi mi spimo od rojstva do smrti. »Življenje je sestavljeno iz drobnih koščkov, ki tvorijo celoto šele takrat, ko jih postaviš v mozaik. A ko dobijo najlepšo podobo, kot je mandala, se ta sesuje v prah in življenje je pred novim začetkom in novimi nalogami,« pravi avtorica o sporočilu novega romana Erik. Pokazano mu je bilo, da nista vse uspeh in priznanje, ampak sta pomembnejša mir v duši in zavedanje vsega in vseh okoli nas.

Pred dnevi je izšlo še eno novo delo Mile Kočevar, in sicer Bozenska kraljica in druge zgodbe. Gre za raznolike zgodbe. Naslovno je navdihnili ljubezen avtoričine matere in očeta, ki je svojo soprogo imenoval bozenska kraljica. Doma je bila namreč iz zaselka Bozne. »Gre za neverjetno povezanost dveh zakoncev, ki sta bila drug do drugega resnično ljubeča, poštena in tovariška,« se ju spominja hči. Vse ostale zgodbe so

kalejdoskop različnih usod. Med drugim opisuje vaškega posebnega Tičkiteloti iz obdobja po drugi svetovni vojni, resnično osebo.

Duhovni prvenec

Pozornost je vzbudil že knjižni prvenec Mile Kočevar Kaj pa zdaj, ki je izšel pred nekaj leti. Knjigo označujejo kot nekakšen duhovni priročnik. »Že dolgo me kakšno duhovno branje ni tako prevzelo, kot me je Mila s svojim potopisom,« je zapisala »Tatjana« na spletni strani mozirske osrednje knjižnice. »Kar išče na svojih potovanjih, najde, čeprav je pot težka. Vsrkavala sem lepe misli in globoka razmišljanja slovenske avtorice,« je še dodala bralka te knjige.

»To je potopisna knjiga s sporočilom, kako iziti iz težav. Ko misliš, da ni nobenega izhoda, ga je treba najti,« pravi o svojem delu Mila Kočevar, ki se ji je življenje nekoč postavilo na glavo. Človek, ki to doživi in zna razumeti življenje s prave,

svetle strani, najde notranjost. Sebe mora poiskati kot bitje, ustvarjati mora ter živeti na povsem nov način,« je obrazložila Kočevarjeva. Z nekdanjim soprogom sta veliko potovala in to z nahrbtnikom na ramenih po svojih poteh. Raziskovala je Tibet, Indijo, Indonezijo, Mehiko, Gvatemalo, zahodni del ZDA ...

V letih, ko je še hodila v službo, je bila Mila Kočevar v poslovnem svetu, in sicer na višjih položajih v bančništvu. Nato je postala podjetnica. Ampak poti življenja so nepredvidljive. »Ko doživiš prelom, zlom ali neko nesrečo, se najdeš tudi v globljih duhovnih plasteh. In ko se je zgodilo to, kar se je meni, je prišla na dan ta ustvarjalna moč,« pravi o začetku pisanja. Opisuje del sebe in svojih doživetij. »Upam, da bo to komu polepšalo kakšen večer ali spremenilo življenje takrat, ko ne bo vedel, kako in kam,« je dodala.

BRANE JERANKO
Foto: GrupA

Mila Kočevar je poleg tega, da rada piše, navdušena rekreativka. S svojimi sedmimi križi se udeležuje različnih 10-kilometrskih »maratonov«, rada tudi kolesari. Prav tako oblikuje glino in deluje v društvu Izvir, ki pripravlja med drugim srečanja z različnimi knjižnimi avtorji. »Živim polno, kar me osrečuje, in upam, da tudi ljudi okoli mene,« je povedala.

Mila Kočevar s svojima novima knjigama, z romanom in zgodbami

Modro je hoditi v knjižnico

Slovenske splošne knjižnice že drugo leto zapored praznujejo teden splošnih knjižnic. Od ponedeljka do petka je v njih na voljo bogato dogajanje za vse generacije. Še posebej pestro je bilo v torek, ko so knjižnice obeleževale svoj dan. V žalski so ob tej priložnosti že dvanajsto leto zapored začeli projekt branja za odrasle Savinjšani beremo.

Pobudo za praznovanje dneva slovenskih splošnih knjižnic je leta 2000 oblikovala sekcija za splošne knjižnice pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije z namenom povečanja prepoznavnosti splošnih knjižnic in opozar-

janja na njihovo vlogo pri širjenju znanja, informacij in kulturnih dobrin. »Vesela sem, da se te akcije lotimo vse knjižnice skupaj, a vsaka na svoj način,« izpostavlja Jolanda Železnik, direktorica Medobčinske splošne knjižnice Žalec, ki je tudi letos ob tej priložnosti zasnovala pester prireditveni teden.

Na ponedeljkovem Utripu domoznanstva se je predstavilo KUD Svoboda Prebold, v torek so zakorakali v novo sezono bralne značke za odrasle, v sredo so v knjižnicah v Žalcu, Preboldu in na Polzeli na ogled postavili razstave domoznanskega gradiva. Danes (v četrtek) žalska knjižnica

praznuje z najmlajšimi. S knjižničarji in pravljicami potujejo po gradovih in graščinah Spodnje Savinjske doline.

Zadnji dan tega prazničnega tedna bo modro obarvan. Na dan modrih knjig, kot so ga poimenovali, bodo knjižničarji v petek oblečeni v modro. Ponujali bodo modre knjige, ovite v moder papir. Na modrih listkih bodo modre misli. Zakaj? »Ker je preprosto modro hoditi v knjižnico,« je kratka in jedrnata Železnikova, ki jo veseli, da knjižnice danes niso več zgolj prostor za izposojajo knjig, temveč so postale dnevne sobe lokalnih skupnosti.

ŠO

KULTURNI MOZAIK

Za cesarja in domovino

V dvorcu Trebnik v Slovenskih Konjicah je na ogled razstava Odmevi na Konjiškem, ki jo je pripravila konjiška občina v sodelovanju z Zgodovinskim društvom Konjice. Razstavljeni so predmeti lokalnih zbirateljev, fotografije, ki jih hranijo svojci, in tudi številna pisma.

»Vojaki so na fronto odhajali v duhu domoljubja, branili so cesarja, vero in svoje družine. Danes, sto let kasneje, smo postavljeni pred opomin, da problemi niso rešljivi z nasiljem,« je razstavo predstavila predsednica Zgodovinskega društva Konjice Aleksandra Boldin. V miru ali vojni se vedno izkaže, da štejejo le človeške vezi. Razstavljeni so ohranjena pisma med konjiškimi vojaki in njihovimi svojci, iz katerih je mogoče razbrati čustvene izlive vojakov, da so lažje preživeli dneve in noči v strelskih jarkih.

Ob tem je civiliste in tudi vojake bodrila cesarjeva propaganda. Ohranili sta se dve razglednici s Konjiškega. Na eni je upodobljena Žička kartuzija, na drugi je upodobljen konjiški trg z značilnimi propagandnimi pozivi, kot sta recimo Bog je z vami in Zbogom za cesarja in domovino.

Z razstavo sta želela organizatorja izpostaviti humanitarnost krajev, ki je bila v življenju ljudi ključnega pomena. Med prvo svetovno vojno sta v Konjicah delovali dve bolnišnici, Bolnišnica Rdečega križa in Lazarett št. 2, s katerima so povezani zakonca von Vay in rodbina Windisch - Graetz. Prva svetovna vojna se je dotaknila tudi šolskega vsakdana. V šolski kronikah je zabeleženo, da je bil pouk zaradi mobilizacije učiteljev večkrat moten. »Mnogi učitelji niso nikoli več stopili pred kateder in to je začetek feminiziranja učiteljskega poklica,« je še dodala Boldinova. Na razstavi je na ogled zvon tepanjske šole, ki je pred in med vojno ter po njej učence iz Tepanja vabil k pouku.

BGO

Pesem na ustih, viža v prsih

Preteklo soboto je bilo v dvorani sv. Frančiška Asiškega v Koprju državno srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž. Na to srečanje so se kot edini iz celjske regije uvrstili pevci Paridolskih korenin in Paridolska godca.

Z ljudsko glasbo in pesmimi je sodelovalo 11 izbranih skupin. Zelo je pomembno, da slovensko glasbeno izročilo negujejo tudi mladi. Najboljši dokaz za to je prav Paridolčan Viki Novak, ki s svojimi pevci in z godcem Denisom Lenartom neumorno pripoveduje zgodbo glasbenih korenin svojega kraja.

Iz Savinjske regije so se državnega srečanja udeležili tudi Ljudski pevci iz Luč.

BGO

Živa z izborom najboljših

Na festivalu plesne ustvarjalnosti mladih Živa so se predstavile najboljše plesne miniaturre in predstave preteklega sezone. Med njimi so se predstavile tudi skupine s Celjskega.

Na odprtju festivala so podelili plakete Mete Vidmar in uprizorili odlomek iz predstave Botrce, ki jo je ustvaril Plesni teater Velenje. Prvi dan so se predstavila dekleta Plesnega foruma Celje s predstavo Ali si z nami, s plesnimi miniaturremi pa so se z miniaturo Trenutki ...ki ostanejo predstavila dekleta iz Harlekina - društva za umetnost plesa, dekleta iz Plesnega foruma Celje s predstavo Bip, bip, dilit, komplit Drugi dan so bile na vrsti plesne miniaturre: Werewolf iz Plesnega studia N Velenje, Atlantida iz Glasbene šole Laško-Radeče, Sirota Jerica iz Plesnega studia N Velenje. V četrtem sklopu sta bili med drugim tudi miniaturre She takes flowers away from leaves, v kateri se je predstavila Ana Cvelfar, in Tok, ki gre in ne laže s Kajo Vajdetič. Obe sta plesali pod

mentorstvom Gordane Stefanovič Erjavec iz Plesnega foruma Celje.

V 43 plesnih miniaturreh in sedmih predstavah je po navdabah JSKD ob nekaj gostih s Hrvaške zaplesalo približno tristo plesalcev iz vse Slovenije. Selektor letošnjega festivala je bil priznan plesalec in koreograf Igor Sviderski. Letos sta listino Mete Vidmar, posebno priznanje za področje plesnih dejavnosti, prejeli Polona in Lucija Boruta iz Plesnega studia N Velenje.

BGO

Prva pesniška zbirka Kristiana Koželja

Leto je bilo za celjskega pesnika in knjižničarja Kristiana Koželja res zelo pestro in bogato z različnimi dogodki. Februarja je prejel nagrado celjske zvezde za leto 2018, na natečaju revije Sodobnost je prejel nagrado za najboljši slovenski esej, na njegovo pobudo in pod njegovim umetniškim vodstvom je v Celju zaživel mednarodni pesniški festival poezije in performansa Izrekanja. Kot češnja na torti pa je bilo, da je te dni pri založbi Poetikon izdal prvo pesniško zbirko Muzej zaključenih razmerij.

Zbrane pesmi so nastajale od septembra 2015 do letošnjega poletja. Bilo je tudi precej predelav. Najbolj radikalna je bila še letos septembra, ko je skoraj tretjino pesmi preoblikoval. O prevladujočih temah zbirke je Kristian Koželj še dodal: »Kot vsepovsod so tudi v tej pesniški zbirki avtobiografski elementi. Vsa izkušnja sveta je moja, ne morem dojemati sveta skozi izkušnjo drugega. Ni rdeče niti, a so prevladujoče teme. Odnos do sebe, odnos do drugega, vprašanje življenja in smrti, nekaj je ljubezensko-eroticnih delov. Življenje, kot je.«

Koželj bo pesniško zbirko predstavil decembra v celjski knjižnici.

BGO

V Celju paliativnega oddelka še vedno ni

Država je osrednji program paliativne oskrbe in akcijski načrt za njegov vnos v prakso potrdila leta 2010. V Splošni bolnišnici Celje pravijo, da do uresničitve v obdobju, ki je sledilo, ni prišlo, zato naj bi bil trenutno v pripravi nov akcijski načrt za uresničitev tega programa. Do danes v celjski bolnišnici ni prišlo do večjih sprememb na področju izvajanja paliativne oskrbe bolnikov.

Bolnišnica samostojnega oddelka za obravnavo bolnikov, ki potrebujejo paliativno oskrbo, nima. »Bolnike v zadnjem življenjskem obdobju obravnavamo na vseh oddelkih, način zdravljenja je v domeni zdravnikov. V veliko pomoč nam je hospic, ki prevzema povezovalno vlogo med zdravstvenim timom v bolnišnici

in osebnim zdravnikom, patronažno službo, socialno službo ter zavodi na področju institucionalnega socialnega varstva,« so sporočili iz Splošne bolnišnice Celje. In potrjujejo ravno to, kar so dejali v hospicu. »Izobraževanj za zdravstvene delavce se v nekoliko večji meri udeležujejo medicinske sestre in v manjši zdravniki.« Priznavajo, da je sistemsko urejena paliativna obravnava bolnikov vsekakor eden od izzivov, s katerimi se bo morala spoprijeti tudi celjska bolnišnica. »Poleg prostorskih zmogljivosti bomo za to morali zagotoviti predvsem motiviran in strokovno usposobljen kader,« še zaključujejo.

SŠol

Od oktobra letos je zaživel konzultacijski paliativni tim v Zdravstvenem domu Celje. Tim sestavljajo zdravnice, ki so opravile 60-urno izobraževanje Dodatna znanja iz paliativne oskrbe – Korak za korakom.

V širši paliativni tim so vključene tudi patronažne medicinske sestre, po potrebi hospic. V celjskem zdravstvenem domu si v okviru tega programa želijo tudi sodelovanja s psihologi in socialnimi delavci.

Svojci nepogrešljivi partnerji

Kot primer dobre prakse pri izvajanju paliativne oskrbe v Sloveniji poznavalci navajajo dom starejših v Laškem, ki deluje v okviru Thermane Laško.

Kot je povedala Klavdija Cepuš, vodja zdravstvene nege v Domu starejših Laško, si prizadevajo, da bi pri posameznem bolniku vpeljali paliativno oskrbo v proces zdravstvene nege in oskrbe čim prej, ko se seveda ugotovi, da se mu življenje izteka. »Paliativna oskrba umirajočih uresničuje njihove potrebe in pravice do ohranjanja dostojanstva ter zagotavljanja strokovne podpore,« je poudarila Klavdija Cepuš. V Domu starejših Laško se zavedajo, da brez pomoči svojcev takšne celostne oskrbe ne

bi zmogli, saj svojci zanje predstavljajo nepogrešljivega partnerja. »Pri svojem delu se srečujemo tudi s svojci, ki se težje spoprijemajo z boleznijo bližnjega, imajo nepopolne informacije, včasih tudi nerealna pričakovanja. Zavedamo se, da so pogosto tudi svojci tisti, ki potrebujejo našo pomoč,« je še dodala.

Pri premagovanju tovrstnih težav jim je v pomoč t. i. družinska konferenca, kamor paliativni tim povabi svojce oziroma člane družine, ki so pomembni v življenju stanovalca. Pomaga jim razumeti potek bolezni in možne ukrepe, da bi zmanjšali njihovo stisko.

RG

Dostojanstvo do zadnjega dne

Veliko pozornost paliativni oskrbi namenja tudi v Domu starejših Šentjur. Pred šestimi leti so že pripravili posebno sobo za paliativno oskrbo. Ta omogoča stanovalcu in njegovi družini, da sta v kritičnih trenutkih skupaj, 24 ur na dan so svojci lahko ob svojem človeku. »Pomembno je, da stanovalca, ko še lahko, pove svoje občutke in da je družina seznanjena z njimi. Vedno naredimo družinsko konferenco, pri kateri sodelujejo stanovalca, njegova družina, naš vodja tima, referenčna oseba,

socialna delavka in zdravnica, ki prihaja v naš dom. Ona je prava oseba, ki lahko poda informacije o pričakovanem procesu bolezni. Te so dragocene za podporo družini in stanovalcu. Pri paliativni oskrbi želimo spoštovati voljo človeka in tudi v procesu odhajanja poskušamo upoštevati njegova življenjska načela. Ti pogovori so izredno dragoceni,« pravi direktorica Vesna Vodišek Razboršek. V domu ima vsak stanovalca referenčno osebo – to je eden od zaposlenih.

BGO

Skrb za ljudi

je niste, potem prvi vrsti zara

Pomanjkljivo znanje zd

»Ne gre le za bolnikovo telo, ampak za vso razsežnost človeškega življenja,« so besede predsednice območnega odbora Slovenskega društva hospic, medicinske sestre in profesorice zdravstvene vzgoje Hede Zimšek o paliativni. Prostovoljci hospica se dnevno srečujejo z bolniki in jim pomagajo pri duhovni ter duševni oskrbi. Enako njihovim svojcem. Vidijo, da celo fizične bolečine in predvsem bolečino duše olajša iskren pogovor. In tega je med ljudmi malo. Največjo težavo na področju paliativne oskrbe v Sloveniji Zimškova vidi v tem, da paliativna oskrba še vedno ni organizirana tako, kot bi morala biti. Predvsem zato, ker v praksi povsod še ni zaživel dejavnost paliativnih timov.

Velikokrat je mogoče slišati, da se v zadnjem obdobju življenja bolnika, ko je že izčrpan, zdravniki odločajo za oblike zdravljenja, ki so zanj preveč agresivne in ga še dodatno izčrpajo. »V stroki obstajajo kriteriji in pogoji glede tega, kdaj se neko zdravljenje pri bolniku konča. In to je v domeni zdravnikov. Pri tem opažam njihovo pomanjkljivo znanje s področja paliativne oskrbe. Izobraževanj o tem se zdravniki zaradi različnih razlogov ne udeležijo. V okviru svojega študija tega znanja ne dobijo,« pravi Zimškova.

Medicina se hitro razvija, a na drugi strani je pomanjkljivo znanje o tem, kaj človek potrebuje v tistem trenutku svojega življenja.

Kriva je sistemska ureditev. Medicinske sestre se na primer izobražujejo zelo pogosto. Srečujem jih na izobraževanjih, medtem ko zdravnikov ne srečujem tako pogosto. In tu je težava. Pri paliativni oskrbi mora delovati tim. In vsi v njem morajo imeti podobno znanje. Če znanja ni, je medicinska sestra v stiski. Ve, da je bolnik v zadnjem obdobju življenja in da ne potrebuje infuzije in preiskav, ki jih zdravnik naroča. Ker je znanje zdravnikov pomanjkljivo, sestre pa ga imajo, se znajdejo v stiski.

In svojci? Vedo o paliativni dovolj?

Zaradi hitrega tempa življenja se ljudje s temi stvarmi ne ukvarjamo, dokler nas ne doleti bolezen. Takrat pričakujemo, da nas bo nekdo zelo hitro osvestil, najpogosteje to pričakujemo od osebnega zdravnika, vendar tam ne dobimo vsega, kar bi potrebovali. Dobimo zdravila in napotke, kam se obrniti po pomoč. In to je največkrat vse ...

Smo mar zdravstvo tako zelo »zbirokratizirali«, da smo pozabili na človeško noto?

Med bolnikom in zdravstvenimi delavci je ključen zaupen odnos. Najpogosteje se zgodi, da večina osebnih zdravnikov – vseh ne moremo metati v isti koš – bolnikov, ki so v stanju, ko potrebujejo le paliativno oskrbo, sploh ne obiskuje. Največkrat ta stik predstavlja komunikacija s svojci. Danes so recepti

»Človek ob koncu življenja vidi, kaj je pomembno in kje je bil njegov primanjkljaj pri vzpostavljanju pristinih družinskih odnosov. Pomagamo družinam, kjer so odnosi globlji, in družinam, kjer so površinski, torej takšni, pri katerih svojci za bolnike poskrbijo iz dolžnosti. Na drugi strani ima mnogo bolnikov občutek, da so nekomu, ki skrbi zanje, v breme. Osnova je vedno ljubezen. Skrb iz ljubezni. Ne iz dolžnosti,« pravi predsednica območnega odbora Slovenskega društva hospic Heda Zimšek.

O trenutkovner oddelk onkološk Letno je no dve pre

Umirajoče iz bezni, ne zaradi dolžnosti

Kot družba smo smrt odmislili. »Včasih so ljudje umirali doma, tudi otroci so se na takšen način s smrtjo soočili v družinskem okolju. In to je bilo del življenja,« pravijo v Slovenskem društvu hospic. Danes? Za umirajoče se zdi, kot da so breme za sistem, na žalost velikokrat tudi za svoje družine. Ljudje o smrti ne razmišljamo pogosto, sploh o tem ne, kaj bi pri soočanju z lastnim umiranjem potrebovali. Paliativna oskrba pomeni celostno obravnavo bolnikov z neozdravljivimi boleznimi ter pomoč njihovim bližnjim. Ne gre samo za lajšanje bolečin in za nego, ampak tudi za pomoč v duševni, socialni in duhovni stiski. Če ste v takšni situaciji in ste pomoč dobili, potem je paliativna oskrba v državi urejena, če m nekaj v naši državi ni, kot bi moralo biti. Skrb za umirajoče bi morala biti v di čuta do sočloveka, ne le zaradi dolžnosti.

SIMONA ŠOLINIČ

Dravnikov

elektronski, torej ni več osebne stika. Ljudje vedo, da morajo dolgo klicati, da sploh dobijo ambulanto osebne zdravnika, tudi telefonski stik z zdravnikom je že redek. Ta nedosegljivost je povzročila, da človeškega stika skoraj ni več.

Osnovni tim za paliativno obravnavo na bolnišnični ravni sestavljajo zdravnik, medicinska sestra in socialna delavka, po potrebi se vanj vključujejo fizioterapevt, dietetik, psiholog, farmacevt in duhovnik. Na ravni zdravstvenih domov so v timu poleg zdravnika tudi patronažne sestre in ostali socialni ter zdravstveni strokovnjaki, ki sodelujejo pri obravnavi težko bolnega človeka.

Bi z odprto komunikacijo olajšali zadnje dni bolnikovega življenja?

Včasih bi bilo treba večkrat na preprost način svojem povedati, kaj se dogaja z bolnikom, ki se mu življenje izteka. Da mu odpovedujejo prebavni trakt, izločala, krvni obtok ... Na ta način namreč svojci sprejmejo situacijo in ne zahtevajo ali želijo morebitnega agresivnega zdravljenja, laboratorijskih preiskav, pregledov

Paliativno oskrbo v Sloveniji smo v polnem in strogo obsegu izvajajo na eni od oddelkov za paliativno oskrbo bolnišnice na oddelku povprečno sedem dni.

»Svojci imajo premalo informacij o tem, kakšno je trenutno stanje bolnika. Informacija, ki jih dobijo na bolnišničnih hodnikih ali v nekaj minutah od zdravnikov, je premalo.«

Torej pri paliativni oskrbi ne gre le za oskrbo bolnika ...

... gre tudi za oskrbo svojcev. Ti morajo ves čas imeti prave informacije. A to ne pomeni, da jim je odvzeto upanje. To ostane do konca.

Se bojimo smrti doma?

Današnja družba se že z boleznijo ali s starostjo težko sooči, kaj šele s smrtjo. Poslanstvo hospica je, da človek živi do konca v domačem okolju. Včasih je to zelo težko. Če so svojci ves dan zaposleni, je doma težko poskrbeti za bolnika. Pomoč na domu je organizirana, ampak gre za kadrovske podhranjene službe. Upokojenci, ki imajo nizke prejeme, si težko privoščijo to storitev, saj je plačljiva. Negovalna služba v okviru patronažne službe je tudi kadrovske podhranjena. Če bi bile te storitve bolj razširjene, bi bil človek do konca življenja v domačem okolju in bi imel pomoč, kot je treba. Vedno se da v domačem okolju te stvari urediti, a morajo biti tudi svojci na to pripravljeni.

Zakaj nekateri niso?

Člani nekaterih družin se pri soočanju z boleznijo povežejo. V družinah, kjer ni pogovorov ali dobrih odnosov, se člani še bolj odtujijo. Pomembno je tudi, da se vključijo prijatelji obolelega. Ti se pogosto izogibajo obiskom, ker ne vedo, kako komunicirati z bolnikom. Ko se to zgodi, pravimo, da gre za osamljeno umiranje. Prej je človek del družabnega življenja, a ko se sooči z boleznijo, ga prijatelji ne obiščejo. Zakaj? Saj gre še vedno za istega človeka. Nihče ljudi ne pouči, kako naj se v takšnih situacijah pogovarjajo. Nekateri bolniki si tudi ne želijo obiskov, pogosto zaradi spremenjene zunanje podobe ob boleznih.

Je ta osamljenost, ki jo čuti bolnik v takšnih primerih, še dodaten udarec ob boleznih?

Zagotovo. Ampak človek je lahko osamljen tudi, če živi doma in če mu nudijo oskrbo. Predvsem takrat, ko v družini ni odkritega pogovora. Pogosto se zgodi, da se bolnik sooča z boleznijo in ne želi s svojimi stiskami obremenjevati svojcev. Hči, ki skrbi za bolno mater, skrivaj joče. Ko pristopi k mami, vsaka v sebi doživlja svojo stisko, toda ne pogovarjata se o občutkih. Tam, kjer se svojci odkrito pogovarjajo, kjer bolnik pove, kaj čuti, enako velja za svojce, je komunikacija normalna in bolnik ni osamljen.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

OB ROBU

Osamljeno umiranje

Kot da huda bolezen sama po sebi za človeka ni življenjski udarec ... Osamljeno umiranje predstavlja samo še dodatno težo slovesa.

Če se bolnik zaveda, je morda lažje. A za družbo je takšno doživetje sramota. Ker si človek zasluži pomoč ne glede na to, v kakšnem stanju je. To je njegova pravica, ki ne izhaja iz dolžnosti družbe in države, ampak iz njunega čuta za sočloveka. Včasih je ta čut na stranskem tiru. Ali ga sploh ni.

Krivično bi bilo reči, da paliativne oskrbe v Sloveniji ni. Res pa je, da sistemsko na vseh ravneh in v vseh regijah še ni urejena, kot bi morala biti. Kot da bolezen in smrt izbirata po regijah ...

Spet smo na točki, kjer že vrsto let opozarjamo ravno pri takšnih temah na to, da prostovoljci pogosto prevzemajo naloge

SIMONA ŠOLINIČ

države. Na Celjskem ima vodilno vlogo pri paliativni oskrbi hospic. Njegovi prostovoljci premorejo več srčnosti, sočutja, ljubezni do človeka, kot ga je država premogla kadarkoli v skrbi do svojih državljanov.

Žalostno je tudi, da imajo zdravniki o paliativni pomanjkljivo znanje in da se redkokdaj udeležujejo izobraževanj o tem. V njihove roke polagamo svoje življenje. Vem, da znajo zdraviti telo in lajšati simptome. Hvaležnost za to obstaja. A včasih bi njihov odnos v okviru paliativne znal pozdraviti tudi duhovno bolečino.

Svojci? Včasih opažam, da se na obiskih v bolnišnicah z bolniki sploh ne pogovarjajo. Pridejo pač na obisk za tistih nekaj minut ... Odprtega pogovora med njimi ni. Niti v zadnjih tednih in dneh, ko imajo ljubljenega še ob sebi. Kdaj, če ne zdaj?

Ministrstvo: zaveze so uresničene

Medtem ko v bolnišnici pravijo, da uresničitev državnega programa paliativne oskrbe še ni bilo, na Ministrstvu RS za zdravje pravijo, da je do uresnitve večine zavez iz akcijskega načrta na tem področju že prišlo.

»Zaenkrat bolnišnice same urejajo način paliativne obravnave. Bolniki lahko ostanejo na matičnih oddelkih, nekatere bolnišnice imajo ločene oddelke. Večinoma gre za negovalne oddelke ali za oddelke interne medicine,« pravijo na ministrstvu. Državni program predvideva tudi vmesni člen pri paliativni oskrbi, ki torej

ne bo deloval samo v prostorih bolnišnice, ampak tudi na terenu. »To je mobilna paliativna enota, ki iz bolnišnice vodi bolnika v domače okolje. Mobilni tim je ravno tako specialistična enota,« navajajo na ministrstvu.

Kljub temu da mnogi ugotavljajo, da paliativna oskrba sistemsko še zdaleč ni tako urejena, kot bi morala biti, na ministrstvu dodajajo, da je Slovenija ena redkih držav, ki imajo urejeno državno koordinacijo razvoja paliativne oskrbe in ki ta razvoj uvrščajo med nacionalne prioritete.

ŠŠol

Kot je razvidno iz letnega poročila državne koordinatorice za razvoj paliativne oskrbe v Sloveniji mag. Mateje Lopuh, so v letu 2016 v Sloveniji izvedli številne dejavnosti pri razvoju paliativne mreže. Na primarni ravni naj bi bila že telefonska številka, na katero lahko pokličejo svojci in bolniki, a tudi strokovni delavci. Ta je dostopna v skoraj vseh regijah. Izvedeni so bili tudi brezplačna predavanja in delavnice o paliativnem pristopu v domačem varstvu. Koordinacijo oskrbe otrok v paliativni mreži vodi in organizira klinika za pediatrijo. V poročilu je zapisano, da »... bolnišnice še niso pristopile k oblikovanju oddelkov za paliativno oskrbo, bolniki ležijo na negovalnih oddelkih, kar je povsem sprejemljiva rešitev, če je zagotovljena timska obravnava«.

Ropi se vrstijo, policija osumljenec

Kaj se dogaja na Celjskem? – Na bencinskih črpalkah poostreno varovanje

Konec oktobra sta roparja takole »obiskala« bencinski servis v Štorah.

Sta pošta na Hudinji oropala ista storilca, ki sta ropala že na bencinskih servisih?

Na Celjskem se od sredine oktobra vrstijo ropi bencinskih črpalk. Javnost se upravičeno sprašuje, zakaj policija storilcev še ni prišla. Roparji niso napadli osamljenih črpalk, gre namreč za bencinske servise, ki niso na oddaljenih krajih, poleg tega je promet tam dokaj gost. Policija zaenkrat osumljencev še nima, pri čemer obstaja možnost, da so ropi povezani. Piko na i ogorčenju javnosti je dodal rop pošte na Hudinji v Celju, ki se je zgodil pred dnevi. Gre za organizirane storilce?

Po neuradnih informacijah med storilci zagotovo obstaja povezava. Prvi rop bencinske črpalke se je jeseni, sredi oktobra, zgodil v Medlogu. Roparja sta takrat prišla na bencinski servis, oba sta bila zamaskirana, eden je bil celo oborožen. Po grožnjah zaposlenim sta ukradla denar in pobegnila. Eden od storilcev je visok približno 180 centimetrov in srednje postave, oblečen je bil v svetlo siv spodnji del trenirke in črno jakno s kapuco. Obraz je imel prekrit s črnim šalom. Drugi storilec je visok približno 185 centimetrov in vitke postave, oblečen je bil v črno jakno s kapuco, črn spodnji del trenirke s svetlimi črtami ob strani, na glavi je imel kapo s ščitnikom in čez njo kapuco. Nosil je črn nahrbtnik, oborožen je bil s pištolo.

Nato se je podoben scenarij zgodil v Štorah in Žalcu. V Štorah sta bila prav tako dva zamaskirana roparja. Pri avtopralnici v sklopu bencinskega servisa sta pristopila k zaposlenim in jo potisnila v trgovinski del servisa ter zahtevala denar. Ko jima ga je izročila, sta odšla. Tudi v tem primeru sta bila oba roparja visoka približno 180 centimetrov. Servis sta oropala v zgodnjih jutranjih urah. V Žalcu so policisti poročali o roparju, ki je zamaskiran in z orožjem grozil prodajalcu ter zahteval denar. Odnese naj bi manj-

Vodja Oddelka za splošno kriminaliteto na Policijski upravi Celje Milan Vogrinec: »Preiskave tovrstnih ropov so zahtevne, toda o metodah in taktiki dela javno policija ne more govoriti.«

šo količino denarja. Rop se je zgodil približno ob treh ponoči. Obstaja možnost, da storilec ni bil sam in da ga je pomočnik čakal v bližini.

Pretekli teden se je v policijsko statistiko zapisal še četrty rop, in sicer bencinskega servisa v Lazah pri Dramljah. Roparja sta »udarila« približno ob 23. uri in prav tako grozila zaposlenim ter zahtevala denar. Pobegnila naj bi peš. V primeru Žalca in Dramelj policija ni sporočila opisa roparjev, a kljub temu sumi, da določene okoliščine kažejo na možnost, da gre za ista storilca. Le dan po primeru v Dramljah sta roparja, visoka približno 175 in 185 centimetrov, tik pred zaprtjem pošte vstopila v prostoro, zagrozila zaposlenim, zahtevala denar in z njim pobegnila.

Okrepljena varnost

Da se nekaj dogaja, vidijo tudi ljudje. Na večini ben-

cinskih servisov je namreč varovanje okrepljeno. Varnostniki so ponekod prisotni na črpalkah ves čas. Domnevati je mogoče, čeprav na policiji tega ne priznajo javno, da v okolici bencinskih črpalk tudi kriminalisti v civilu opravljajo pogostejše obhode. Na socialnem omrežju je pred dnevi zaokrožil tudi zapis sina ene od zaposlenih na bencinskem servisu na Celjskem, ki opozarja na varnost in na to, da je v eni izmeni na bencinskem servisu pogosto v službi le en zaposleni, kar naj bi med nekaterimi že povzročalo nelagodno občutek. Glede na zadnja dogajanja je to povsem razumljivo.

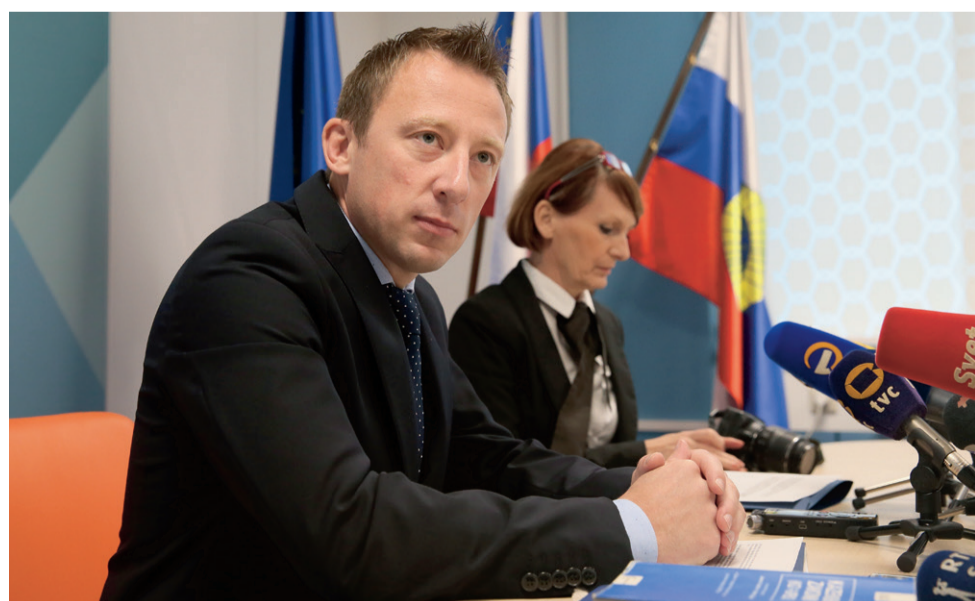
Da obstaja sum, da so nekateri ropi povezani, pravi tudi vodja Oddelka za splošno kriminaliteto v Sektorju kriminalistične policije na Policijski upravi Celje Milan Vogrinec. Toda v tem obdobju preiskave je to zaenkrat le predvidevanje. »O

Povzročila naj bi 12 milijonov evrov škode

Celjski kriminalisti so podali kazenski ovadbi zaradi goljufije zoper dve osebi, ki naj bi z zlorabo insolventnega prava povzročili kar za 12 milijonov evrov škode. Gre za primer Thermane Laško, ovađena pa naj bi bila Andrej Bošnjak, ki je Thermano vodil med letoma 2013 in 2016, in Nataša Tomič, ki je bila v tistem obdobju prokuristka v Thermani, sicer je v podjetju že dlje časa vodja računovodstva.

»Osumljenca, sicer zaposlena v gospodarski družbi, naj bi z namenom pridobitve protipravne premoženjske koristi tretji pravni osebi z zlorabo institutov insolventnega prava preslepila in zapeljala pristojno sodnico. Ta je nato izdala sklepe, s katerimi so obstoječi delničarji izgubili pravice iz delnic, s čimer so bili skupno oškodovani za več kot 12 milijonov evrov,« je dejal Matjaž Vrabc, vodja oddelka za gospodarsko kriminaliteto na Policijski upravi Celje. Osumljena naj bi po podatkih policije namreč zgolj z računovodskim postopkom, ki ni imel temelja v dejanskem poslovanju družbe, le-to prikazala kot insolventno. S tem naj bi omogočila spremembo lastništva družbe, kar je vodilo k oškodovanju obstoječih delničarjev. Grozi jima od enega do osmih let zaporne kazni. Delničarji so že pred leti sami ovađili Bošnjaka in Tomičevo, saj so že takrat menili, da so bile sporne cenitve vrednosti nepremičnin laške družbe. Po spremembi terjatev v osnovni kapital družbe je nato lastnica družbe postala Družba za upravljanje terjatev bank.

SŠol

»Preiskava je trajala več kot dve leti, opravili smo deset hišnih in osebnih preiskav, zasegli smo več kot dvajset elektronskih naprav in več tisoč strani dokumentacije,« je povedal Matjaž Vrabc, vodja oddelka za gospodarsko kriminaliteto na Policijski upravi Celje.

ceev še nima

vzorcih posameznih ropov javno ne moremo govoriti, vendar preverjamo tudi, ali gre za povezavo z ropom pošte na Hudinji. Z gotovostjo ne moremo potrditi, da gre za organizirano skupino,« dodaja Vogrinec. Pravi, da mora javnost razumeti, da so tovrstne preiskave zahtevne. Sledi, dokazi, ki jih kriminalisti najdejo, morajo biti tako trdni, da na sodišču primer ne pade v vodo zaradi pomanjkljive kriminalistične preiskave.

So res naključja?

Dokaj trden dokaz bi lahko bili videoposnetki nadzornih kamer. V Štorah so kamere roparja nazorno posnele. A je težava, ker so roparji zamaskirani. Četudi so posnetki kakovostni, policiji to pomaga le do neke mere. Ali policija posnetke javno objavi, je odvisno od metode dela. Glede poostre ne varnosti na bencinskih črpalkah Vogrinec dodaja, da o tem odloča posamezno podjetje, še posebej, če se na nekem območju tovrstni ropi pojavljajo pogosteje. V nobenem primeru na Celjskem do poškodb zaposlenih ni prišlo.

»Vsak rop je hudo kaznivo dejanje. Storilci uporabljajo tudi orožje ali največkrat njegove ponaredke. Na večjo stopnjo nevarnosti kaznivega dejanja kaže to, da so oškodovanci v vseh primerih prestrašeni, kar pomeni zanje izredno neprijetno izkušnjo. Zato je ključno, da se zaposleni ne izpostavljajo in upirajo. Včasih se namreč kdo po nepotrebnem izpostavi in tako lahko pride do poškodbe. Na prvem mestu je vedno varnost zaposlenih, ne glede na to, koliko denarja roparji odnesejo,« dodaja Vogrinec.

Policija v preiskavi preiskuje tudi, ali so ropi naključni. »V določenih primerih storilci tarčo izberejo naključno, torej, ali je v tistem času kdo na bencinskem servisu ali ne. Določeni ropi so načrtovani, ko storilci najprej kraj, kjer izvedejo rop, opazujejo. V primerih na Celjskem je zaenkrat težko govoriti o delovanju roparjev.« Podatki o jeziku storilcev policiji ne pomagajo veliko. Če neko govori v tujem jeziku ali v določenem narečju, to še ne pomeni, da ni iz Slovenije ali z našega območja. Roparji so namreč prebrisani in znajo ravno z jezikom zavajati,

Kljub nadzornim kameram je roparja zelo težko prepoznati ...

kar se je do zdaj že večkrat zgodilo. Da policija še nima ozkega kroga osumljenцев, kažejo Vogrinčeve besede, da naj ljudje, če so kje kaj opazili, pokličejo na 113 ali na anonimno številko poli-

cije 080 1200. »Pomemben je vsak opis storilcev, tudi kakšne registrske oznake sumljivih vozil,« dodaja.

SIMONA ŠOLINIČ

Foto: GrupA, SHERPA, PUC

Odrezala mu je roko

Minuli konec tedna se je na območju Šmarja pri Jelšah zgodila hujša delovna nesreča. 64-letni občan je na travnik s traktorsko cisterno pripeljal gnojevko. Cisterna se je med vožnjo po hribu prevrnila, posledično se je prevrnil tudi traktor, pri čemer se je voznik hudo poškodoval. Delovna nesreča se je zgodila tudi v Velikem Širju, kjer se je 54-letni delavec poškodoval s krožno žago. Žaga, priklopljena na traktorski del, mu je namreč v zapetju odrezalaroko.

Zasegli celo traktor

V zadnjem tednu so policisti na Celjskem kršiteljem cestnih pravil vozila zasegali kot po tekočem traku. V Bregu pri Polzeli je brez vozila ostal 33-letnik, ki mu je potekla veljavnost vozniškega dovoljenja. V Velenju se je to zgodilo 66-letnemu moškemu, ki je vozil, kljub temu da so mu izrekli ukrep o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja. Pogojev za vožnjo nista izpolnjevala še dva voznika v Velenju in eden v Šmarju pri Jelšah. Z zasegom avtomobila so kaznovali tudi 32-letnico v Ivenci in 35-letnika na Lopati, ki prav tako nista imela veljavnega vozniškega dovoljenja. V Dobju pri Planini je brez vozila ostal 70-letni moški, ki so mu zasegli neregistriran traktor. Vozil je namreč brez vozniškega dovoljenja in pod vplivom alkohola.

Presenetil vlomilce

Policisti iščejo neznance, ki so na območju Žalca konec preteklega tedna vlomili v dve stanovanjski hiši. V prvem primeru je storilec v hišo vlomil skozi okno in iz sefa ukradel tri kose orožja, nekaj gotovine ter več kosov zlatnine. V drugem primeru so storilci v hišo vlomili skozi terasna vrata, a ukradli niso ničesar. Je pa policijo te dni poklical tudi občan z Ložnice pri Žalcu, ki je ob prihodu domov opazil, da so z dvorišča njegove stanovanjske hiše pobegnili trije neznanci. Ti so namreč v hišo vlomili skozi terasna vrata, a preden so uspeli kaj ukrasti, so opazili lastnika, zato so pobegnili. Te dni je bilo vlomljeno tudi v hišo v Bistrici ob Sotli. Storilec, ki je v hišo vlomil skozi okno, je ukradel sef z gotovino, zlatnino in dokumenti.

Hudo poškodovana pešca

V prometni nesreči, ki se je zgodila konec minulega tedna v Arclinu, se je poškodoval 35-letni kolesar. Temu je pri zavijanju v levo pot zaprla 34-letna voznica osebne vozila. V trčenju se je kolesar hudo poškodoval. S hudimi poškodbami se je končala tudi nesreča na Šaleški cesti v Velenju, kjer je 41-letna voznica osebne vozila trčila v 40-letnega pešca, ki je nepravilno prečkal vozišče. Pešec je bil hudo poškodovan tudi v Levcu. Vanj je trčil 35-letni voznik avtomobila, ki je s prednostne ceste zavijal na dovoz gostišča. 62-letni pešec se je v prometni nesreči hudo poškodoval.

Ste zadovoljni s policijo?

Slovenska policija je na svoji spletni strani objavila anketni vprašalnik o zaupanju v njeno delo. Z odgovori ljudi na vprašanja, ali menijo, da za slovensko policijo veljajo lastnosti, kot so zakonitost, strokovnost, dostopnost in učinkovitost, želi policija izboljšati svoje delo. V anketi sprašuje tudi, kakšen občutek varnosti ima javnost. Odgovore na anketni vprašalnik bo policija zbirala do 15. decembra. Rezultati zadnje tovrstne raziskave iz leta 2016 so pokazali, da je raven zaupanja v slovensko policijo razmeroma visoka.

Izgnali jih bodo iz države

Na celjskem okrožnem sodišču so pretekli teden obsodili tri Romune, ki so v začetku septembra vladali v bankomate v Ljubljani in Celju. Policisti so jih takrat prijeli v središču Celja.

Trije storilci so krivdo priznali. Tožilstvo je za vsakega predlagalo leto in štiri mesece zapora s preizkusno dobro treh let, kar je sodišče tudi potrdilo. Izreklo jim je tudi stransko kazen, in sicer izgon iz države za štiri leta. Trojica bo morala vrniti tudi tri tisoč evrov. Ta denar naj bi izviral iz kaznivih dejanj, policisti pa so ga ob prijemu storilce tudi zasegli. Sodišče je storilcem tudi odpravilo pripor. Oškodovani naj bi najmanj petnajst bankomatov med Ljubljano in Celjem. Kako predrzna je trojica bila pri početju, kaže to, da so jo policisti prijeli sredi belega dne v središču Celja pred enim od bankomatov. Romuni so stari od 29 do 33 let. Vsi so stari znanci policije, saj so jih zaradi enakih kaznivih dejanj obravnavali že v drugih državah.

Preden je bankomat izvrgel denar, so ga storilci z izvijačem poškodovali in denar iz reže izvlekli, še preden je sistem zaznal, da je bila opravljena transakcija.

Policisti zaostri stavko

Policisti so zaostri stavko, saj policijska sindikata in vlada niso našli skupnega dogovora. Kot pravijo v Policijskem sindikatu Slovenije, bodo stavkovne dejavnosti širili in stopnjevali. Pripravljeni imajo tudi nabor ostrejših ukrepov, ki jih bodo izvedli le, če v dogovorih ne bo premika.

V sindikatu se ljudem, ki bodo udeleženi v postopkih zaradi zaostrite stavkovnih aktivnosti, celo opravičujejo in prosijo za razumevanje. Kaj bo zaostrite stavke pomenila v praksi, bo mogoče videti v teh dneh. V času stavke policisti lahko odklonijo delovanje na področju preventive, medtem ko lahko postopke izvajajo temeljitejše, kar

pomeni tudi daljšanje čakalnih dob na mejnih prehodih. V času stavke so policisti dolžni posredovati v nujnih primerih, v nenujnih primerih lahko prav tako nastaja daljši čas posredovanja.

V Policijskem sindikatu Slovenije so v izjavah neposredni: »Prav smešno je že, da delodajalec komaj dobi še kakšnega kandidata za policista in se ob tem ne vpraša, kaj je razlog za to. Kadra v policiji ni! Kljub opozorilom in medledovanjem, da policistov v določenih enotah primanjkuje in da so zaradi tega zaposleni izčrpani. Pogojev, ki jih mora izpolnjevati kandidat za policista, da lahko vstopi v policijske vrste, že ni mogoče več bolj omiliti, kot so zdaj. Kan-

didatov, ki bi se želeli zaposliti v policiji, je le še za vzorec. Vsaka stvar ima namreč svojo ceno. Tudi javna varnost jo ima. Če bo tudi ta vlada nadaljevala kot prejšnja, bo pojem »varnost« postal nadstandard v naši državi, ki ga bodo lahko plačali le bogati. Naša država pa je dolžna skrbeti za vse prebivalce in ne samo za bogate.«

Na zaostrite stavke, ki se na nekaterih mejnih prehodih že pozna, se je odzvala Generalna policijska uprava. V vodstvu pozivajo vladno in sindikalno stran k hitri rešitvi, saj država ne sme dopustiti, da bi se zaradi nerešenih razmer v policiji poslabšala stopnja varnosti.

Vaš zakaj naš zato.

Vsak ponedeljek ob 12.15.

Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.

radio celje

03 4225 148 radio@nt-re.si Prešernova 19, 3000 Celje

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Žarnica že več kot četrstoletja

Trgovina Žarnica je v Celju ena izmed redkih trgovin s konceptom.

Poleg tega tudi ena redkih trgovin, ki v mestu neprekinjeno delujejo že več kot 25 let. Lastnica, gospa Helena Mastnak Absec, je posel prevzela od svojega očeta in ponosno nadaljuje družinsko tradicijo. Poudarja, da obratujejo zaradi strank, ki lahko zaradi njih v centru Celja dobijo vse od žičnika do elektro materiala.

Stranke pri njih dobijo žarnice, svetila, baterije, kable, orodje, polnilce, dodatno opremo za telefone, vrečke za sesalce in še kaj bi se našlo. Na voljo imajo tudi novoletno razsvetljavo, led luči, in tudi led žarnice, ki so zelo podobne tistim z volframovo nitko. Prav tako pa so eni redkih, ki prodajajo izdelke po kosih.

Prav posebej se struktura njihovih strank v teh letih ni spremenila, so jih pa začeli obiskovati tudi dijaki, saj jim nudijo vse potrebno za pra-

kso, od orodja do materiala za mehatronike in elektrotehnike.

Na Kocbekovi ulici 3 jih lahko obiščete od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure, ob nedeljah in praznikih imajo zaprto. Za vse dodatne informacije lahko pokličete tudi na njihovi spletni strani www.trgovina-zarnica.si, Facebook profilu: Žarnica Celje ali pa jih pokličete na 03/428 2922.

Obiščite jih, saj je takšnih trgovin kot je njihova v času, ko so izjemno popularni ogromni trgovski kompleksi, zelo malo.

BIRO bit BIRO BIT servis in trgovina d.o.o.
Teharska cesta 24,
3000 Celje
tel: 03 4256100
fax: 03 4256124
e-naslov: info@birobit.si
www.birobit.si

- PRODAJA PISARNIŠKEGA-POTROŠNEGA MATERIALA TER BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME
- NAJEM TISKALNIKOV IN MF NAPRAV
- VZDRŽEVANJE BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME

Canon ACCREDITED PARTNER 2017
E-trgovina
Partner First Silver

ŽARNICA Trgovina z več kot 25-letno tradicijo
www.trgovina-zarnica.si

S tem oglasom dobite pri blagajni **10% popusta.**

Žarnica, d. o. o. tel.: 03-428-2922
Kocbekova 3 GSM: 051-495-700
3000 Celje zarnica@siol.net

PHILIPS DURACELL VARTA

mizar "Z vami že od leta 1990"

Svetujemo, izdelujemo in montiramo:

- * stavbno pohištvo,
- * notranjo opremo,
- * opremo poslovnih prostorov,
- * izdelke iz max compact plošč in kerrocka,
- * energijsko učinkovita okna - možnost pridobitve subvencije EKO sklada.

Obiščite nas: <http://mizar-celje.com>

Mizar, d.o.o. Celje, Medlog 7e, 3000 Celje | 03 425 39 50 | mizarce@siol.net

rolca kavarna pekarna slaščičarna

Po potico in sveže domače dobrote v Rolco

Od ponedeljka do petka med 6.15 in 19. uro,
ob sobotah med 8. in 13. uro.

Gubčeva 1, Celje

GRADBENA TRGOVINA

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

TRGOVINA G7 D.O.O.,
Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

TELEČJA POLISEBNA 400g
2,50€ -30%
= 1,75 €/kom

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE PRAGERSKO

Nagrajeni z zlato medaljo iz AGRE 2018

Sedaj tudi v Celju! Specializirani za zdravljenje vraščenega nohta in glivičnih obolenj!

An.nika medicinska pedikura

Najsodobnejši center medicinske pedikure

Rezervirajte svoj termin: **051 661 665**
Aškerčeva ulica 14, (pritličje, Celeiapark)
www.annika.si

Nakit za vse priložnosti

Zlatarska delavnica Anton Žigon s.p.
Prešernova 6, 3000 Celje, t: **040 830 038**

Obiščite nas v našem salonu!

AKRON MOJE POHIŠTVO

Mariborska 103a, Celje (nasproti Planeta Tuš)

POHIŠTVO PO MERI!

031 720 657 • celje@akron.si • www.akron.si

Služba ni vedno zabavna, kar ni nič novega

Ste se že kdaj pogovarjali z znancem o službi in ugotovili, da je njegova zanimivejša od vaše? Saj poznate zanimive službe – delo v živalskem vrtu, potovanja po svetu ... A ko ste omenili, kaj počnete vi, je nastala tišina. Sedenje za mizo in odgovarjanje na e-pošto namreč ni tako zabavno, kajne?

Kje je zabava v vsem tem?

Šokirani in razočarani nad novo mislijo se poslovite in na poti domov neprestano razmišljate: »Kaj je sploh smisel moje službe? Kje je zabava v vsem tem?« Po glavi se vam podijo slike ljudi, ki za preživetje gledajo risanke in odločajo, katere so primerne za nacionalni program, ljudje, ki celo življenje preizkušajo sladolede in vino, ljudje, ki delajo na terenu in snemajo filme, ljudje, ki službeno igrajo računalniške igrice ...

Res je, da je vse omenjeno lahko zabavno, a priznati je treba, da vse te osebe trdo delajo, da si prislužijo denar. Enako kot v vsaki drugi službi.

Nekdo, ki je zaposlen v podjetju, ki se ukvarja s filmsko produkcijo, je prvi, ki lahko pove, da je spoznavanje znanih igralcev zanimivo in vznemirljivo, a nestalni urniki, celodnevno delo in nepredvidljivost so tudi izjemno utrujajoči.

Vaša služba je hkrati lahko sozvočje vsega – samoaktualizacije, energije, nagrajevanja, izzivov ... A ni potrebe, da je zabavna. In tega tudi ne smete pričakovati.

To ne pomeni, da ne boste nikoli srečni na

svoji karierni poti, prav tako ne želimo reči, da nikoli ne boste imeli vznemirljivih trenutkov. Tudi sedenje za računalnikom in odgovarjanje na e-pošto lahko predstavlja zabavo, če vam dan popestri stranka ali zares čudna oseba, ki se je kar ne morete naveličati.

Kaj se zgodi, če je vaša služba vedno vir zabave?

Bistvo vaše službe ni v tem, da ste ves čas nasmejani in doživljate zabavne izkušnje. Ne prejmete mesečnega plačila za to. Vaša

služba nikoli ne bo predstavljala takšnega užitka, kot ga čutite ob skakanju s padalom, ob vožnji z gokartom, ob gledanju napete nogometne tekme ... Tega niti ne sme.

Pomislite, ali ne bi tudi skakanje s padalom postalo manj zanimivo, če bi postalo vaša služba. Tudi gledanje risank in odločanje, katera se lahko pojavi na nacionalni televiziji, postane sčasoma dolgočasno, saj se vam na koncu dneva zdijo že vse enake in med njimi sploh ne prepoznate razlik. Vse bi vam čez nekaj časa predstavljalo nujo, ne več zabave.

Ko se boste naslednjič z znancem pogovarjali o službi, mu dovolite, da spregovori in se vam odpre sam. Hitro se bo dotaknil tudi frustracij, na katere ne bi niti pomislili, če ne bi delil izkušenj z vami. Naj vam pove, ali se na tem področju vidi čez pet let. Naj vam razloži, kje še vidi izzive (če jih).

Zabavno ni zabavno za vsakogar

Zapomnite si, zabava je relativna. Vedno obstajata dve plati medalje in dovolite si opaziti obe. Videli boste, kaj vam lahko povejo tisti, katerih službe kujete v zvezde.

Zadovoljite se s kariero, ki ni vedno zabavna. Osredotočite se raje na razvoj svojih spretnosti in na svoje interese, spremenite način dela tam, kjer se vam zdi potrebno, sodelujte z ljudmi, ki vas psihično hranijo. Vse to so postavke, ki vam lahko dolgoročno prinesejo veliko več kot le zabavo.

Ekipa MojeDelo.com

MojeDelo.com

Centralni planer proizvodnje (m/ž) (Stranice)

Zahtevana strokovna izobrazba VI. ali VII. stopnje tehnične smeri, poznavanje delovnih procesov v proizvodnji, 3 leta delovnih izkušenj planiranja in vodenja proizvodnje, računalniška pismenost ... Marovt, d. o. o., Stranice 55, 3206 Stranice. Prijave zbiramo do 18. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

GLS-kurir (m/ž) (Celje)

Zaradi hitre rasti iščemo kurirja, ki bo opravljal storitve razvoza in pobiranja paketnih pošilk na območju Celja z okolico. General logistics systems, d. o. o., GLS pogodbeni partner, Cesta v Prod 84, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 19. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajni svetovalec (m/ž) (Celje)

Zaradi širitve področja prodaje k sodelovanju vabimo nove sodelavce za delovno mesto prodajni svetovalec v poslovalnici Celje. Telemach, d. o. o., Cesta Ljubljanske brigade 21, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 23. 11. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec – blagajnik (m/ž) (Velenje)

Opis del in nalog: pomoč kupcem pri izbiri blaga, delo na blagajni, skrb za točno označevanje bla-

ga – plakatov, regalnih etiket, cen, deklaracij ... Spar Slovenija, d. o. o., Kadrovska služba, Letališka cesta 26, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 23. 11. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Inženir za področje upravljanja uporabniških identitet / IAM-inženir (m/ž) (Celje)

Področje dela: implementacija in vzdrževanje sistemov za upravljanje uporabniških identitet, razvoj funkcionalnosti po meri v sistemu IAM, razvoj modulov po meri v sistemu IAM ... S&T Slovenija, d. d., Leskoškova cesta 6, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 30. 11. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja kovačnice (m/ž) (Slovenske Konjice)

Zahtevana je strokovna izobrazba VI. ali VII. stopnje tehnične smeri, poznavanje delovnih procesov v proizvodnji, 3 leta delovnih izkušenj vodenja v proizvodnji, računalniško pismenost ... Marovt, d. o. o., Stranice 55, 3206 Stranice. Prijave zbiramo do 12. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skladišni manipulant (m/ž) (Celje)

Naloge delavca na delovnem mestu: prevzem, komisioniranje, oddaja blaga in materiala ter vnašanje in kontrola podatkov, manipulacija blaga z viličarjem. Merkur trgovina, d. o. o., Cesta na Okroglo

7, 4202 Naklo. Prijave zbiramo do 30. 11. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Asistent službe kakovosti (m/ž) (Prebold)

Na delovnem mestu boste odgovorni za pripravo analiz in poročil, spremljanje kazalnikov kakovosti, nadzor stroškov in obdelavo računov, organizacijo in koordinacijo internih in eksternih sestankov, nadzor nad termini, za urejanje dopisov, zapisnikov in druge relevantne dokumentacije, skrb za sisteme kakovosti. Odelo Slovenija, d. o. o., Tovarniška cesta 12, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 30. 11. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Proizvodni delavec (m/ž) (Arja vas, Žalec)

Opis: izvajanje natančnih delovnih operacij, posluževanje in nastavljanje strojne opreme, zlaganje izdelkov na paleto in transport v skladišče ... Mlekarna Celeia, d. o. o., Arja vas 92, 3301 Petrovče. Prijave zbiramo do 23. 11. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Zastopniški kandidat za osebna zavarovanja (Celje, Maribor, Murska Sobota, Novo mesto, Postojna)

Pričakujemo vsaj V. stopnjo strokovne izobrazbe, vozniški izpit B-kategorije, poznavanje uporabe orodij MS Office, komunikativnost, samostojnost, iniciativnost. Adriatic Slovenica, Zavarovalna družba, d. d., Ljubljanska cesta 3a, 6503 Koper. Prijave zbiramo do 15. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Grafični oblikovalec (m/ž) (Prebold)

Nudimo dinamično delo v visoko tehnološkem podjetju in v pozitivnem delovnem okolju, možnost osebnega in strokovnega razvoja, zaposlitev za določen čas s poskusno dobo ali preko študentske naptotnice. Bisol Group, d. o. o., Latkova vas 59a, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 14. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Operater formarske linije (m/ž) (Žalec)

Pogoji za zasedbo delovnega mesta: strokovna izobrazba IV. stopnje smeri metalurgija, oblikovanje kovin ali druga ustreznost za delo z računalnikom. Omco Metals Slovenia, d. o. o., Cesta žalskega tabora 10, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 30. 11. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Čistilka – sobarica (m/ž) (Zreče)

Naloge: dnevno vzdrževanje (čiščenje in urejanje) zasedenih hotel-

skih sob ... Aktiva čiščenje, d. o. o., Ljubljanska cesta 12f, 1236 Trzin. Prijave zbiramo do 22. 11. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Pomočnik kuharja III (m/ž) (Celje)

Vaše naloge bodo predstavljali priprava sestavin za kuhanje in opravljanje kuharskih del po navodilih nadrejenih, strežba obrokov in/ali zaračunavanje storitev in sprejem plačil gostov, izvajanje distribucije toplih in hladnih obrokov ... Slorest, d. o. o., Verovškova ulica 55a, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 14. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Inženir vzdrževalca na področju vzdrževanja programske opreme proizvodnje (m/ž) (Velenje)

Od kandidatov pričakujemo VI. ali VII. stopnjo izobrazbe (elektrotehnika, računalništvo), aktivno znanje angleškega jezika, poznavanje programov MS Office, zaželeno so izkušnje in znanja programiranja PLC-krmilnikov (avtomatizacija proizvodnih procesov) ... Gorenje, d. d., Partizanska 12, 3503 Velenje. Prijave zbiramo do 23. 11. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vaš zakaj naš zato.

Vsak ponedeljek ob 12.15.

radio celje

iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.

03 4225 148

radio@nt-rs.si

Prešernova 19

3000 Celje

Naj bo še ena nedelja nepozabna

Ocvirkova razmišljanja pred gostovanjem v Ukrajini

Zmagoslavje nad Zagrebom ne bo šlo v pozabo, a že sinoči so se misli rokometarjev Celja Pivovarne Laško preusmerile na vnaprej odigrano prvenstveno tekmo z Dobovo.

Trener **Tomaž Ocvirk** je načrtoval spočiti Branka Vujovića, pa tudi Williama Accambraya, toda Francoz želi biti aktiven, saj se name-rava pred odločilnimi boji v ligi prvakov vrniti v vrhunsko formo.

Tudi tvegan poskus

»V soboto bomo potovali med deseto in dvaindvajseto uro in časa ne bo niti za krajši trening. Zato se bomo malce bolj razgibali v nedeljo dopoldne,« je časovnico predstavil Ocvirk, ki je preučil presenetljivo zmago Motorja v Nantesu. »Po zaceteni poškodbi se je v moštvo vrnil Paczkowski. Desni zunanji napadalec ni blestel, zadeli je en met od petih poskusov, toda očitno je, da je zelo uigran z organizatorjem igre Malasinskasom. Ta nam je v Zlatorogu zabil deset golov. V prvem polčasu nam je povzročal težave, nakar nam ga je uspelo zaustaviti. Če smo igrali široko obrambo, je znal zaposliti krožnega napadalca, če smo se postavili bolj plitko, je izkoriščal prostor z odličnimi streli.« Kaj torej storiti? »Da bi se posvetili le njemu, ne bi imelo smisla, kajti preostala zunanja igralca sta zelo gibljiva in bi to znala izkoristiti. Razmišljam o obrambi 5-1, ki pa bi bila zgoščena. Tudi tako, da bi nasprotni krilni

Klemen Kodrin je (dobesedno) letel po dvorani.

igralci imeli precej prostora. Vem, da je rizično, a nekaj moramo poskusiti.«

Spet proti sedmim?

Napadanje s sedmimi igralci (tako kot Zagrebu) ni tuje Motorju. »Ukrajinci so tako napadali tudi v Celju, bolj pogosto pa to inačico uporabljajo v Zaporozju. Igrati moramo hitro, tudi po prejetem zadetku, kajti Motor menjava dva igralca po prehodu iz napada v obrambo. Njihov vratar je proti Francozom v končnici »zaklenil« svoja vrata. Upam, da tega ne bo ponovil, pravzaprav mu mi tega ne smemo dopustiti.« Ocvirkovi varovanci so natančno zadevali nebranjena Zagrebova vrata z meti prek celotnega igrišča.

»Vadili? Nismo se postavili in metali s svoje polovice, smo pa med vadbo napada 7 na 6 takoj pridobljeno žogo usmerili na gol.«

Ostali bodo doma

Tomaž Ocvirk, njegovi sodelavci in igralci kar niso mogli prehvaliti odličnega vzdušja v polni celjski dvorani. Florijani so s seboj ponesli preostalih pet tisoč navijačev. Predsednik navijaške skupine **Igor Šolman** je potrdil, da je bila rekordna zmaga najlepše darilo ob skorajšnji 25. obletnici obstoja skupine: »Dan je bil popoln. Mi smo se potrudili, da smo dvorano spravili v ekstazo. Igralci so to očitno začutili. Naša skupina šteje 200 članov. Dogovorili smo se, da vsak pripelje še enega

prijatelja na tribuno. Tako da nas je bilo približno 350. Glasnih. Tudi ognjemet je bil uvod v proslavljanje naše visoke obletnice. Zagreb je bil ob naši ustanovitvi najbolj vroč tekmelec Celja. Zato smo izkoristili zadnji dvboj.«

Glavno dejanje bo konec januarja, ko pripravljajo posebno slavo. Šolman je na čelu Florijanov 15 let. Zelo mu je

Tone Goršič, legenda celjskega rokometarstva in trener članke ekipe z najdaljšim stažem (14 sezon), je ob zadnji zmagi nad Zagrebom v ligi prvakov spomnil, da zgodovinska dvobojev sega v leto 1966, ko so se Celjani prvič uvrstili v 1. jugoslovansko ligo, takrat najmočnejšo v Evropi. Prva tekma je bila 22. avgusta 1966 v Kranjčevičevi ulici. S 17:10 so zmagali gostitelji, ki so imeli v svojih vrstah kar šest reprezentantov. Celjani so imeli osem dvajsetletnikov. Igrali so: Presinger, J. Goršič – 2 gola, Krelj 3, N. Markovič 1, Telič 1, Đakić 3, T. Goršič, Koren, Snedič, Povalec in J. Markovič. Celje in Zagreb sta v bivši Jugoslaviji odigrala 22 prvenstvenih tekem, od tega osem v 1. in štirinajst v 2. ligi. Uspešnejši so bili hrvaški rokometarji. (AŠ)

žal, ker njihovi ljubljenci ne bodo imeli pomoči s tribun v Zaporozju. »Pot je dolga, posledično draga, na me-jah so težave. Škoda, da ne bomo mogli pomagati našim fantom. V naši skupini skoraj vsak lahko premaga vsakega. Če bodo naši igralci ponovili borbenost, lahko v Zlatorogu presenetijo še katerega iz-med favoritov, dobrodošla pa bi bila tudi zmaga v gosteh, denimo že v nedeljo. Vsem obljubljam, da bomo Florijani še dolgo vztrajali in če bo treba, zadnji zapustili barko.«

Katalonci v Rdeči dvorani

Imenitno so se odrezali tudi rokometarji velenjskega Gorenja. Na prvi tekmi tre-

tjega kroga pokala EHF so v Španiji premagali Granollers s 25:24. Po zelo ugodnem izidu lahko upajo na preboj v skupinski del drugega najmočnejšega klubskega tekmovanja na stari celini. Pri »osah« je bil najbolj učinkovit Celjan Matic Verdinek s šestimi goli. Povratni obračun bo v velenjski Rdeči dvorani v nedeljo. Odpovedale pa so rokometarice Z' dežele. Obe srečanja z Bodnom v uvodnem krogu pokala challenge sta bili na Švedskem. Po sobotnem neodločenem izidu 27:27 so Celjanke dan kasneje klonile z 39:28. Katja Čerenjak je dala osem golov, Eleonora Kodele sedem. DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Prelomno prvenstvo za celjski šah

Najbrž tako uspešnega konca tedna še ni bilo za celjske šahiste glede nastopov na državnih prvenstvih. Neutrudno delo Jožeta Zorka in Matjaža Mikca, ki je selektor članske državne reprezentance, se je obrestovalo in je poplačano z odličji.

Predstavniki Celjskega šahovskega kluba so na kadetskem državnem prvenstvu v Murski Soboti osvajali predvsem zlate medalje. Stari od 12 do 16 let so vzpostavili popolno prevlado v Sloveniji v svoji starostni kategoriji. V popolnosti so na šahovnicah unovčili znanje, ki jim ga vsakodnevno vcepljata mentorja. Na državnem prvenstvu v pospešenem in hitropoteznem

šahu so osvojili pet od možnih šestih naslovov! V obeh disciplinah so bili ekipni prvaki tako kadeti (15-letni Jaka Brilej, 12-letni Matic Nareks in 16-letni Žiga Žvižej) kot kade-tinji (15-letna Nuša Hercog in 13-letna Nika Kralj). V posamični konkurenci v hitropoteznem šahu (v pospešenem šahu je bilo DP pred časom) je zmagal Jaka Brilej, tretji mesti sta osvojila Nika Kralj in Matic Nareks.

Lani 9, letos 19

Zdaj trenerjem in vodilnim možem kluba na čelu z **Branetom Tajnškom**, ki je predsednik že štiri leta, preostaja zahtevna naloga. Prepričati morajo mlade šahiste

in šahistke, da bodo vztrajali v panogi, ki jim je sicer očitno zelo všeč. »Nove, nadebudne šahiste pridobivamo iz celjskih osnovnih šol, kjer za njihov začetni razvoj poskrbijo prizadevni mentorji,« je poudaril Tajnšek, ki je na predsedniškem položaju nasledil Tomaža Subotiča. Ta je tedaj postal predsednik Šahovske zveze Slovenije. Lani je Celjski šahovski klub osvojil devet medalj v domači in mednarodni konkurenci, letos pa že devetnajst. Konec tedna se bo v turški Konyi začela kadetska šahovska olimpijada, ki se je bosta udeležila Hercogova in Brilej.

DEAN ŠUSTER, foto: CŠK

Z leve: Jan Vodenik, Anemari Košak, Hana Podbregar, Lena Bornšek, Iza Vodenik in Tim Podergajs Siussi.

»Modrim« osem medalj v Kranju

V olimpijskem bazenu je na dvodnevni tekmi za 2. Veliko nagrado Slovenije, na 35. Špelinem in Vesninem memorialu, nastopilo 370 plavalcev iz 32 slovaških, italijanskih, madžarskih, hrvaških in slovenskih klubov.

Plavalni klub Neptun Celje je zastopalo osem plavalk in plavalcev. Osvojili so osem odličij in izboljšali osemnajst osebnih rekordov. Anemari Košak je zmagala v absolutni kategoriji na 50 hrbtno in prosto, druga je bila na 100 hrbtno. Iza Vodenik je bila najboljša na 50 delfin v mladinski in tudi v absolutni kategoriji. V kadetski konkurenci je bila Hana Podbregar prva na 200 delfin in druga na 50 prosto, Jan Vodenik je bil tretji na 100 prsno. V popoldanski finale se je uvrstil še Tim Podergajs Siussi.

DŠ, foto: PK NEPTUN

Z leve: Jaka Brilej, Nika Kralj, Žiga Žvižej, Nuša Hercog in Matic Nareks.

Morina je vodil prave »frajerje«

Dobovec si deli peto mesto v futsal ligi prvakov

Državni prvaki v futsalu, nogometaši Dobovca Pivovarna Kozel, so na turnirju skupine A elitnega dela lige prvakov v litovskem Alytusu osvojili drugo mesto. Na zaključni turnir se je uvrstil le zmagovalec skupine. Aktualni evropski prvak, španski Inter je v uvodnem krogu porazil Dobovec s 5:1 (edini gol je dal Klemen Duščak).

»Zelo dobro smo se upirali verjetno najboljši ekipi na svetu. Končni rezultat ni realen, izid 3:1 bi bil bolj merodajen. Dva gola smo jim praktično poklonili. Tako so kakovostni, da izkoristijo vsako najmanjšo napako in jo spremenijo v zadetek. Ponosen sem, ker se nismo zavlekli v obrambo, dali čelade na glavo in čakali, kaj bo. Proti Špancem smo igrali odprto,« je odkrito spregovoril kapetan Dobovca Rok Mordej.

Vzeli, kar je preostalo

Več ali manj je bilo tedaj jasno, da Dobovčani nimajo več praktičnih možnosti za osvojitve prvega mesta, kljub temu pa so se na preostalih dveh tekmah potrudili, odigrali zelo zavzeto in obakrat zmagali. V drugem krogu so se pomerili z do-

Dolgoletni kapetan Dobovca Rok Mordej v priložnosti pred golom španskega Interja

mačim Vytisom in ga ugnali z 2:1. Povedli so z goloma Alena Fetića in Mordeja, Sandrinho je poraz gostiteljev omilil v zadnji minuti. Čeprav se je belgijski prvak Halle-Gooik izjemno zoperstavil Interju in tesno izgubil (3:4), Dobovčani še zdaleč niso vrgli puške v koruzo. Mordej je napovedal boj na vse ali nič, kajti drugo mesto v tako močni skupini jim veliko pomeni, obenem gre

za neuradno delitev 5. do 8. mesta v Evropi.

Velikih šest točk

Kar so napovedali, so tudi uresničili. S 5:4 so ugnali Halle-Gooik, pri katerem imajo glavno besedo Brazilci in Španci. Uvodna gola sta bila delo Mordeja, po enega so v napetem in dramatičnem obračunu dodali Robert Grbić, Denis Totošković in Žiga Čeh. Dobovec je na turnirju tako

»Alen Fetić je dobil udarec v glavo, v žaru borbe ga je zadel naš Rok Mordej. Ko so ga nosili s parketa, sem mu rekel, naj se hitro vrne. »Feta« je reševalcem dejal, da ga ekipa potrebuje, da nima časa, da ga odnesejo v reševalno vozilo na preiskave. Vrnil se je in nam pomagal na igrišču. To je naša ekipa,« je pripetljaj razkril trener Morina.

dobil dve tekm, premagal je gostitelje in Belgijce, izgubil pa proti španskemu Interju, ki je že pred zadnjo tekmo osvojil prvo mesto in si s tem priigrjal možnost, da še šestič osvoji ligo prvakov. Nad pred-

stavo svojih varovancev je bil navdušen trener Dobovca Kujtim Morina: »V najboljši možni luči smo hoteli zastopati slovenski futsal. To nam je uspelo, za nameček smo prišli do šestih, velikih šestih

V izjemni konkurenci kakovostnih klubov je imel ogromno dela vratar Dobovca Damir Puškar.

točk. Ob tem mi je še toliko bolj žal za uvodno tekmo proti Interju, v kateri smo bili očitno še pod vtisom celotnega dogajanja. Čestitam vsem igralcem. Vsi so pravi »frajerji« na parketu!«

Analize in borbenost

»Pustili smo dober vtis. Žal nam je za prvo tekmo, v kateri smo prejeli nekaj naivnih zadetkov. V naslednjih dveh preizkušnjah smo pokazali, kako se lahko dvignemo, odigrali smo z manj napakami, bili smo tudi učinkoviti. Belgijska ekipa je boljša od naše, a tega na igrišču ni pokazala. Da smo tako odigrali, gre do zasluge borbenosti in dobri pripravi na tekmo našega trenerja,« je dejal Kristjan Čujec. Svoje delo je izvrstno opravil reprezentančni vratar Damir Puškar: »Pokazali smo, da se v Sloveniji igra odlični futsal. Ponosen sem na ta rezultat. Čestitam fantom za srčno in borbeno igro. Pohvaliti moram strokovni štab na čelu s trenerjem Kujtimom Morino, ki je naredil fenomenalne analize nasprotnikov.« Ekipa Dobovca si je med prostim dnevom ogledala košarkarsko tekmo evrolige med Žalgirisom in Barcelono.

DEAN ŠUSTER, Foto: UEL

Grgić spet popeljal Slovenijo na EP

Slovenska ženska košarkarska reprezentanca je na peti tekmi kvalifikacij za evropsko prvenstvo 2019 zabeležila peto zmago in si tako že krog pred koncem zagotovila udeležbo na prvenstvu. Varovanec selektorja Damirja Grgića so v Helsinkih premagale Finsko z 88:68.

Slovenija je včeraj zvečer v Franciji z gostiteljicami igrala derbi za končno prvo mesto v skupini. Spomnimo, da je Francija februarja v Celju »padla« z 68:62, kar je bila prvovrstna senzacija. Evropsko prvenstvo bo med 27. junijem in 7. julijem v Latviji in Srbiji. Slovenija bo drugič po letu 2017 udeležena zaključnega turnirja najboljših šestnajstih reprezentanc Evrope.

Izvrstno vzdušje

Najboljše strelke Slovenije na Finskem so bile Shante Evans, ki je dosegla 19 točk, Zala Friškovec s 17 in Eva Lisec s 13 točkami. »Resnično smo zelo zadovoljni, saj smo se na prvenstvo uvrstili drugič zapored. Bilo je težko, saj je pred novim ciklom kvalifikacij prišlo do pomladitve ekipe, a se nam je ponovno vse sestavilo. Vzdušje v reprezentanci in okrog nje je naravnost izvrstno in to je najpomembnejše,« je po novem uspehu dejal trener naše izbrane vrste Damir Grgić. Sinočnja morebitna zmaga v Franciji ali poraz z manj kot šestimi točkami proti evropskim podprvakinjam in srebrnim z OI 2012 bi Sloveniji pri-

Na fotografiji so igralkе ŽKK Cinkarna Celje, članice slovenske reprezentance. Z leve: Aleksandra Krošelj, Zala Friškovec, Larisa Ocvirk, Lea Debeljak in Maruša Seničar.

nesla celo prvo mesto v skupini in s tem mesto nosilke na žrebu skupin 12. decembra v Beogradu.

Kot prava družina

Selektor Grgić ima tokrat na voljo tudi pet članic ŽKK Cinkarna Celje, Zala Friškovec, Larisa Ocvirk, Aleksandra Krošelj, Maruša Seničar in Lea Debeljak. Ob omenjeni peterici igralk je v izbrani vrsti še šest košarkaric, ki so v preteklosti nosile celjski dres (Nika Barič, Eva Lisec, Tina Jakovina, Annamaria Prezelj, Teja Oblak, Shante Marie Evans), ob

njih je še Eva Rupnik. Grgićev pomočnik Jure Krajnc je sicer njegova desna roka tudi pri celjski članski ekipi. »Počutimo se kot družina, v kateri vladata močno spoštovanje in zaupanje na prav vsakem koraku. To je tisto, kar je najbolj pomembno na poti do zelenega cilja,« je pristavil Grgić, ki se bo z reprezentanco v domovino vrnil danes med 11. in 12. uro. Na evropskem prvenstvu bodo imele slovenske košarkarice prihodnje leto zagotovo bučno podporo. Igrale naj bi v Nišu.

MITJA KNEZ, Foto: KZS

Po 80 dvobojih v prednosti Celje

Slovenska nogometna reprezentanca je ligo narodov v svoji skupini zaključila na zadnjem mestu. V Sofiji je igrala neodločeno z Bolgarijo 1:1. Za domača vrata so bili nevarni trije nekdanji igralci Celja, in sicer Roman Bezjak, Benjamin Verbič in Miha Zajc, ki je tudi izenačil izid.

V končnici srečanja je zaigral trenutno najboljši nogometaš Celja Rudi Požeg Vancaš. To so poudarili tudi na skupščini kluba, ki ni prinesla sprememb. »Ne smemo se ustrašiti lastnih ambicij. Moramo biti hrabri, brez mencanja. Sestavili smo igralsko selekcijo, ki je že spomladi trkala na evropska vrata. Boriti se moramo za vrh slovenske lige in posledično za preboj v evropsko tekmovanje. Celje je športno mesto,« je govoril predsednik kluba Miloš Rovšnik. Dopolnil ga je direktor Zoran Podkoritnik: »Uvrstitev v prvi krog kvalifikacij za evropsko ligo bi nam prinesel 250 tisoč evrov. Večji del klubskega proračuna moramo zagotoviti s prodajo igralcev. Pogodba s Cinkarno se bo iztekla leta 2020.« Celjski župan Bojan Šrot se nadeja, da bodo pokrovitelji, ki so jih v zadnjem obdobju uspeli privabiti nazaj, še dolgo zvesti klubu: »Lastniki sponzorjev so vložili med 300 do 400 tisoč evrov v klub. Člansko moštvo je mešanica izkušenih in mladih igralcev, ki ga vodi krasen trener. V srednjeročnem načrtu imamo predvideno izgradnjo še nekaj pomožnih igrišč. Veliko športov imamo v Celju. Nogomet je najbrž edini, ki bi se lahko vzdrževal sam.« V prejšnji sezoni je ciljno črto do evropskega cilja za las prej prečkal Rudar, ki bo v soboto gostoval v Celju. Doslej je bilo v 1. SNL odigranih 80 lokalnih derbijev: »grofje« so od »knapov« v zmagah boljši z 29:28.

Šmartno ostalo na vrhu

V 3. slovenski nogometni ligi sever so vsa tri vodilna moštva zmagala, Šmartno v Celju proti Šampionu z 2:0 ter Bistrica in Videm. Zbrali so po 29 točk, Dravograd jih ima 21, Dravinja in Zreče po 20, Šampion 19 ... Na Olimpu so slavili Šmarčani, v končnici tekme sta zadela David Hrastnik in Rok Melavc. Do zaključka jesenskega dela je le še en krog. Trener Šmartnega Ramiz Smajlovič je takole ocenil tekmo: »Oboji smo imeli nekaj zrelih priložnosti. Mi smo svoje izkoristili, domačini pa ne. Zaradi kartonov in poškodb sem pogrešal veliko igralcev. V moštvo se bodo vrnili na tekmi proti Zrečam.« Dvoboj dveh trenerjev, ki sta bila odlična napadalca, je torej dobil Smajlovič, čeprav bi lahko šla tekma v povsem drugo smer, kar je potrdil strateg Šampiona Oskar Drobne: »Moji fantje so bili dostikrat sebični. Imeli so kopico priložnosti, niso jih izkoristili in sledila je kazen. Po tekmi izgubljenih priložnosti se bomo znova ukvarjali s celjenjem poškodb, ki jih je neverjetno veliko.« V zadnjem jesenskem krogu bo v soboto (13.30) na Olimpu gostovala Bistrica.

DŠ

MOTORNA VOZILA**PRODAM**

RENAULT clio 1,2, letnik 2001, registriran do 20. aprila 2019, nikoli karamboliran, ugodno prodam. Telefon 031 621-283. 1880

MERCEDES 1,8 190 E, letnik 1994 in golf II, letnik 1992, prodam. Telefon 041 355-853. 1894

STROJI**PRODAM**

ŠROTAR luščilec Mio standard prodam. Telefon 070 993-922. 1886

STROJ za obdelavo lesa prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 445-932. 1900

TRAKTOR Zetor 59-45, pogon na 4 kolesa, registriran, in gradbeno vitlo tovarniške izdelave prodam. Telefon 031 746-143. L 174

POSEST**PRODAM**

MESTNA občina Celje prodaja turistično nastanitveni objekt v apartmajskem naselju neposredno ob smučišču Golte, v katerem se nahajajo: apartma v pritličju počitniškega objekta v izmeri

41,80 m² z dodatno (samostojno) sobo v izmeri 15,13 m² ter dva apartmaja v prvem nadstropju počitniškega objekta v izmeri 25,70 m² in 19,90 m². Nepremičnina se prodaja po postopku javnega zbiranja ponudb, besedilo javnega zbiranja ponudb pa je objavljeno na spletni strani MOC (<https://moc.celje.si/javni-rzpis/6034-javno-zbiranje-ponudb-za-prodajo-nepremicnin-v-lasti-mestne-obcine-celje-2>). Dodatne informacije na telefonski številki (03) 4265-668. n

OPREMA**PRODAM**

POSTELJNA vložka Dormeo, 90 x 190 x 6 cm, zelo ugodno prodam. Telefon 041 473-344. 1904

www.nt-rc.si**AKUSTIKA****PRODAM**

DIATONIČNO harmoniko Müller, otroško, prodam. Možna menjava za kaj drugega. Telefon 051 324-356. 1862

ŽIVALI**PRODAM**

PRAŠIČE, težke od 30 do 140 kg, prodam. Domača vzreja in domača hrana, cena zelo ugodna, dostava všteta. Telefon 031 524-147. 1909

PET brejih krav, pasma limuzin, prodam. Telefon 041 290-750. 1883

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom po celotni Sloveniji. Vzreja nesnic Tibaot, telefon (02) 582-1401. n

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE
GSM
041 404 935
Društvo kvantum, Šarvanova 7, Celje

Labirint skrivnosti
med tednom 23-00

ARENA

VEDEŽEVANJE in ASTROLOGIJA

vedeževanje astrologija srečne številke rituali reiki počutje zaposlitev ljubezen odnosi magija

astro center
090 77 77

2,19 €/min. iz omrežja Telemach, ceno iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

Novi tednik
podarja razvajanje

novi tednik prvi v regiji

PRINAŠAMO SVEŽINO S SKOKOM V TERMALNO VODO THERMANE LAŠKO IN KOPALNO BRISAČO NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE

novi tednik

Naročam Novi tednik za najmanj 12 mesecev oziroma do preklica in prejmem KOPALNO BRISAČO NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE ter DVE VSTOPNICI ZA KOPANJE V THERMANI LAŠKO:

Ime in priimek:	Telefonska številka:
Naslov, kraj:	
E-poštni naslov:	Podpis:

Način plačila in darilo* (ustrezno označite):

v enkratnem znesku 114 evrov – 7 % popust = **106,02** evra za 3 mesece za 28,50 evra – 2 % popust = **27,93** evra

za 6 mesecev za 57 evrov – 3,5 % popust = **55,01** evra mesečno za **9,50** evra

NAROČILNICA

Naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, s pripisom »naročilnica«, ali pa jo prinesite na oglasni oddelek. Naročite se lahko tudi na spletni strani www.novitednik.com. Veljavnost akcije od 6. septembra do 20. decembra 2018. S podpisom potrjujem, da se strinjam s pogoji naročanja. Pogoji so objavljeni na www.novitednik.com.

Med vsemi naročniki (obstoječimi in novimi) bomo 20. decembra izžrebali 10 srečnežev, ki bodo prejeli po 2 celodnevni vstopnici za kopanje v Thermani Laško in kopalno brisačo Novega tednika in Radia Celje.

- Ostale ugodnosti za naročnike:**
- brezplačne vse posebne priloge Novega tednika
 - 4 brezplačni mali oglasi v Novem tedniku (do 10 besed)
 - 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
 - vsak mesec možnost osvojitve lepih nagrad v nagradni križanki

televizija celje
KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SiOL kanal 673 amis kanal 306 telemach kanal 271 T2 kanal 152

Tangov korak v objemu, v izložbi in na ulici

Danes se začne četrti Teden argentinskega tanga Korak 2018

Ko so pred nekaj leti organizirali prvo plesno šolo in malo kasneje še prve plesne večere, so se v ritmu argentinskega tanga v Celju na plesišču vrteli le približno trije pari. Danes je navdušencev nad tem čutnim plesom vsaj desetkrat toliko. Ob izjemnih dogodkih, kot se v teh dneh obetajo pri nas, se v knežje mesto zgrnejo ljubitelji tanga iz vse Slovenije, a tudi širše.

Tango je vsaj toliko kot ples tudi način življenja. Ljubitelji argentinskih ritmov pravijo, da se človeku zaležejo v telo. Sčasoma se tudi skozi vsakdanjik giblje drugače, z več takta in posluha za druge. »Tango v prvi vrsti ljudi navduši tudi zaradi tega, ker se ne učimo plesnih slik. Nobenih zahtevnih zaporedij in korakov si ni treba zapomniti,« pripoveduje ena prvih ljubiteljic argentinskega tanga v Celju Alja Ferme. »Tisto, kar je pri tangu najpomembnejše, je nebesedna komunikacija med plesnima partnerjema. Drug drugemu se približata, se odpreta, si sledita. Tango je v odnosih vse tisto, česar je v sodobnem življenju premalo.« Da lahko nekdo stopi v korak z drugim človekom na tej rav-

ni, se mora najprej povezati sam s seboj, se udomačiti v svojem telesu in se znati prepustiti glasbi. Čeprav se sliši zapleteno, je večina plesalcev že na prvem plesnem večeru, na prvi milongi, začarani za vedno.

Eleganca plesa na visokih petah

Argentinski tango ni izključujoč. Je čutni pogovor s priložnostnimi znanci.

Tradicija milonge namreč narekuje, da se z enim partnerjem pleše štiri skladbe, potem se plesalci premešajo in po tem vzorcu se nadaljuje. »Seveda je mnogo življenjskih partnerjev, ki plešejo argentinski tango skupaj, mnogi pridejo v plesno šolo ali na milongo tudi sami. Vsi najdejo svoje plesne partnerje.« Prihajajoči teden bo torej izvrstna priložnost, da mrzle zimske

večere popestrimo s čutno glasbo in plesom. Ljubitelji tanga bodo Celjanom zaplesali enkrat na ulici, drugič v osvetljenih prostorih za izložbenimi okni. Tradicionalno bo plesni večer gostila kavarina Celjskega mladinskega centra. »Tokrat bo družba še posebej pestra in zanimiva, saj bo glasbo vrtela gostja iz Gradca, didžejka Beatrice,« napoveduje Alja Ferme. Tango bodo predstavili tudi s po-

V Celju se bo program Tedna argentinskega tanga Korak začel danes in se končal prihodnjo sredo, 28. novembra. Svet tanga bodo organizatorji predstavili tudi z razstavo, s koncertom, z dvema delavnicama in obilo lepih trenutkov.

močjo likovne umetnosti na razstavi akademske slikarke Mateje Korbar Šimič in risarske delavnice Denisa Polanca. V nedeljo bodo tematski koncert pripravili profesorji celjske glasbene šole, v sredo bo v galeriji Račka tečaj hoje v visokih petah. Vstop na vse dogodke je prost, za tiste, ki jih tango še posebej mika, a

se težko otresejo strahu in negotovosti, pa bo najbolj primeren dan ponedeljek. Alja Ferme in Sašo Živanovič, celjska učiteljica tanga, bosta vse novince takrat namreč z veseljem uvedla v prve ritme.

StO

Foto: arhiv NT (SHERPA)

FOTO TEDNA

Nobena krpa ga ne očisti

Foto: SHERPA

Pravljica v pozabljenem dvorcu

str. 28-29

Foto: SHERPA

Strip in razstava o Franju Malgaju str. 30

Lepota ponovne uporabe str. 31

Na potovanju po Ameriki str. 33

Slovenska vojaška zgodovina se kljub prelomni osamosvojitvi

Mag. Viki Krajnc, upokojen brigadir Slovenske vojske

V teh dneh mineva petdeset let od ustanovitve Teritorialne obrambe (TO), ki jo danes štejejo za predhodnico Slovenske vojske. Če smo povsem natančni, je bil 20. november 1968 pomemben mejnik v razvoju obrambnega sistema v nekdanji skupni državi. Ustanovitev TO je imela izjemen pomen v razvoju sistema splošne ljudske obrambe, pri vojaškem usposabljanju rezervistov-pripadnikov TO in še zlasti v osamosvojitveni vojni. Kot pravi mag. Viki Krajnc, upokojen brigadir Slovenske vojske (SV), je zgodovina TO prevečkrat tema politizacije, s katero bi nekateri radi zmanjšali njen objektivni zgodovinski pomen za nastanek Slovenske vojske in države.

Kakšni so bili začetki TO pred petdesetimi leti? Lahko navedete razloge za njeno ustanovitev?

Glavni razlog, ki ga opredeljuje tudi zgodovinske pisane, je bil napad držav varšavskega pakta na Češkoslovaško, vendar to ni bil edini razlog. Že kmalu po drugi svetovni vojni so obstajala razmišljanja o takšni obliki organiziranosti ljudi v okviru splošne oziroma ljudske obrambe. Slovenci smo že dvakrat imeli svojo vojsko: po prvi svetovni vojni so Maistrovi vojaki 33 dni predstavljali slovensko vojsko in tudi prisegli takratni novi državi, ki je trajala približno mesec. Kasneje so delovali tudi v okviru kraljevine SHS. Med drugo svetovno vojno je prav tako bilo obljubljen, da bomo Slovenci zadržali svoje enote, ki so se borile na našem ozemlju, a do tega kasneje ni prišlo.

V petdesetih in šestdesetih letih prejšnjega stoletja so se pojavljala razmišljanja, da bi poleg JLA imeli še neke oblike organiziranosti, v katere bi vključili ljudi za množični odpor, če bi bilo treba. TO ni bila organizirana na federalni ravni, marveč po republikah: z zakonom leta 1972 je bilo opredeljeno, da se določene pristojnosti federacije na področju obrambe prenesejo na republike in te so bile zadolžene, da organizirajo TO, jo financirajo, usposabljaajo, zagotavljajo kader, prostor ... Namen TO takrat je bil, da deluje na svojem republiškem ozemlju, in sicer v zaledju, ter da za varovanje pomembnih objektov in ljudi ter v sodelovanju z JLA zagotavlja obrambo države.

Od leta 1975 do 1977 ste bili doslej najmlajši komandant občinskega štaba TO v Celju. Če sem malo slikovit, se nekateri TO spominjamo predvsem po vojaških vajah, kamor smo bili na primer klicani ob koncih tedna in smo potem imeli usposabljanja. Je to bil tisti pomembnejši del delovanja TO?

Res, to je bila glavna oblika usposabljanja takratne TO. Kar 4,5 odstotka moških v Sloveniji je bilo vključenih v rezervni sestav TO, nekateri drugi tudi v rezervni sestav JLA. Takratni republiški štab je pripravljaval petletne cikle usposabljanja, enodnevnih in mobilizacijskih vaj, večdnevne, tedenske vaje ... Prav tako so bili vključeni mladina in prostovoljci, ki so bili klicani na razna taborjenja. Tudi v Celju smo v ta proces usposabljanja v okviru TO vključili dvesto srednješolcev in nekaj žena. Šlo je za to, da smo vzdrževali fizično pripravljenost, kondicijo in tehnično usposobljenost pri tistih, ki so končali služenje vojaškega roka v JLA ter so bili vključeni v TO ali rezervni sestav JLA. Kondicija je seveda veliko pomenila tudi v kasnejšem obdobju, ko smo TO uporabili za obrambo domovine.

Kako ste doživljali tisto dramatično obdobje na začetku devetdesetih let, ko je

Mag. Viki Krajnc je končal šolo rezervnih oficirjev v Ljubljani, ki je bila namensko ustanovljena za usposabljanje častnikov TO. Potem se je zaposlil v Celju, kjer je kot eden najmlajših, pri petindvajsetih letih, prevzel mesto komandanta TO kot podporočnik. Kasneje je sedem let deloval v izvršnem svetu Občine Celje kot sekretar za ljudsko obrambo, potem se je zaposlil na Univerzi v Mariboru kot predavatelj predmeta obramboslovje. Leta 1990 je postal poveljnik TO za zahodno štajersko pokrajino, po vojni je deloval v generalštabu in na drugih vodilnih ter pomembnejših položajih Slovenske vojske in ministrstva za obrambo vse do upokojitve pred desetimi leti.

Republiški štab za Teritorialno obrambo (RŠTO) izdal ukaz o razorožitvi TO in predaji hranjenega orožja ter streliva v vojaške objekte JLA? Kje ste delovali v tistem obdobju?

Leta 1990 je po volitvah prišlo do zamenjave oblasti tudi na občinski ravni. Ravno v času, ko je bila v Celju seja občinske skupščine, je prišel ukaz o predaji orožja JLA. Takrat sem bil neprofesionalni predsednik družbenopolitičnega zbora in v tistem času smo imeli primopredajo med novim in starim sestavom skupščine. Med to sejo je prišel v občino takratni komandant TO Vili Skrt, poklical starega in novega župana ter ju obvestil, da je prejel ukaz, da je treba predati orožje. Na pobudo takratnega predsednika Toneta Zimška smo prekinili sejo, delegati so imeli nekaj premora. Mene, ki so me poznali, da sem se ukvarjal z obrambo, so poklicali v pisarno predsednika občine, da sem bil prisoten na sestanku obeh županov s komandantom TO in z novim sekretarjem za ljudsko obrambo, da bi preučili ta ukaz.

Kako ste s potem odzvali?

Dogovorili smo, da orožja v Celju seveda ne bomo dali. A težava je bila, da je bilo orožje občinskega in pokrajinskega štaba ter

»Praznovanje letošnjega visokega jubileja Teritorialne obrambe obeležujemo z nekaj nostalgije po starih časih, čeprav nam nekaterih očitajo, zakaj vlečemo stare zadeve iz prejšnjega režima. V zvezi s to temo je tako kar precej polemike in nepotrebne politizacije. Letošnje praznovanje jubileja TO v samostojni državi namreč ni izjema, saj smo ga na različne načine obeležili že večkrat doslej.«

enot TO v skladišču v Bukovžlaku, vendar je bilo to za ograjo oziroma v okviru skladišča JLA. Ta nam seveda ni dopustila vstopa v skladišče, da bi orožje odvezli. Zato smo se dogovorili, da bomo vse orožje, ki je bilo na razpolago na oddelku za ljudsko obrambo, v šolah, krajevnih skupnostih, podjetjih, premestili na skrita mesta. Tisto orožje, ki je bilo večinoma v Bukovžlaku, žal ni bilo dosegljivo. Kasneje smo do nekaj tega orožja vendarle prišli, kajti naši skladiščniki, »zalezniki«, so šli po orožje in so nazaj vračali prazne zaboje, ob raznih oblikah vojaških vaj, ki jih je JLA še dopuščala. Tudi ob kontrolah in vzdrževanju orožja so kakšen kos pripeljali ven. Nekaj orožja smo pridobili na ta način. Večino pa potem drugi dan vojne na podlagi mojega dogovora s takratnim komandantom celjske vojašnice podpolkovnikom Nikolom Poznanonom, ko smo iz skladišča v Bukovžlaku odpeljali 24 kamionov tega orožja in smo z njim lahko opremili vse enote.

Ste te napetosti med RŠTO in novim vodstvom takratnega sekretariata za ljudsko obrambo tudi na občinski ravni že doživljali kot slutnjo neizbežne vojne?

Ukaz o odvzemu orožja je zagotovo bil prvo znamenje, da je grožnja na vidiku. Ne samo na politični ravni, ko je Beograd poskušal disciplinirati Slovenijo in preprečiti kakršnekoli težnje takratnega Demosa po osamosvojitvi Slovenije. Te grožnje so bile prisotne in smo jih tudi slutili, zato je bil tudi organiziran t. i. projekt Manevske strukture narodne zaščite

Dogodovina ni začela takrat

(MSNZ) kot zelo tajne organizacije. Nekateri še do nedavnega niso vedeli, kako je bila ta organizirana. Po odvzemu orožja in ker takratni poveljnik TO v Sloveniji, general Ivan Hočvar, ni poslušal slovenskega vodstva, ampak samo svoj generalštab v Beogradu, je prišlo do prekinitve poveljevanja nad TO in do krize vodenja. Zato so delavci TO v tajnosti začeli pripravljati projekt MSNZ in načrtovati, kako priti do orožja, če bo prišlo do agresije, kako zavarovati pomembnejše objekte in kako se upreti JLA.

Ustavni amandmaji konec septembra leta 1990 so tudi formalnopravno omogočili slovenskemu vodstvu, da je prevzelo oblast nad TO, imenovala novega poveljnika, generala Janeza Slaparja, sprejelo tudi osnovo za kasnejšo zakonodajo, prepovedalo pošiljanje nabornikov na služenje vojaškega roka v druge kraje po Jugoslaviji, omejilo financiranje zveznega proračuna oziroma JLA ...

Takrat ste tudi bili ponovno imenovani za poveljnika TO za zahodno štajersko pokrajino. To je bila povsem druga izkušnja kot prvič, mar ne?

Drži. Novi poveljniki smo dobili nalogo, da moramo začeti reorganizacijo TO in priprave na morebiten oborožen odpor.

Do vojne je dan po razglasitvi suverene in neodvisne države Slovenije tudi prišlo. Kako se spominjate obdobja desetdnevne vojne v Celju? Kdaj so bili najbolj dramatični trenutki? Kaj je bilo odločilno za razplet, kot se je zgodil, brez obsežnejšega oboroženega spopada in žrtev, čeprav bi do tega tudi lahko prišlo?

V Celju smo vojno dočakali dokaj dobro pripravljene. Glede na to, da smo drugi dan vojne dobili vse orožje iz skladišč JLA, smo lahko opremili vse enote, ki smo jih takrat imeli na razpolago. JLA nam je predala tudi skladišče v Zaloški Gorici, ki je bilo eno največjih skladišč minsko-eksplozivnih sredstev. Iz tega skladišča smo v vojnem času odpeljali več kot sto kamionov minsko-eksplozivnih sredstev in streliva večjega kalibra v različne kraje po Sloveniji za pomoč v oboroženem odporu.

V Celju je bilo vključenih približno tri tisoč teritorialcev, v celi pokrajini pa smo imeli mobiliziranih 11 tisoč teritorialcev, kar je skoraj največ v Sloveniji v primerjavi z ostalimi pokrajinami. Vojno smo pričakali kot drugod - z raznimi ukrepi varovanja stavb posebnega družbenega pomena. V Celju

je bila blokirana vojašnica, s čimer smo enotam JLA onemogočili, da bi bojno delovale v drugih krajih. Blokiralni smo tudi vojašnico v Bukovju, kajti v naši pristojnosti je bilo tudi območje Koroške, zavarovali smo tudi vse mejne prehode oziroma blokiralni delovanje na stražarnicah. Najhuje je seveda bilo v Holmecu, kjer je prišlo tudi do žrtev, prav tako smo imeli prvo smrtno žrtev teritorialca v blokadi kolone v Dravogradu.

V Celju bi zagotovo lahko padale žrtve, če bi izvedli načrtovani napad na vojašnico, a do njega tik pred zdajci ni prišlo. Zakaj?

Ta napad smo načrtovali isti dan, kot je bila zaustavljena kolona vozil JLA v Dravogradu. Ukazal sem vodstvu brigade v Celju, naj pripravi vse načrte za napad na celjsko vojašnico. Predhodni pozivi pripadnikom JLA, naj se predajo, niso bili uspešni. Čeprav je kar precej vojakov prebeglo k nam in se predalo, jih je še približno sto ostalo v vojašnici. Tako kot drugod po Sloveniji smo jim tudi v Celju ukazali, naj se predajo, sicer ne bomo napadli. Vodstvo brigade se je pripravljalo na napad, bila je določena tudi ura, priprave sem pozorno spremljal, prav tako tudi to, kaj se dogaja po Sloveniji in drugod po svetu. Medtem me je klical tudi general Slapar in spraševal, kakšna je situacija. Povedal sem mu, da se pripravljamo, namenil mi je spodbudne besede, naj nadaljujemo tako, kot smo se dogovorili. Komandanti smo imeli neposredne zveze z republiškim vodstvom, tudi s takratnim ministrom Janezom Janšo, ki sem mu tudi poročal, kakšna je situacija na Celjskem. Ob tem sem ugotovil, da se v Ljubljani naša stran in JLA ponovno pripravljata na pogajanja o prekinitvi ognja. Takrat sem pomislil: mi bomo pa ravno v tem

času izvršili napad, šlo bo za veliko materialno škodo, saj je vojašnica sredi naselja in industrijske cone, žrtve bodo na eni in drugi strani. Zadnjih pet, deset minut pred odločitvijo, da bomo napadli, sem se odločil, da tega napada ne bo. Prepričan sem, da sem ravnal prav, kajti približno tri ure kasneje je bila ponovno razglašena prekinitev bojnih spopadov v Sloveniji.

Kakšen je bil razvoj TO in Slovenske vojske po osamosvojitveni vojni? Je bil v skladu z vašimi pričakovanji?

Po vojni smo seveda začeli preoblikovanje TO, kajti reorganizacija od oktobra 1990 do začetka vojne junija 1991 še ni bila popolnoma speljana. Največji zadržek je bil, ker je zamujala zakonodaja, vzrok za to je bil, ker se politične stranke v takratnem parlamentu niso uspele dogovoriti o tej zadevi. Obljubljeni je bilo, da bomo takoj po plebiscitu sprejeli tudi ustrezno zakonodajo, a se je to zavleklo v pozno pomlad, tako da je šele sredi aprila 1990 začel veljati zakon o obrambi. Takrat smo tudi lahko oblikovali nova poveljstva območnih štabov, nove enote in se istočasno tudi pripravljali na vojno.

Po vojni in uspešni ubranitvi samostojne države je TO delovala nazaj, pravzaprav že kot slovenska vojska, čeprav se je še vedno imenovala TO. Profesionalizacijo slovenske vojske smo začeli takoj po končani vojni, najprej smo imeli t. i. profesionalne vode, kjer smo določene teritorialce zaposlili kot poklicne vojake, predvsem strokovni kader, okrepili smo tudi poveljstva TO. Ogrodje profesionalne vojske je tako nastalo leta 1994, ko se je TO uradno preimenovala v Slovensko vojsko, kasneje je sledila še priključitev zvezi Nato.

Po letu 2000, ko je prišlo do prave profesionalizacije, so bila pričakovanja različna. Sam sem bil nekoliko presenečen, kajti zdelo se mi je, da smo kar naenkrat, čez noč, profesionalizirali slovensko vojsko.

Se vam je zdelo, da je bil ta proces prehitel?

Zagotovo. Nekateri, ki smo takrat že delali na republiški ravni, v generalštabu, smo vendarle razmišljali, da bi se vojska reorganizirala postopoma. Kajti iz zgodovine in teorije ter drugih izkušenj je znano, da je vojska velik sistem, da potrebuje več časa za preoblikovanje, da morajo biti spremembe premišljene. Nekateri smo se torej zavzemali za neke vrste kombini-

ran sistem, da bi imeli še vedno naborniški sistem, prilagojen takratnim razmeram. Specialne, strokovne enote in delovna mesta, ki jih ima vojska, pa bi profesionalizirali. Žal je bila sprejeta odločitev za ukinitvev naborniškega sistema v celoti.

Kako se je nadaljevala vaša kariera po vojni za Slovenijo, po mednarodnem priznanju samostojne države in preoblikovanju Slovenske vojske iz naborniškega sistema v profesionalno vojsko? Kakšno delo ste opravljali in kakšna je bila vaša vloga v teh procesih preoblikovanja?

To je bil kar pestro obdobje. Poveljniško mesto v Celju sem zapustil leta 1994 in odšel v Ljubljano na ministrstvo za obrambo po direktorja uprave za vojaške zadeve, kot se je takrat imenovala. Šlo je za upravo, ki je bila zadolžena za splošne zadeve in organizacijsko podporo vojski, za mobilizacijske in kadrovske zadeve. Prehajanje z upravnega na operativno področje delovanja me je sicer spremljalo ves čas kariere. S tega delovnega mesta sem potem odšel za namestnika načelnika generalštaba. Tam sem to dolžnost opravljal približno dve leti. Potem sem na svojo pobudo, da bi se začeli ukvarjati z našo novejšo vojaško zgodovino, dobil nalogo, naj ustanovim center za vojaškogodovinsko dejavnost. To bi lahko šteli za začetek zdajšnjega vojaškega muzeja. S tega delovnega mesta me je potem pot vodila na mesto načelnika centra vojaških šol, pri čemer je bila naloga centra reorganizacija vojaškega šolstva. Mislim, da smo bili pri tem kar uspešni, saj je koncept izobraževanja, ki smo ga takrat postavili, še vedno v veljavi. Z delom glavnega inšpektorja za obrambo v RS pa sem pred desetimi leti zaključil svojo kariero v Slovenski vojski in na obrambnem ministrstvu.

V teh dneh praznujemo pol stoletja ustanovitve Teritorialne obrambe. Ali je od nje v smislu vsebin in dejavnosti, ki jih je izvajala nekoč, sploh še kaj ostalo? Recimo usposabljanje rezervnega sestava, o čemer sva se prej pogovarjala?

V teh časih politizacije nekateri želijo zaniškati vlogo TO v preteklosti iz takšnih in drugačnih razlogov. Nekateri pač zagovarjamo, da se svet in Slovenija nista začela leta 1990 ali leta 1991. Na mnogih področjih dela in življenja se stvari razvijajo naprej na podlagi tistega, kar smo že v prejšnji državi postavili kot temelje. Ravno tako je tudi pri TO. Za sedanjo Slovensko vojsko lahko rečem, da je bore malo ostalo od tistega. Tudi veliko kadrov moje generacije je že zapustilo SV, ki je danes pomlajena in drugače organizirana, tudi veliko bolje opremljena in usposobljena.

»Najtežje obdobje je seveda bilo, ko so v vojni za Slovenijo padale prve žrtve. Zame, ki sem nekoč bil le poveljnik bataljona, naenkrat pa sem bil odgovoren za 11 tisoč vojakov, je bila to dokaj velika preizkušnja.«

Nam, ki se spominjamo teh dogodkov, so ostali samo ljudje. Tisti, ki smo živeli v časih prejšnje domovine in se usposabljali v okviru TO, predstavljamo neke vrste kontinuiteto, ki smo jo prenesli tudi v začetno obdobje nastajanja Slovenske vojske. Za takratni sistem splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki je poleg teritorialcev in miličnikov zajemal celo vrsto drugih subjektov, ki so sodelovali v njem, trdimo, da je bil tista dobra podlaga, ki nam je koristila, da smo se leta 1990 in 1991 lahko temeljito pripravili na vojno, se uprli JLA in uresničili stoletne sanje Slovencev o samostojni državi.

Se še odzivate tudi komentariji in stališču v javnosti, s strokovnimi članki, javnimi nastopi, v katerih predstavljate svoje poglede glede vprašanj delovanja Slovenske vojske?

Moje stališče je, da se, ko enkrat zapustiš profesionalno delovno okolje, ne vračaš in ne vtikaš v zadeve. A vendarle te vsake toliko časa še vendarle zagrabi, da bi povedal svoje mnenje.

No, tudi v vašem časopisu sem se rad oglašil s kakšnim komentarjem na temo vojaških zadev, kot so mednarodne operacije Slovenske vojske, naborniški sistem ... Kot govornik se morda oglašim še ob kakšni obletnici, sicer se pa ne vključujem v ocenjevanje razmer, ki so danes na političnem in obrambnem področju.

ROBERT GORJANC, foto: SHERPA

Najbolj dramatično obdobje v njegovi vojaški karieri je bilo v času vojne za Slovenijo, ko je bil komandant TO za zahodno štajersko pokrajino in ko se moral soočiti z žrtvami v svojih enotah.

»Ukaz o odvzemu orožja je zagotovo bil prvo znamenje, da je grožnja na vidiku. Ne samo na politični ravni, ko je Beograd poskušal disciplinirati Slovenijo in preprečiti kakršnekoli težnje takratnega Demosa po njeni osamosvojitvi. Da bi se temu uprli, je bil tudi organiziran t. i. projekt Manevrske strukture narodne zaščite (MSNZ) kot zelo tajne organizacije, ki je delovala tudi znotraj struktur TO in za katero nekateri še do nedavnega niso vedeli, kako je delovala.«

Čar ognja, bleščeče kroglice in nežne vrtnice

Pravljica v pozabljenem dvorcu

Adventno vzdušje na razstavi v Ravnah pri Šoštanjju

Dotrajana vodovodna napeljava in neogrevani prostori zanesenjaki niso odvrnili od tega, da tudi letos na dvorcu Gutenbuchel ne bi pričarali adventne razstave. Obiskovalci lahko v vsaki sobani spoznajo novo poglavje zgodbe, ki jo je florist Simon Ogrizek napisal glede na tradicijo in zgodovino nekdanjega doma znanih šoštanjskih industrialcev. Medtem ko nas danes skorajda že na vsakem koraku nagovarja poplava kiča, ki smo je ljudje sili, še preden se začne december, se ob ogledu adventne pravljice spočijeta tako duša kot oko.

Pri vходу v dvorec, ki je prvič omenjen v zapisih iz 14. stoletja, nas pozdravijo zelena drevesa, prepletena z zlatimi lučmi. Po hodnikih odmeva klavirska glasba, diši po smrečju, za nežno osvetljava skrbi množica sveč. Florist **Simon Ogrizek**, ki je od nedavnega tudi predsednik evropske cvetlične zveze Florint, je imel tokrat pri snovanju razstave v mislih predvsem naravno in kulturno dediščino Šoštanja. »Narava, ki nas obdaja, v nekoliko drugačni obliki zaživi v dvorcu.«

Jedilnica je prostor, ki združuje družino. Zato v njej prevladujejo tradicionalni barvi – rdeča in zelena – ter motivi, ki jih najdemo na prostem. Ko dobro pogledamo postavitev, vidimo, da gruča jelenov teče po polju

božičnih zvezd. Drevesa, narejena iz mahu, nakazujejo gozdove. Slednje simbolizira tudi posušeno listje, ki ga srečamo na vsakem koraku. »Nalašč sem izbral le dve barvi, gre za odražanje čistosti narave,« simboliko razkriva avtor razstave.

V eni od omar v salonu je skrita tapeta z rožnato vrtnico, značilno za angleško podeželje. Ta cvetlica in rožnata barva predstavljata Simonu Ogrizku iz leta v leto vodilo pri okrasitvi celotnega prostora. Vrtnice so tokrat ujete v škatlicah. Pomembno vlogo imajo bleščeče kroglice, narejene iz prazničnih okraskov, s katerimi ponavadi krasimo božično drevo. Ogrizek pojasnjuje, da se v prostorih večkrat ponavlja okrasje okrogle oblike, ki daje vtis razkošja. Desetine ble-

ščečih kroglic lovijo čar ognja oziroma soj sveč. Ker je salon namenjen druženju, je Ogrizek tokrat vanj prvič postavil tudi praznično drevo. Slednje spodbuja k povezovanju in prijateljstvu, ki ju ne bi smeli gojiti le med prazniki, ampak vsak dan, poudarja.

Pozlata za eleganten pridih

Nekdanja otroška soba Vošnjakovih otrok odraža veliko mero elegancje. V tem prostoru prevladuje zlata barva. V tem odtenku je tudi drevo, na katerem se bohoto množica rožnatih, zelenih in srebrnih ptic. Spet gre za igro svetlobe, vse skupaj dopolnjujejo motivi v prostoru ter okrasje v obliki spiral in stožcev.

Preddverje so Simon Ogrizek in sodelavci iz velenjskega podjetja PUP domiselno polepšali z velikimi eksotičnimi kraljevimi protejami in slapovi dihondre. Gre za rastlino, ki jo ponavadi uporabimo kot del balkonskih zasaditev. S svojo srebrno barvo je odlično dopolnilo veže. Izhodišče tega prostora se namreč

skriva na zanimivih stenskih keramičnih ploščicah v beli, srebrni in modri barvi. Tovrstne ploščice so letos izjemno priljubljene, saj se moda ponavlja tudi pri opremiti doma.

Od Skandinavije do Azije

Nov svet se pred obiskovalcem odpre, ko se po stopnicah odpravi v zgornje nadstropje. V Lovski sobi, ki jo odlikujeta obilica lesa in prevladujoča zelena barva, lahko obiskovalci spoznajo ponudbo lokalnih proizvajalcev. Vse to zaokro-

žajo praznična drevesa, narejena iz zelenjave, vej vinske trte in naravnih materialov. Piko na i naštetemu dajeta bakrena in rjava barva.

Pri snovanju adventne pravljice se je Simon Ogrizek opiral tudi na svoja potovanja. Letos je večkrat obiskal Skandinavijo, zato je z mislijo na tamkajšnje dežele zasnoval tudi eno od sob, ki ima morda nekoliko bolj hladen pridih. Spet druga od soban je posvečena Kitajski, ki je bila poleg Koreje letos večkrat Ogrizkov cilj. »Pridih te dalj-

Zakaj je dvorec tako fotogeničen in primeren za razstave ter fotografiranje marketinških in drugih dogodkov?

Prvi zapisi o njem segajo v 14. stoletje, ko so ljudje dobro vedeli, kje postaviti naselbino, in so pri tem upoštevali strani neba. Ob lepih dnevih tako sončni žarki skozi okna Gutenbuchla pronicajo ves dan. Pri tem ni zanemarljivo, da je bila Marianne Vošnjak, zadnja lastnica iz družine Vošnjak, velika svetovljanka in humanistka ter diplomantka dunajske šole za hortikulturo in oblikovanje. To se odraža v vsaki podrobnosti stavbe in vrta – arhitekturo namreč ustvarjajo drobni detajli, pojasnjuje Mateja Kumer.

ne države se odraža v barvah – rdeči, zlati in rumeni. Barvitost dopolnjuje razkošno pogrnjena praznična miza.«

Z mislijo na zaljubljenec je okrašena soba, v kateri prevladujejo množica bele omele in morda nekoliko pikantne rdeče podrobnosti. Drugače se skoraj ne da opisati rdečih salonarjev, iz katerih rastejo mesojede rastline. Šoštanj-skemu kiparju Ivanu Napotniku je posvečena osrednja sobana prvega nadstropja. Vse se vrti okoli osrednjega kipca, Favna, ki je postavljen v simulacijo naravnega okolja, na ogled pa so še druge lesene mojstrovine z Napotnikovim podpisom.

Napredni cenijo preteklost

Čeprav zob časa načenja Gutenbuchel in čeprav vrata radovednejšem odpre le ob velikonočnih in adventnih razstavah, precejšnje zanimanje zanj vlada tudi med letom. Gostil je nekaj civilnih porok, povpraševanja se vrstijo že za leto 2020. Prostore bo kmalu obiskala hrvaška modna oblikovalka, ki bo kuliso dvorca uporabila za modno fotografiranje pred evropskim tednom mode. Fotogeničnost stavbe sije tudi v številnih videospotih, oglasih, marketinških snemanjih – eno od njih je posnela ekipa z Nizozemske. Zasluge za številna odmeva sodelovanja ima **Mateja Kumer**, ki je z zanesenjaki dvorec prvič pokazala javnosti ob dnevih evropske kulturne dediščine. Danes postaja prostor premajhen za vse vsebine, ki bi jih radi nekateri umestili vanj, pravi. »Si pa štejem v čast, da smo dober zgled, kako starim stavbam vdihniti nove zgodbe. Kulturne dediščine se nam ni treba otepati ali se je bati, saj lahko v njej najdemo priložnost za gospodarstvo, turizem, kulturo. Le takrat, ko bomo znali ceniti svojo zgodovino, svoje korenine in delo prednikov, bomo lahko napredni.« Držimo pesti, da bi se odgovornosti vzdrževanja dediščine prednikov kmalu začeli zavedati tudi odločevalci, ki lahko lastništvo dvorca prenesejo na lokalno skupnost. Tamkajšnji ustvarjalci pri pisanju pravljič, kot je adventna, zagotovo še niso postavili pike.

TINA STRMČNIK
Foto: SHERPA

Snovalec razstave Simon Ogrizek navdih išče v naravi in na potovanjih. Če je v Gutenbuchel pripeljal jelene, ki tečejo po polju božičnih zvezd, je doma zvest okrasom, ki gredo iz generacije v generacijo. Nekateri so stari tudi sto let. »Droben zlat oreh, ki ga nekdo iz naše družine ob koncu krašenja postavi na praznično drevo, je na primer spomin na mojo babico.«

Soba s pridihom Kitajske

Razkošje v zlatem

Okraskom iz preteklih let lahko z nekaj domišljije vdahnete novo obliko.

Romantika na vrhuncu – vrtnice, ujete v škatlico.

Kakšne barve je ljubezen? Rdeče, seveda! To čustvo do dediščine prednikov goji Mateja Kumer, ki pravi: »Skrb za dvorec ni služba, to je posebna norost.«

Za takšno dekoracijo ni treba zaviti v trgovino, ampak v gozd in na vrt.

Namig: namesto v trgovino v naravo

Ko zunaj pada sneg, prija posedeti ob kamini v salonu. Ta je odet v rožnato, in je v harmoniji s tapeto vrtnice, značilne za angleško podeželje.

Dihondre niso primerne le za poletne balkonske zasaditve. Posušeni slapovi še poudarijo retro keramične ploščice v veži.

Ste za skodelico vročega čaja ob svetlečem bonsaju? Takšen porcelanasti servis najdete v velenjskem centru ponovne uporabe.

Praznični čas je čas barv, svetlobe, toplote ognja, pravi Simon Ogrizek. V pravi meri je v stanovanju nekaj svetlečega povsem dobrodošlo, svetuje priznan florist, a nam na srce polaga, naj pri krašenju doma uporabljamo predvsem naravne materiale, ki jih lahko ponovno uporabimo ali jih kompostiramo. Pri tem imejmo v mislih, da materi zemlji vzamemo le toliko, da ji ne škodimo. Materiale, ki jih težko kompostiramo, uporabljajmo zmerno. Imejmo jih za dodatek in naj bodo enkratna naložba. Ne razmišljajmo o tem, da bi imeli vsako leto drugačno praznično drevo in vsako leto druge barve dekoracij. Tako onesnažujemo okolje in izgubimo rdečo nit zgodbe, poudarja sogovornik. »Okraševanje raje gradimo na zgodbah tradicije in družine, z njimi dopolnimo notranjo ureditev prostora. Lepo je, če enake okraske, ki so jih na praznično drevo dajali naši otroci, nato na zimzelene vejice dajejo vnuki.«

Na veliki fotografiji je mogoče videti zbrano množico ljudi, ki jih je nagovoril predsednik Narodnega sveta Ernest Kalan: »Danes plapolajo na mestni hiši prvič slovenske trobojnice in ostanejo za večno. Živelo slovensko Celje! Živela Jugoslavija!«

Če Malgaja ne bi bilo, bi Slovenija ostala brez Koroške

Strip in razstava, ki slavita nadporočnika Franja Malgaja

6. novembra 1918 so na celjski mestni hiši prvič v zgodovini zaplapolale slovenske trobojnice. Sto let po koncu prve svetovne vojne in bojev za severno mejo so v isti hiši, v Muzeju novejše zgodovine Celje (MNZC), odprli razstavo, ki jo posvečajo Franju Malgaju, borcu za slovensko Koroško. »Franjo Malgaj je bil dober pripadnik skupnosti in zaveden državljani. Strip je nastal, da bi s pogumnimi dejanji navdihnil mlade,« je razložil direktor muzeja dr. Tonček Kregar.

Ob stoletnici začetka prve svetovne vojne so v Muzeju novejše zgodovine Celje z razstavo počastili spomin na prednike, ki so se bojevali in umirali v prvi svetovni vojni. Skupaj z Muzejem novejše zgodovine Slovenije in Zgodovinskim arhivom Celje so pripravili klasično razstavo o prvi svetovni vojni s poudarkom na življenju na Celjskem, a sto let ob koncu prve svetovne vojne so se odločili, da bo razstava malce drugačna od njihovih predhodnih. »Razstava je pravzaprav podpora stripu o Franju Malgaju. Izpostavili smo dva odločujoča elementa. Prvi je, da je 6. novembra Celje prišlo prvič v slovenske roke v simbolnem in formalnopравnem smislu. Pred hišo se je po pisanju takratnega tiska zbralo skoraj 20 tisoč navdušenih Slovencev. Drugi del postavite je podoživljanje tragične in bogate zgodbe Franja Malgaja,« je povedal Kregar.

Veliki mož za mlade generacije

Da bi predvsem mlade generacije čim bolj seznanili s takratnim dogajanjem na Celjskem in jih opozorili na pomen Malgaja za slovensko državo, so se odločili, da bodo zgodbo predstavili v stripu, ki je delo Marijana Pušavca in Gašperja Krajncja. »Osnovna ideja stripa je bila, da bi zgodbo Franja Malgaja predstavili na poljuden način. Da bi izpostavili nje-

ga kot osebnost na ozadju usodnih zgodovinskih dogodkov. Mladim smo želeli Malgaja predstaviti kot nekakšnega vzornika, kot človeka in državljana, pripadnika skupnosti, v kateri je živel. Končni izdelek se je 95-odstotno približal ideji, iz katere smo izhajali,« je bil po izidu stripa zadovoljen Marijan Pušavec.

Pogum, ki presega vse meje

Za navdih in črpanje zgodovinskih dejstev je uporabil bogato knjigo o Malgaju avtorja ddr. Igorja Grdine. Franjo Malgaj je bil star 20 let, ko se je začela prva svetovna vojna. Že jeseni 1914 je bil vpoklican v slaven slovenski 87. celjski pešpolk. Malgaj je končal šolo za rezervne ča-

Franjo Malgaj je mladenič, ki ga je izbrala zgodovina. V stripu je prikazano tudi Malgajevo druženje s kolegi in prijateljicami. »Želeli smo prikazati Malgaja kot človeka in ne kot zgodovinsko figuro.«

stnike, leta 1915 je na soški fronti sodeloval v bojih na doberdopski planoti. Ko je avstrijsko poveljstvo isto leto iskalo prostovoljca, ki bi si upal zavzeti izjemno pomembno italijansko postojanko, se je za to nalogo javil Malgaj. Izbral je 18 vojakov Slovencev in z njimi presenetil ter premagal Italijane. Za svoje dejanje je dobil najvišje odlikovanje – zlato medaljo za hrabrost – in postal poročnik. Po vojni in razpadu Avstro-Ogrske je ponovno zbral prostovoljce, ki so bili doma večinoma iz Celja in okolice, ter z njimi 6. novembra 1918 odšel na Koroško. S

Risar Gašper Krajnc (na levi) in scenarist Marijan Pušavec, avtorja stripa. »Scenarist je tisti, ki si domisli posamezne prizore, dialoge, vse tisto, kar beremo v literarnih delih. Risar sodeluje s scenaristom, mu mogoče predlaga dramaturške spremembe, od primera do primera je seveda različno. Pomembno je, da vemo, da so vedno odločujoči detajli, ki povedo tisto, česar ni v besedilu. A nikar ne pozabite na pozorno opazovanje sličic.«

svoji vojak je osvobodil vse kraje v Mežiški dolini. V soglasju z generalom Maistrom je v usklajeni akciji 23. novembra prodril v Labot in osvobodil tudi Velikovec. Pod njegovim poveljstvom so bili odbiti vsi poskusi ponovnega zavzetja teh mest.

Ko je Pušavec raziskoval delo šentjurskega borca, ga je prevzela njegova odločnost. »Imel je pogum, občutek dolžnosti in neverjeten nacionalni čut. Pomembno je, da vemo, da ni bil pripadnik nobene stranke, nobenega gibanja, nihče ni stal za

njim. Bil je takšna osebnost, kot je bil, brez vpliva tujih oseb,« je dodal Pušavec.

Častni samomor?

Še vedno je nekoliko v tančico zavita Malgajeva smrt, ki se je zgodila 6. maja 1919. Tudi v stripu sta z risarjem Gašperjem Krajncem dopustila malce proste razlage. »V stripu ga je zadela krogla, za katero ne vemo, iz katere strani je priletela. Ali je bila od domačih ljudi ali od Nemcev. Splošno ljudsko prepričanje namreč pravi, da se mu je sprožila ročna granata. General Marjan Krajnc, ki je izdal knjigo o Franju Malgaju, se je tej smrti še posebej posvetil. Prišel je do zaključka, da je Malgaj najverjetneje storil častni samomor, da ne bi prišel v roke Nemcem. V stripu je tudi prizor – preden se Malgaj povzpne na drevo, mu kolega Koželj reče: »Glej,

da jim ne boš prišel živ roke.« Tako sva nakazala tudi tretjo možnost,« je razložil Pušavec. Tovariši trupla niso mogli odpeljati, zato so ga Avstrijci spravili v Guštanj in ga tam pokopali. Jeseni 1919 so njegovi sorodniki dali izkopati truplo in ga prepeljati na domače pokopališče v Sentjurju. 26. oktobra je bil slovesen pogreb ob številni udeležbi slovenske javnosti.

Malgajev pogum je res hvalevreden in z gotovostjo lahko trdimo, da če Malgaja in borcev za severno vejo ne bilo, če v resnih trenutkih ne bi nemudoma ukrepali, Mežiška dolina nikoli ne bi bila slovenska. Po besedah Tončka Kregarja zato strip ni le poklon Franju Malgaju in tovarišem, temveč tudi poskus ohranjanja spomina na vse male in velike junake včerajšnjega sveta in časa.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: GrupA

Lepota ponovne uporabe

Mlad par oblikuje zanimive izdelke iz časopisnega papirja – Za njuno ponudbo je precejšnje zanimanje

V ušesih mi zvenijo zapovedi ponovne uporabe. Z njo podaljšujemo življenjski cikel izdelkov, zmanjšujemo količino odpadkov in ogljični odtis, odpiramo zelena delovna mesta, varčujemo z viri ... V preteklih dneh sem srečal mlada človeka iz Vojnika, ki skrbita za ponovno uporabo na poseben način. Njuni lepo oblikovani izdelki iz časopisnega papirja navdušujejo. Uporabljata tudi žico, odpirala pločevink, plastiko iz plastenk, pločevino, lepenko ...

Gre za njun projekt EkoArs. »Oba rada likovno, umetniško ustvarjajo. Pred leti sem na Youtubu opazila, kako neka Španka oblikuje posodice iz časopisnega papirja,« je povedala Eva Okorn, ki izdeluje zanimive izdelke s svojim fantom Andyjem Smukom. Oba sta diplomirala na fakulteti za logistiko. »Nato sem poskusila izdelati takšno posodico sama. Prvi izdelek se mi je nekoliko ponesrečil, temu so sledili vedno boljši in lepši izdelki,« se spominja začetka Okornova. Izdelki so bili vseč tudi sorodnikom, zato so si jih izbrali za darila. Začelo se je pred šestimi leti, pred tremi se je mlad par odločil za osebno dopolnilno delo in začel izdelke prodajati.

Eva na primer poskrbi za osnovni izdelek, Andy ga pobarva, poslika. Slikanje nekaterih motivov, cvetja na primer, leži bolj njej, pokrajina bolj njemu. Eva tako slika nageljne, encijane, planike ... Najraje uporablja ornamente cvetja, kot so bili nekoč upodobljeni na starih skrinjah ali zibelkah. Vse skupaj se začne z rezanjem časopisa na trakove ter z leseno paličico, na katero jih navijata. Eva uporablja paličico za raznjice, uporabna je lahko tudi pletilka. Po oblikovanju potrebuje lepilo za les ter akrilne barve in akrilni lak. Lak poskrbi, da je izdelek iz časopisnega papirja varen pred vlago, vodo. »To je vsa umetnost,« opisuje postopek Eva. Včasih dodajata tudi volno, vrv, bleščice, perlice ...

V drugo obliko

Tako nastajajo iz časopisnega papirja izdelki za gospodinjstvo ali nakit. Med njimi so košarice za kruh, okrasni krožniki, podstavki za vročo posodo, pladnji, ki so lahko poslikani, ovitki za steklenice, košare, vaze za suho cvetje, šatulje različnih oblik in velikosti ... Iz časopisnega papirja izdelujeta celo skulpture. Eva in Andy sta pohvalila papir Novega tednika, saj se jima ta – za razliko od papirja nekega slovenskega dnevnika – ne trga. In ponovna uporaba je seveda nasploh pomembna. »Papirja ne uničiva, ampak ga le spremeniva v drugo obliko,« je poudaril Andy.

Posebnost je nakit mladega para. Zanj uporabljata tudi plastiko plastenk, ki jo izrežeta v različnih oblikah. »Ostre robove stopiva in oblikujeva z gorečo svečo,« je povedal Andy. Takšne plastične okraske nanizata na žico. Poleg najpogostejše kombinacije plastike in žice uporabljata še kombinacijo žice in pločevine. Tako na primer nanizata na žico ponovno uporabljena odpirala pločevink,

Vsi ti izdelki Eve Okorn in Andyja Smuka, ki nastajajo v Vojniku, so iz starega časopisnega papirja. Tudi igra človek, ne jezi se, ki jo Smuk drži na roki.

da nastane luskasta površina. Iz materiala, ki velja za mnoge za odpadnega, nastajajo čudovite ogrlice, zapestnice ali celo torbice. Med nakitom so še uhani, prstani ...

Iz časopisnega papirja prav tako izdelujeta družabne igre, na primer človek, ne jezi se ali mali mlin, to je roto, ki izvira iz antičnega časa. Po domače pravimo tej igri »mala špana«. Človek, ne jezi se je iz papirja, le igralna kocka je iz plastike. Pred kratkim sem opazil njun človek, ne jezi na stojnici na martinovanju na Dobrni. Za ponovno srečanje z izdelovalcema sem želel ta njun izdelek fotografirati od blizu, vendar je že našel novega lastnika.

V najširši javnosti

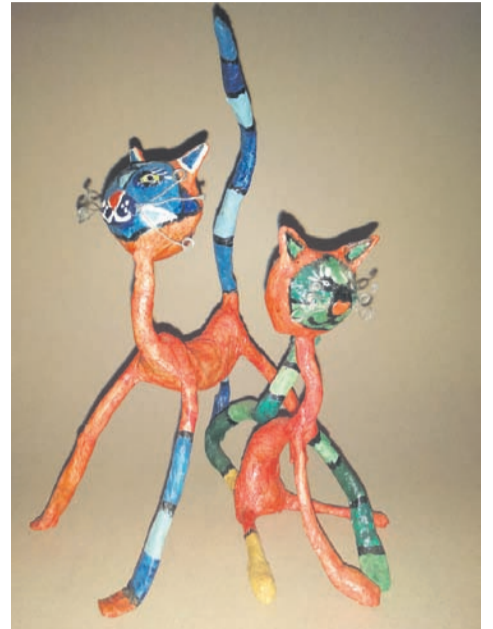
Njuni izdelki so bili v najširši javnosti že večkrat predstavljeni. Tako sta sodelovala na celjskem festivalu Reci: design, vsako leto sta na razstavi in sejmu Božičnega Vojnika. Za njegovo notranjo razstavo, v Jernejevem domu, izdelata vedno nove jaslice. Za osnovo služi karton, figure so iz časopisnega papirja.

ja. Lani sta pripravila za razstavo še velikega angela. Na drugem mestu, to je na sejmu Božičnega Vojnika, so njuni angelčki, snežaki, manjše jaslice, okraski za božično drevo ... Celotno prireditev pripravlja Turistično društvo Vojnik, kjer je mlad par nasploh dejaven. Eva je med drugim tajnica društva.

Precej se predstavljata na sejmih po Sloveniji, kjer se ob njunih izdelkih ustavi marsikdo. »Za ponovno uporabo je očitno veliko zanimanje,« opaža Eva. »Ljudem se zdi zanimiva, ker je nekaj novega in ker so zaradi odpadnega materiala cene obiskovalcem dostopne,« je dodal Andy. »Nekaterim ljudem se ob teh izdelkih pojavijo zamisli, kaj bodo doma naredili sami. Nekaj časa sva postopek izdelovanja tudi prikazovala,« je povedala Eva. Od lepila so bile roke seveda umazane, pri čemer si jih povsod na sejmih ni mogoče umiti. V celjskem salezijanskem mladinskem centru sta že pripravila delavnico za otroke.

BRANE JERANKO

Foto: GrupA in arhiv EkoArs

Mijav ponovne uporabe ...

Šatulje iz časopisnega papirja. Izdelki iz časopisnega papirja so izdelani tako, da ob stiku z vodo ne razpadejo.

Na novo ustvarjena lepota

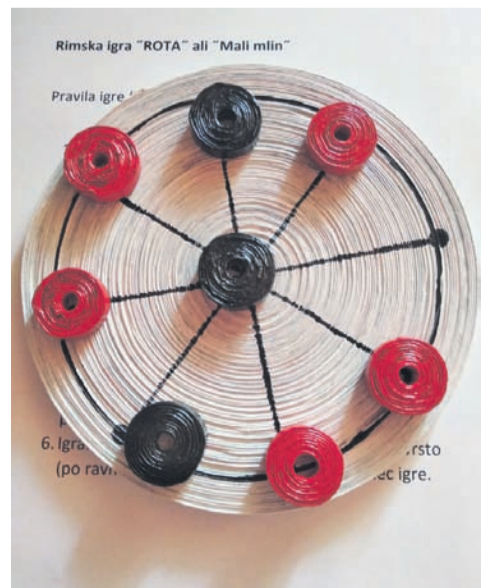
Nekoč je bil časopis, iz njega je nastal vodoodporen prstan.

Nakit ponovne uporabe. Imenitna ogrlica je ustvarjena iz odpiral za pločevinke.

Lepota v zelenem. Ogrlico bogatijo kosi plastike plastenk.

Mali mlin iz časopisnega papirja

Zaradi nerazumljive taktike gostov so Celjani metali žogo v nebranjeno mrežo, tudi Rok Ovniček.

Navijaška skupina Florijani je prejela najlepše darilo ob začetku praznovanja 25. obletnice.

Še nikoli lažje, še nikoli s tako visoko razliko

Končno Zagreb zmlet v Celju – Namesto Turkov odločil trener gostov Lino Červar – Klemen Ferlin branil in zadeval

Celjski rokometiški so v nedeljo pozno popoldne na kolena spravili zagrebške, čudovit rokometni večer so dopolnili Velenjčani z zmago v Španiji pri Granollersu, žal pa so odpovedale Celjanke in visoko izgubile na povratni tekmi na Švedskem ter izpadle iz pokala challenge.

»Vedel sem, vedel. Prepričan sem bil, da bodo veliko igrali s sedmimi napadalci,« je bil s svojim predvidevanjem taktike gostov zadovoljen trener Celja Pivovarne Laško **Tomaž Ocvirk**, ki je sicer dobro obvladoval svoja čustva. Popolno veselje smo mu »preprečili« z novico, da je Motor senzacionalno dobil tekmo v Nantesu, kar je stvari postavilo na glavo. »Bomo pač morali iz Zaporozja prinesiti obe točki,« je hrabil Ocvirk, ki je hvalil »ljudi iz pisarn« in s tem mislil predvsem na uslužbenca, manj na vodilne moške kluba. Presrečen je bil namreč zaradi več kot pet tisoč gledalcev, ki so pomagali do pomembne zmage. Zagrebčanov se ne nadigra vsak dan in tudi zato si je celjski strateg znal dati duška. Za razliko od skoraj vseh svojih predhodnikov se je kmalu po opravljenih

Trener **Tomaž Ocvirk** (desno), njegov pomočnik **Stanko Anderluh** (levo) in trener vratarjev **Alež Anžič** so bili razpoloženi za fotografiranje pred tekmo in so očitno imeli »dober občutek« glede razpleta.

dolžnostih odpravil v lokal pred dvorano med ljudi in se z mnogimi fotografiral.

»Hvala, Zagreb«

Ocvirkovo taktiko (brnjenja s šestimi možmi proti sedmim) so pohvalili mnogi gostje – **Lino Červar**, **Zlatko**

Horvat, **Gregor Potočnik**, **Urh Kastelic** ... Slednji je bil kritičen do vztrajanja pri takšnem napadanju, potem ko je Červar uvidel, da je rumena obramba pripravljena in da je kazen za vsako napako zelo visoka – gol. Za prehod v lepo prednost je bil v drugem pol-

Treba bo še nekaj časa, da bomo izvedeli, ali Zagreb res še ni imel tako slabe ekipe kot letos ali pa je morda tako slabo vodena. Ko je trener **Lino Červar** vodil Umag v nekdanji 2. jugoslovanski ligi, je z raznimi ukani ugnal celjsko moštvo, ki ga je vodil **Ante Kostelić**.

času zaslužen predvsem vratar **Klemen Ferlin**, ki je branil in zadeval. Nanizal je dvanajst obramb, dvakrat je vrgel žogo čez celotno igrišče v nasprotno nebranjeno mrežo. Skrb, da bosta 20. medsebojni obračun v ligi prvakov odločila turška sodnika, je bila odveč.

Ključ je bil v trmastem vztrajanju **Lina Červarja** pri napadanju ob praznem lastnem голу. »Hvala, Zagreb,« je z nasmeškom pravi samomor hrvatskega stratega komentiral **Ferlin**. Poročevalci iz južne sosedse so bili tiho kot miši, novinarsko konferenco

je popestrilo bobnenje – povsem spodoben ognjemot so pred dvorano pripravili **Florijani**, ki bodo »stari« 25 let. 18. november je zaradi tradicionalnega rivalstva nov mejniki v celjskem rokometu.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Kristian Bečiri je proti svojim rojakom dal dva gola.

Brežičan Urh Kastelic je nesojen vratar Celja, **Zlatko Horvat** (stoji ob njem) pa še ni zamenjal kluba. Članski dres Zagreba nosi 16 let.

Šempetranka je letos poleti v bližini Washingtona preživela štirinajst delovnih tednov v poletnem taboru, ki je bil namenjen otrokom s posebnimi potrebami in tudi drugim.

Na delu in potovanju v Ameriki je stekla kar nekaj novih prijateljstev. Udeleženci tovrstnih kampov namreč prihajajo z vseh koncev sveta.

Med prestižnimi vozili in brezdomci

Študentka Anja Oset z nahrbtnikom na delo in potovanje po Ameriki

Letos poleti je v bližini Washingtona preživela štirinajst delovnih tednov v poletnem taboru, ki je bil namenjen otrokom s posebnimi potrebami in tudi drugim. Po končanem delu je pot nadaljevala po vzhodni obali od Miamija, Orlando, Jacksonvillu in vse do New Yorka. Američani in njihova miselnost so jo preprosto navdušili. So samozavestni, odprti in energični, natančno takšni, kot je tudi 23-letna Šempetranka. Da se je na potovanje onkraj luže podala sama, sploh ni bilo slabo. Tam je stekla številna prijateljstva, tudi tista najslajša.

»V ZDA sem odpotovala brez pričakovanj. Pred tem sem slišala številne različne zgodbe o več taborih, ki imajo vsak svoj način dela, zato preprosto nisem vedela, kaj lahko pričakujem. Z vsakim dnem, ko sem bila tam, sta mi bila

delo in življenje bolj všeč. Če bi me v tem trenutku nekdo poklical, ali grem nazaj, bi to takoj storila.« prizna absolventka likovne pedagogike iz Šempetra v Savinjski dolini, ki je bila najbolj presenečena nad sproščeno organizacijo dela. Animatorji so lahko otroke kar sami razvažali s kombiji in z majhnimi avtobusi, za kar so morali pred tem opraviti le kratek tečaj o ameriških prometnih predpisih in načinu vožnje. Še bolj je bila presenečena nad možnostjo hitrega napredovanja. »V Ameriki lahko delavec zelo hitro napreduje. Prideš, si zadolžen za določeno stvar, čez štirinajst dni

odgovorni ugotovijo, da znaš še kaj drugega, in že napreduješ.

ješ. Prav za vsakega in za njegove sposobnosti najdejo prostor.«

Usode, ki se te dotaknejo

Pri delu v taboru se je še posebej dotaknila zgodba malega Justina z downovim sindromom, ki je bil za nameček še avtist, dislektik in neverbalen. »Za avtiste je značilno, da ne prenesejo človeškega dotika. Midva sva vzpostavila takšen odnos, da sva se vsak večer »cartala«, kar mu je zelo pomagalo. Zelo sem vesela, da sva ga s kolegom naučila nekaj malega celo govoriti. Z njim je namreč zelo težko komunicirati, kljub temu da ima tablico, s katero lahko vsaj malo pokaže, kaj želi,« še dodaja navdušena športnica, ki v tamkajšnjih dejavnostih ni nič maj užívala kot njeni varovanci. Na voljo so bili ježa konjev, vrtnarjenje, različne športne vsebine in celo likovne delavnice. »Slovenski starši bi prej dvakrat premislili, preden bi svojega otroka vpisali v tabor, kjer bi bila

vsebinska med drugim povezana z adrenalinskimi parki in s tovrstnimi dejavnostmi. Američanom je to nekaj povsem samoumevnega. Tudi za to varstvo smo animatorji skrbeli kar sami.« Njihovi delavniki so trajali od nedelje popoldne do petka dopoldne. Konec tedna so imeli na voljo za spoznavanje tamkajšnje okolice in življenja, kar je bila dobra podlaga za njeno nadaljnje potovanje po Združenih državah, na katerega se je odpravila sama. »Kaj boljšega si nismo mogli zamisliti,« prizna.

Izraziti družbeni prepad

Po končanem delu je najprej odletela v Miami na Florido, kjer je doživela pravi kulturni šok. V določenem delu mesta je bil tako izrazit družbeni prepad, da jo je stiskalo pri srcu. »Po cesti so se vozili prestižni avtomobili, ob cestišču so ležali številni brezdomci. Ker jih zaradi prometa nisem mogla obhoditi, sem morala stopati čez njih, da jih nisem pohodila,« se edine srhljive izkušnje spominja Šempetranka, ki bi ji bilo v tistem trenutku zagotovo lažje, če ne bi bila sama.

Pot je nadaljevala proti Orlando in Jacksonvillu vse do New Yorka. »Prenečevala sem od hostlov do hotelov. Zbujala sem se, kadar se mi je zdelo, in odhajala spat, ko sem bila zaspana. V taboru sem bila navajena nekega urnika, ki ga na potovanju nato nisem imela. Kar nekajkrat sem ob koncu dneva ugotovila, da nisem videla niti

polovice, kar sem si zamislila,« pripoveduje podpredsednica Študentskega kluba Žalec, ki so jo Američani preprosto navdušili s svojo miselnostjo. Veljajo namreč za zelo samozavestne in odprte ljudi, kakršna je tudi sama. »Župnik je hodil po mestu in delil letake z božjo besedo. Za vsakega si je vzel nekaj minut in z njim poklepetal. Tega pri nas ne doživlja.«

Mobilne aplikacije zblizujejo

Še posebej se ji je v srce vtisnil Washington s pestro ponudbo brezplačnih muzejev, ki so za likovnega pedagoga prava paša za oči. Najbolj jo je sicer navdušila galerija MoMA v New Yorku, kjer je bila v času njene obiske ravno na ogled razstava o jugoslovanski arhitekturi, ki si jo je z velikim veseljem ogledala. Si bo pa zadnje dni v tem mestu zapomnila tudi po nečem drugem. V času dela v taboru je namreč spoznala svojega novega fanta, ki se ji je pridružil v zadnjih dneh potovanja. »Nek večer, ko nismo mogli spati, smo se odločili, da bomo s pomočjo ene od mobilnih aplikacij spoznavali ljudi v okolici. Povsem naključno sem naletela nanj. Po treh tednih pogovarjanja na spletu sva se odločila, da je čas, da se vidiva v živo, in tako je preskočila iskrica,« pojasnjuje Anja, ki se bo v Združene države Amerike vrnila že decembra. Letošnje božično-novoletne praznike bo tako preživela v Washingtonu.

SPELA OŽIR
Foto: osebni arhiv

Anja Oset

Anjo Oset se je še posebej dotaknil mali Justin. Čez dan sta se igrala, zvečer »cartala«. Ob koncu tabora je tako napredovala, da mu je uspelo izgovoriti kakšno besedo.

Po zaključenem delu je potovala po Združenih državah Amerike. Še posebno jo je navdušil National Harbor v zvezni državi Maryland.

Kot študentka likovne pedagogike onkraj luže ni spregledala takšne in drugačne umetnosti.

So pijavke eno najstarejših »zdravil«?

Hirudoterapija: tisočletja stare izkušnje so se razvile v sodobno metodo pomoči

Zagotovo ste kdaj slišali, kako so si babice v preteklosti bolečino v kolenu pozdravile kar s pijavkami. Več kot očitno to ni mit, ampak resnica, ki se je z leti raziskav, študij in prakse razvila v sodoben način zdravljenja, ki je pri nas še vedno »alternativa«, čeprav je v tujini že zelo priznana metoda. Zgodovina kaže, da človek za zdravljenje pijavke uporablja že 25 tisoč let.

Andreja Hladnika je zdravljenje s pijavkami navdušilo, ko se je na ta način zdravil njegov oče. Na lastne oči se je takrat prepričal, da pijavke pomagajo. Zato ga je pot zanesla na področje tako imenovane hirudoterapije, za kar se je izobrazil pri svetovno priznanih strokovnjakih zdravljenja s pijavkami. Danes z Vanjo Primožič, prav tako izobraženo na področju hirudoterapije, pomaga ljudem z najsodobnejšo metodo: sistemsko metodo zdravljenja s pijavkami.

»Osnovni princip sistemske metode zdravljenja je prilagoditev telesa na snovi iz pijavkine sline. Med tem postopkom se namreč telo in pijavka uskladiata, tako da se izognemo običajnim odzivom telesa, kot so podaljšana krvavitev, edemi in rdečica kože, zatekanje tkiva in hematomi. S procesom uskladitve se telo neha upirati zdravilnim snovem iz pijavkine sline, zato so terapije bistveno bolj učinkovite in se lahko izvajajo z manjšim številom pijavk,« pravi Andrej Hladnik.

Celostni vidik človeka

Medtem ko za klasičen način tovrstnega zdravljenja velja, da terapevt pijavke namesti na točko bolečine, Hladnik to počne nekoliko drugače, saj se zaveda celovitosti človeka. Torej njegovega duha, duše in telesa. Ne gre namreč le za fizično raven. Pijavke tako namešča na točke, ki so povezane z

meridiani. To so energijski kanali, ki povezujejo energijske točke, bolj znane kot akupunkturne točke, po katerih se pretaka življenjska energija. Bolezni in bolečine so le posledica blokad teh energijskih kanalov.

»Med prilagajanjem telesa na snovi v pijavki spremljamo pretok energije skozi energetske kanale, ki se v tem procesu uravnotežijo. To pomeni tudi zdravljenje organov oziroma sistemov, povezanih z določenim meridianom. Prav lahko zgodi, da se ravnovesje in homeostaza vzpostavi že med prilagajanjem. Pijavka ima v sebi približno 120 dejavnih snovi, ki v telesu spodbujajo vse sisteme in organe. Ultrazvočno delovanje pijavke, sprememba strukture vode v telesu in neposreden vpliv na delovanje neurotransmitorjev v možganih so le nekatere od sposobnosti pijavk,« pojasnjuje.

In zelo jasno poudari za vse, ki morda dvomijo: »Sistemsko metoda zdravljenja ni površno zdravljenje. Telo obravnavamo celostno in zdravimo do popolnega ravnovesja.

Pijavk po uporabi v terapiji Hladnik in Primožičeva nikoli ponovno ne uporabita, ampak jih uničita v alkoholu oziroma jih lahko stranka odnese domov. Slednje zato, ker jih lahko spremlja. Če pijavka kmalu umre, je to znak, da je bila kri toksična.

Terapija s pijavkami traja lahko od nekaj minut do dveh ur. Pijavka je prisesana na telo, dokler ne odpade sama. Obstajajo različne pijavke, vendar so le nekatere vrste primerne za zdravljenje.

Terapija, kot jo vidite na fotografiji, je priporočljiva za ljudi, ki imajo težave z vnetjem srednjega ušesa, na splošno s sluhom, z ravnotežjem, s stresom. »Gre tudi za pomoč pri cerebralni paralizi, multipli sklerozi in alzheimerjevi bolezni,« pojasnjuje Hladnik.

In kakšen je občutek, ko se pijavka prisesa na človeka? Najprej gre za rahlo zbadanje, ki je podobno zbadanju iglice, nato je občutek zelo prijeten in deluje sproščujoče. Predvsem zaradi snovi, ki jih pijavka spušča v telo. Te delujejo tudi na uravnavanje serotonina, ki ga imenujemo tudi hormon sreče.

Andrej Hladnik se je usposabljal v Nemčiji in tudi na ameriški akademiji za hirudoterapijo ter tam pridobil certifikat in diplomiral. Je tudi član ameriške zveze za hirudoterapijo. Z Vanjo Primožič sta se usposabljala tudi pri enem od največjih svetovnih strokovnjakov, profesorju Albertu Ivanovichu Krashenyuku. V Rusiji sta pridobila tudi naziv po ruski klasifikaciji: zdravnik naravne medicine – terapevt s pijavkami.

Pijavke uporabljajo tudi za zdravljenje v veterini, saj naj bi bile zelo uspešne pri artritisu kolkov. Zdravljenje s pijavkami je v svetu močno prisotno pri zdravljenju konjev.

Za to si je treba vzeti čas, treba je biti tudi vztrajen. Če nekdo želi rešitev čez noč, ta način zdravljenja zanj ni primeren.

Kljub temu da se med tistimi, ki poiščejo tovrstno pomoč, znajde tudi mnogo zdravstvenih strokovnjakov, raven osveščenosti o metodi zdravljenja s pijavkami v Sloveniji še ni takšna, kot bi si želela Hladnik in Primožičeva. »Dojemanje takšnega zdravljenja je na višji ravni predvsem v Rusiji, na Poljskem, v Litvi, Latviji, Estoniji in Romuniji. Tudi Češka ima to področje zelo razvito. Pri nas je na žalost še precej neznanja o pijavkah,« dodaja. Hladnik in Primožičeva želita v Sloveniji tudi sama vzgajati pijavke. Zaenkrat namreč tega še ni, zato pijavke nabavljata iz tujine.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Zgrabite edinstveno priložnost

Do 6. decembra zbiramo prijave za sodelovanje v drugi sezoni Akademiji zdravega življenja. To je projekt, ki da učinke za vse življenje. V treh mesecih vas bomo z ekipo 24alife po metodi Mayo klinike naučili, kako spremeniti svoj življenjski

slog, da boste dosegli svoje cilje in odpravili nezdrave navade. Ne gre le za izgubo kilogramov, gre za vseživljenjski nauk o zdravem načinu življenja. Projekt je zasnovan na štirih temeljih: psihologiji, športu, prehrani in medicini.

Ključna med temi štirimi osnovami je psihologija. Glede tega se Akademija zdravega življenja razlikuje od vseh »zvenceh« odmevnih akcij hujšanja. Zato prinaša tudi dobre rezultate. **Prijavite se!**

Prepolovila bo svojo težo

Izgubila že 30 kilogramov – Vztrajna Tamara želi izgubiti še enkrat toliko!

Tamara Volasko januarja letos ...

... in Tamara danes.

Tamara Volasko. Še pred letom je bilo njeno življenje drugačno. »Teško mi je, ko vidim, kako me ljudje gledajo,« nam je dejala s solznimi očmi ob lanskem izboru kandidatov za Akademijo zdravega življenja. Ni verjela, da jo bomo takrat izbrali. Vendar je verjela vase. In to se danes pozna. Ve, da je pred njo še velik del poti, a najtežjega je z znanjem akademije uspešno prehoditi. Od februarja do danes je izgubila 30 kilogramov, ni skrivnost, da želi izgubiti vsaj še enkrat toliko. Dojela je bistvo akademije: izguba kilogramov je le posledica zdravega načina življenja. Gre za dolgoročen cilj. Ta ji bo kmalu popolnoma dosegljiv.

Tamaro smo obiskali doma, saj smo imeli zanje dve dobri novice oziroma presenečenja. Najprej njena zgodba. Iz dekleta, ki se je še pred enim letom počutilo nesamozavestno, se je spremenila v žensko, ki ve, da poraza ni. Svoj cilj bo uresničila. Ponosni smo, ker ji bo uspelo z našo pomočjo in s pomočjo ekipe 24alife. Kot smo obljubili: ob upoštevanju najsodobnejšega znanja slovitte Mayo klinike neuspeha ni. Toda bistvo akademije ni bilo in nikoli ne bo, da mora nekdo izgubiti v treh mesecih, kolikor naš projekt traja, desetine ki-

Za Tamaro je lepo, a »peklenško« leto. »Prva dva meseca akademije sem vstajala »ubita« od vadbe. Toda vedela sem, če ne bom vztrajala, se moje telo ne bo moglo navaditi na spremembo.«

logramov, nato pa se sčasoma teža povrne. Bistvo je, da človek spremeni svoj življenjski slog, svoje razmišljanje in samopodobo, nato je izguba teže le posledica. Tamara je dojela tudi to in hkrati se zelo dobro zaveda, da je pred njo še veliko napora, da bo dosegla svoj cilj, a s tolikšno mero vztrajnosti cilj zanjo ni več daleč.

»Rada živim!«

Vidi, da je drugačna. »Rada živim. Pridobila sem samozavest, okrepila samopodobo. Lažje se gibam. Vedno sem bila nasmejana in dobre volje, čeprav je bilo v meni vse drugo kot veselje,« odgovori, ko jo vprašamo, ali je danes drugačna kot pred letom. »Še vedno pride kakšna kriza, a jo zdaj lažje prebrodim,« doda. Kako? »Samo pogledam se v ogledalo. Ali iz omare vzamem zimski plašč, ki ga zdaj lahko zapnem ...« se nasmeji. Skoraj vsi prijatelji in znanci opazijo njeno spremembo. Ko bo dosegla svoj cilj, bo sprememba še toliko bolj vidna. In to bo kmalu.

Ne moremo mimo vprašanja, kje vidi vzrok za svojo težo in zakaj ni uspela teže znižati že prej. »Kaj je vzrok? To, da sem poskusila toliko diet, ki so uspešne le kratek čas. Nato se je teža vedno povrnila še v večjem obsegu. Žal mi je bilo, ker sem imela podporo družine, prijateljev, ki so zame želeli vse najboljše, a rezultatov ni bilo.« Dokler je nismo izbrali za sodelovanje v akademiji. Zdaj je drugače. »Danes si dovolim pojesti tudi kakšno slaščico, tortico, ob priložnostih se kdaj tudi pregrešim z drugo hrano. A se zavedam, kako bom to »odpravila« in da bom morala biti še bolj fizično dejavna,« dodaja. Naj spomnimo, da je znanje akademije, ekipe 24alife in Mayo klinike takšno, da pri zdravem načinu življenja ne izključuje nobene vrste hrane. Dovoljuje trenutke pregrehe. Zakaj? Ker ljudi natančno pouči, kako v takšnih primerih ravnati, da se te vrste pregrehe ne bodo poznale na telesu.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Tamara vsako jutro vstane približno ob 5.30, nato se odpravi na šestkilometrski sprehod. Po prihodu domov si privoščijo osvežilen napitek in zdrav zajtrk. Dopoldne nikoli ne preskoči malice. Sestavlja jo največkrat sadje. Kosilo je obvezno. Sestavljeno je tako, kot se je naučila v akademiji. Redno je na jedilniku tudi popoldanska malica. Prvo in zlato pravilo akademije je, da je večerja nujna. Tudi če je pozna. Da je nedovoljeno jesti po 18. uri, če kdo želi izgubiti kilograme, je neresnica. Če se kdo drži tega pravila, svojemu telesu škodi, saj to vodi celo v postno stanje telesa. To pomeni, da telo zajtrk naslednji dan dobesedno posrka vase in v maščobne obloge, torej vodi v debelost! Zato Tamara večerja tudi v zelo poznih urah in se pri sestavinah na krožnikih prav tako drži naših nasvetov.

Spoštovana Tamara,

družba Thermana, d. d., vam v sodelovanju z medijsko hišo Novi tednik & Radio Celje poklanja naslednji storitvi:

1x Maderoterapija celega telesa

1x Maderoterapija obraza

Za vztrajnost, voljo in zato, ker ste vzor številnim pri spremembi življenjskega sloga. Le tako naprej. Do cilja ...

Želimo vam obilo užitkov ob razvajanju, ki naj vas napolni s svežo energijo za nove zmage ...

A če je Tamara že mislila, da smo jo obiskali kar tako, se je zmotila. Ker je ekipa Akademije zdravega življenja prepričana, da ji bo uspelo doseči zastavljen cilj, je s seboj prinesla tudi lepo nagrado, ki jo Tamara podarja Thermana Laško, ki letos praznuje desetletnico odpirajoče se steklene kupole. Gre za bon za t. i. maderoterapijo telesa in obraza. Maderoterapija je posebna tehnika kolumbijske masaže, ki je namenjena odpravi celulita in preoblikovanju telesa. Toda

to še ni vse. Z ekipo 24alife smo Tamaro povabili, da v drugi sezoni Akademije zdravega življenja postane motivatorica skupine, ki jo bomo na novo izbrali. Z novimi udeleženci bo lahko sodelovala v projektu in tako svoj cilj, izgubo še skoraj dodatnih 30 kilogramov, hitreje dosegla. Tako bo še naprej pod stalnim nadzorom kineziologov, psihologa in nutricionistke. Svojo težo želi prepoloviti. Ko bo dosegla ta cilj, bo postala ambasadorica našega projekta.

Akademija
zdravega življenja

šport + psihologija + prehrana + medicina

z Novim tednikom, Radiem Celje in 24alife™

KUPON

Ime in priimek:

Naslov:

E-naslov:

Telefon:

Starost, višina (cm), teža (kg):

Izobrazba:

Ali imate kakšne zdravstvene težave? DA NE

Obkrožite: a) sem naročnik

b) sem občasni bralec Novega tednika

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklic soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

nismo dokončali, saj čakamo na črpanje evropskih sredstev. Tudi stranka SD bo s 17 mandati v novem občinskem svetu še lažje opravljala svoje delo. V mojem tretjem mandatu bomo torej delali to, kar smo si zastavili, in z ekipo, ki jo imam ob sebi.«

VOJNIK**Udeležba: 35,49 %****1. Branko Petre (NSI) 100 %****Branko Petre:**

»Žal mi je, da je bila volilna udeležba tako nizka, saj na lokalnih volitvah ne volimo zgolj župana, temveč odločamo tudi o sestavi občinskega sveta. To je lahko še pomembnejše. A tako je, da tisti, ki na volišča grede, tisti odločajo o

tem, kdo bo sedel v občinskem in še katerem drugem svetu. Verjetno bi bila udeležba, če bi bila vsaj dva županska kandidata, višja, a vendar sem sam prejel že pred volitvami podporo številnih strank in gibanj, tako da je v tem že izražena volja ljudi. Tako občani kot ostali aktivni politični akterji so prepoznali dobro delo v preteklih mandatih in nadaljevali bomo po začrtanih poteh.«

VRANSKO**Udeležba: 58,68 %**

1. Franc Sušnik (SDS) 62,32 %
2. Arnold Marko (neodvisen) 37,68 %

Franc Sušnik:

»Najprej bi se vsem volivkam in volivcem zahvalil za še višjo podporo kot

na preteklih volitvah. Zadovoljen sem s tako visoko podporo, ki mi daje energijo in voljo za vodenje Občine Vranksko tudi v šestem mandatu. V ospredje postavljam projekte, ki so vezani na porabo evropskega denarja. Gre za projekte v okviru že podpisanega dogovora o razvoju Savinjske regije. Eden pomembnejših bo zagotovo zagotovitev prepotrebnih prostorov za občinsko knjižnico.«

ZREČE**Udeležba: 51,44 %**

1. Boris Podvršnik (SDS) 73,44 %
2. Milan Potočnik (SD) 26,56 %

Boris Podvršnik:

»Z rezultati sem izredno zadovoljen, saj visoka stopnja zaupanja volivk in volivcev kaže na to, da so prepoznali,

da smo bili pri dosedanjem vodenju občine s povezovalno razvojno politiko uspešni in da smo na pravi poti. Zato se vsem, ki ste nam zaupali svoj glas, iskreno zahvaljujem. Ob tej priložnosti se želim zahvaliti tudi našemu volilnemu štabu in vsem članom volilne komisije in odborov, ki so volitve uspešno izvedli. Čestitam tudi vsem novoizvoljenim svetnicam in svetnikom v občinskem svetu in svetih naših šestih krajevnih skupnostih. Kar se tiče prednostnih nalog, se bomo tako kot drugod takoj lotili potrditve mandатов, konstituiranja občinskega sveta ter komisij in odborov.«

ŽALEC**Udeležba: 42,29 %**

1. Janko Kos (SD) 76,86 %
2. Matjaž Krk (SDS) 23,14 %

Janko Kos:

»Vesel sem teh rezultatov, pričakoval sem gladko zmago, a se je izkazalo še nekoliko bolje. To po svoje seveda godi, a je hkrati tudi velika

obveznost, da bom moral v naslednjih štirih letih še več narediti. Že vnaprej povem, da nisem nezmojljiv. Župan mora sprejemati prijetne in tudi manj prijetne odločitve, predlagati proračun, ki je lahko tudi obremenjujoč za družinske proračune. A sem tega vajen. Trudil se bom, da bomo učinkovita in ljudem prijazna občina, verjamem, da ne bomo pozabili na blaženje socialnih stisk. O Žalcu se bo še govorilo in verjamem, da bomo ostali ena najbolj razvojno prodornih občin v Sloveniji.«

novi tednik

Vedno z menoj!

2. krog

V petih občinah po nedeljskih volitvah županov še niso dobili, saj nihče od kandidatov ni prejel zadostne podpore. Drugi krog volitev bo 2. decembra.

BRASLOVČE**Udeležba 57,90 %**

1. Branimir Strojanišek (SD) 42,74 %
2. mag. Tomaž Žohar (neodvisen) 36,88 %
3. Janez Štusej (neodvisen) 10,79 %
4. Slavko Šketa (SMC) 9,59 %

GORNJI GRAD**Udeležba 64,02 %**

1. Anton Špeh (neodvisen) 43,17 %
2. Stanko Ogradi (neodvisen) 43,02 %
3. Robert Remic (neodvisen) 12,28 %
4. Jože Rijavec (SNS) 1,53 %

SLOVENSKE KONJICE**Udeležba: 56,97 %**

1. Darko Ratajc (SD) 38,28 %
2. Miran Gorinšek (SLS) 36,08 %
3. Bojan Podkrajšek (SDS) 25,65 %

ŠMARJE PRI JELŠAH**Udeležba: 51,59 %**

1. Matija Čakš (neodvisen) 40,97 %
2. David Stupica (neodvisen) 20,77 %
3. Janko Šket (neodvisen) 20,73 %
4. Bojana Pevce (neodvisen) 13,66 %
5. Marko Ketiš (neodvisen) 3,87 %

VITANJE**Udeležba: 68,17 %**

1. Slavko Vetrh (SLS) 38,53 %
2. Mirko Polutnik (neodvisen) 26,14 %
3. Andraž Pogorevc (neodvisen) 21,58 %
4. Simon Golenač (neodvisen) 13,75 %

90,6 95,1 95,9 100,3
radio celje

Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.
Vsak ponedeljek ob 12.15.
radio celje

Vaš zakaj, naš zato.

Foto, GrupA, SHERPA

Luskavica: bolezen, ki je še vedno »tabu«

V Sloveniji je 30 do 40 tisoč ljudi, ki imajo luskavico. »O tej bolezni še vedno krožijo številne netočne ali celo napačne informacije,« pravijo pri **Društvu psoriatikov Slovenije**. »Tudi bolniki nimajo vedno vseh informacij o bolezni in zdravljenju. Boljše

poznavanje luskavice bi jim pomagalo pri soočanju z njo. Oboleli z luskavico se namreč vsakodnevno srečujejo z najrazličnejšimi težavami, ki močno poslabšujejo kakovost njihovega življenja,« dodajajo v društvu.

Najpogostejša oblika je luskavica v plakih, za katero so značilne različno oblikovane natančno omejene luščice se buncice oziroma ploščata žarišča na koži. Najbolj pogosto jih opazimo nad komolci in kolena ter na lasišču, vendar lahko prizadenejo kožo vsega telesa, najredkeje jih opazimo na obrazu. V nekaterih primerih luskavica poteka v zelo blagi obliki, tako da se oboleli niti ne zavedajo, da jo imajo. Poleg tega poznamo tudi kapljično luskavico, inverzno, pustulozno in eritrodermično, pri katerih se vnetje kože pokaže na nekoliko drugačen način.

Novo upanje biološka zdravila?

Na žalost je psoriza ali luskavica zaenkrat še vedno nepojasnjena imunsko pogojena bolezen. Ker gre za kronično bolezen, to pomeni, da je neozdravljiva in se ljudje z njo soočajo celo življenje.

»Zdravljenje ni preprosto, treba ga je prilagajati posamezniku, njegovi starosti, obliki žarišč, obliki in stopnji obolenja, morebitnim spremljajočim obolenjem ter načinu življenja. Zelo pomembno je, da bolnikovo stanje ves čas spremlja specialist dermatolog. Le tako lahko v določenem trenutku glede na stanje

izbere primeren način zdravljenja, katerega namen je odstraniti neprijetna bolezenska žarišča na koži, torej luske in rdečino, in obenem vzdrževati pozdravljeno kožo čim dlje v čim boljšem stanju,« pravi **Nataša Koser – Kolar**, dr. med., spec. dermatovenerologije, z dermatovenerološkega oddelka Splošne bolnišnice Celje. Na voljo so sicer različne oblike zdravljenja, s katerimi je mogoče simptome bolezni vsaj ublažiti. Od zdravljenja z mazili in s kremami do fototerapije in relativno novega pristopa zdravljenja z biološkimi zdravili.

»Pri zdravljenju smo precej uspešni in večini bolnikov lahko zagotovimo boljše stanje kože. Biološka zdravila, ki jih uporabljajo za zdravljenje psorize, so protitelesa, kakršna se sicer

tvorijo v človeškem telesu med imunskimi odzivi. Ker gre za beljakovine, so na voljo v obliki raztopin, ki si jih bolniki po ustreznem izobraževanju in usposabljanju lahko sami vbrizgavajo podkožno ali pa jih v zdravstvenih ustanovah osebje daje z intravensko infuzijo,« dodaja dermatologinja. Biološka zdravila so tako dokaj novo upanje na področju zdravljenja psorize.

»Z večino bioloških zdravil dosežemo bodisi popolno izginotje bolezenskih sprememb bodisi bistveno izboljšanje stanja pri več kot dveh tretjinah bolnikov. Če s prvim biološkim zdravilom, ki ga izberemo glede na posebnosti bolezni in zdravstveno stanje, pri posameznem bolniku po treh do šestih mesecih ne dosežemo vsaj 75-odstotne

ga zmanjšanja prvotnega obsega bolezenskih sprememb na koži, zdravilo zamenjamo z drugim, dokler ne dosežemo omenjenega izboljšanja,« pojasnjuje Koser – Kolarjeva. Zelo pomembno je, da dermatolog spremlja bolnikovo stanje. »Ker se s prekinitvami in ponovno uvedbo zdravljenja z biološkimi zdravili poveča tveganje za nastanek protiteles proti tem zdravilom, zaradi katerih lahko oslabi njihov učinek, prekinjanja zdravljenja brez tehtnega razloga ne priporočamo oziroma svetujemo stalno zdravljenje. Začasne prekinitve zdravljenja so potrebne na primer ob pojavu morebitnih hujših okužb, pred operativnimi posegi, pred cepljenjem z živimi cepivi ali v času nosečnosti,« še pojasnjuje dermatologinja.

»Z večino bioloških zdravil dosežemo bodisi popolno izginotje bolezenskih sprememb bodisi bistveno izboljšanje stanja pri več kot dveh tretjinah bolnikov. Če s prvim biološkim zdravilom, ki ga izberemo glede na posebnosti bolezni in zdravstveno stanje, pri posameznem bolniku po treh do šestih mesecih ne dosežemo vsaj 75-odstotne

Ko je kakovost življenja slabša

O luskavici javnost ve še vedno premalo. Posledično je to lahko vir težav tudi za bolnike, ki se morajo soočiti s številnimi težavami tudi na vsakodnevni ravni. Luskavica namreč še vedno velja za tabu. Bolezen namreč zelo poslabša življenje posameznika.

»Pogosto se zgodi, da bolniki zbolijo zaradi pridruženih bolezni, kot so srčno-žilne bolezni, psoriatični artritis, sladkorna bolezen in

podobno. Vse to dokazano krajša življenjsko dobo. Hkrati luskavica ni le fizični zdravstveni problem, ampak vpliva na vsa področja kakovosti življenja. Zaradi simptomov se bolniki srečujejo s številnimi stereotipi in predsodki v družbi, kar poslabšuje njihov socialno-ekonomski status,« pravijo pri Društvu psoriatikov Slovenije. Zato v društvu izvajajo številne dejavnosti, ki so v pomoč obolelim s to boleznijo.

Društvo psoriatikov Slovenije deluje od leta 1979 in šteje približno dva tisoč članov, ki so dejavni v enajstih podružnicah po vsej Sloveniji. Tudi v Celju. V društvu izvajajo program obnovitvene in družinske rehabilitacije, socialne in humanitarne programe za obolele, humanitarne pomoč na domu, redno organizirajo strokovna, družabna in športna srečanja, izdajajo tudi glasilo Za prostor pod soncem.

Sedaj tudi v Celju na Pohorski ulici 13 b
Specialistična zobozdravstvena ordinacija
Sofija Maksimović
Za naročilo pokličite na: **040 463 888**
Sofija Maksimović s.p., Pohorska ulica 13 b, 3000 CELJE

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

www.kamra.si

Celjski 87. pehotni polk (8)

87. pehotni polk na bojnih poljih prve svetovne vojne

Galicija

Večina 87. pehotnega polka - izjema je bil njegov IV. bataljon, ki je bil na Balkanu - leto 1915 dočakala v Karpatih. Januarska zima je bila izjemno ostra z velikimi količinami zapadlega snega in s strupeno mrzlim vetrom. Polk se je konec januarja udeležil bitke pri vasi Lipna, po njej je zavzel nove položaje v vzhodnih Beskidih, kjer so se februarja vneli novi boji z nasprotniki. Boji so se odvijali mož na moža. Bojevanje so poleg snega in nizkih temperatur ovirale tudi ozeblane, toda Rusi so bili premagani in prisiljeni v umik. Marca se je III. bataljon 87. pehotnega polka bojeval pri Cseresu in v treh dneh hudih bojev utrpel velike izgube; mnogi so takrat padli v rusko ujetništvo. Aprila je sledil pohod v vzhodno Galicijo in Lodomerijo, kjer so na črti Michalczek-Kolanki sredi julija napadli ruske položaje. Avgusta se je zgodila avstro-ogrška ofenziva na rusko mostišče pri vasi Czernelica. I. in II. bataljonu

Grob slovenskega vojaka celjskega 87. pehotnega polka na pokopališču Loise v Galiciji. Foto: Marko Štepec. Hrani Muzej novejših zgodovine Slovenije.

87. pehotnega polka je takrat uspel naskok na ruske strelske jarke, ki so jih v hudih bojih naglo zavzeli. Prav ta odločen prodor polka je odigral odločilno vlogo, da se je demonstrativni sunek sprevel v splošni napad, ki je četam III. korpusa omogočil, da so še isti dan zavzele celotno rusko mostišče pri Czernelici in potisnile sovražnikove sile čez reko Dnjester. Polk si je v tej bitki prislužil pet zlatih medalj za hrabrost, zajel je približno tisoč ruskih vojakov ter mnogo orožja in opreme. Po bitki je polk štel 63 častnikov in 2.274 vojakov. Moštvo je po tej zmagi dobilo nekaj dni počitka, nato je bilo po ukazu vrhovnega poveljstva premeščeno na soško fronto, ki se je odprla, potem ko je 23. maja 1915 Italija napovedala vojno Avstro-Ogrski.

Bojišče ob Soči

Bataljoni 87. pehotnega polka so pod poveljstvom polkovnika Franza Hossnerja septembra prispeli na južozahodni rob doberdobske planote, kjer so prevzeli odsek, ki se je raztezal od vasi Vermegliano do vasi Selce pri Tržiču. Na začetku oktobra so izvedli zmagovit napad na italijanske položaje. Akcija, ki je bila plod večdnevnega podrobnega načrtovanja, učinkovite vodene stotnije, je bila popoln uspeh. 3. soška bitka se je na celotni fronti od Krna do Tržaškega zaliva začela oktobra z uničujočo italijansko topniško in minometno pripravo, ki je trajala celih sedemdeset ur. Nprekinjeno grmenje topov se je podnevi in ponoči lahko slišalo vse do Zagreba in včasih še dlje. Italijanom je pri Doberdoku uspelo vdreti v strelske jarke 87. pehotnega

Portret celjskega zgodovinarja Janka Orožna, ki ga je v frontnem zaledju Galicije narisal njegov poljski vojni tovariš. Hrani Božena Orožen.

polka, vendar so jih branilci po brutalnih bližinskih bojih vrgli s svojih položajev. Zaradi precejšnjih izgub jim je uspelo odvrniti vse številne italijanske napade in naskoke. V tej bitki, v kateri je italijanski vojski uspelo osvojiti le nekaj višinskih točk, je 87. pehotni polk med moštvom imel 67 mrtvih, 285 ranjenih, 12 pogrešanih in 34 obolelih. V naslednji, 4. soški bitki, kjer je glavni cilj italijanske vojske predstavljala zasedba Gorice, so Štajerci 47. polka ob pomoči stotnij 87. polka z odločnim protinapadom takoj zavzeli izgubljene položaje in uničili večji del italijanskih napadalnih oddelkov. Italijani so še napadli 6. stotnijo celjskega pehotnega polka, vendar so jih branilci z močnim peho-

tnim in topniškim ognjem prisilili k umiku. Boji v 4. soški bitki so se končali v začetku decembra.

Balkan

IV. bataljon 87. pehotnega polka je na začetku oktobra sodeloval v združenem napadu avstro-ogrške in nemške vojske na Srbijo in pri zavzetju Beograda. Srbska vojska se je bila pred premočnimi napadalcii prisiljena umakniti čez Črno goro in Albanijo na grški otok Krk.

Se nadaljuje.

JANJA JEDLOVČNIK,
Osrednja knjižnica Celje

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

ALBUM S CELJSKEGA

V središču Skalne kleti, 1944

Prispeval: Rudi Škedelj, rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje, medijski pokrovitelj: Novi tednik, vir: www.kamra.si, Album Slovenije - osebni spomini 20. st.

V svojem drugem letu sem še vedno precej boječe gledal po svetu in domači vasi. Zadaj levo stoji Krašovčeva hiša, za njo Zagoričnik-Šegatova (mlekarna), kjer smo otroci po drugi svetovni vojni dobivali iz UNRRA-paketov mleko v prahu, ki so ga v mlekarni uporabili za pripravo kakava. Nasproti stoji hiša preparatorja Kumra in pred gostilno Skalna klet stoji hiša, v kateri je po vojni stanovala družina Cigelšek. Za hišo je vidna streha navedene gostilne, katere lastnika sta bila Andrej in Jožefa Ušaj. Slednja je umrla kot takrat najstarejša Celjanka, ki je bila stara 107 let. Gostilna je bila zgrajena v čudovitem primorskem slogu, med drugo svetovno vojno pa je nudila vaškim prebivalcem v kleti zatočišče med zavezniškim bombardiranjem Celja. Danes je ta stavba žal podrtija.

Gaël Faye: Mala dežela

Iz nebes v pekel

Mala dežela je mala knjiga o veliki, predvsem pa pretresljivi zgodbi - o genocidu v Ruandi spomladi leta 1994, ki je zahteval več kot milijon žrtev, o državljanski vojni v Burundiju, o izseljenstvu in o otrocih, ki so morali prehitro odrasti.

Zgodbo, ki na več mestih spominja na lastno usodo avtorja, pripoveduje desetletni Gabriel. S starši in sestrico Ano živi v bogataški četrti burundijske prestolnice. Oče je Francoz, ki je prišel v Afriko iskat avanturo, mama je Tutsijka iz Ruande, ki je prebežala v Burundij in v svoji rojstni deželi pustila večji del svoje družine. Mama želi, da bi se zaradi varnosti preselili v Francijo, vendar oče vztraja, da v Evropi ne bi nikoli imeli takšnega razkošnega in privilegirane življenja, kot ga imajo v Afriki.

Gabriel dneve, polne igre in zabave preživlja s štirimi prijatelji. Življenje zanje se začne po pouku, ko se igrajo v hišicah na drevesih, kradejo mange s sosedovih dreves in jih potem prodajajo sosedom, iščejo pustolovščine ob reki ter skriti v starem kombiju kujejo načrte za prihodnost. Vsa otroška razigranost in brezbrizno življenje se sesujeta v prah, ko v mali deželi izbruhne državljanska vojna. Gabriel nenadoma ni več nedolžni otrok. Spozna, da je pravzaprav mešanec, pol Francoz in pol Tutsi, ujet v deželi, ki pred njegovimi očmi izginja v plamenih nesmiselnih vojne.

»Misel, da lahko umremo že v naslednjem hipu, nam je postala domača,« pravi v knjigi Gabriel. Vojna pa ni edino, kar prizadene njegovo nežno dušo. Dečkova starša se namreč razideta, materino psihološko stanje se vse bolj slabša in se po obisku rodne Ruande, kjer najde umorjeno skoraj vso svojo družino, skorajda že prevesi v norost. Gabriel mora odrasti, čeprav si tega ne želi, sprejemati mora odločitve, kakršnih ne bi smel noben otrok, odgovarjati mora za svoja dejanja, pri tem pa nima nikogar, ki bi mu lahko karkoli svetoval ali ga zaščitil pred podivjanimi tolpami. Edino, kar mu pomaga v temnih časih, so knjige, ki si jih sposoja pri starejši sosedih in jih prebira pozno v noč.

Eno leto po izbruhu vojne oče Gabriela in njegovo sestro pošlje v Francijo. Po skoraj dvajsetih letih se že kot odrasel mož Gabriel vrne v Burundij, v svojo rojstno deželo, ker mu je sosedja zapustila bogato zbirko knjig. Ulica, kjer je živel, je popolnoma spremenjena, v njej živi le še eden od nekdanjih štirih prijateljev. Ko sedita ob pijači v vegasti krajevni gostilnici, kljub temu, da je preteklo že toliko časa, ne moreta in ne želita govoriti o dogodkih iz svoje mladosti. O smrti Gabrielovega očeta, na primer, pa o umorih mnogih drugih, ki sta jih poznala.

Kako nesmiselne so vojne in kako še bolj nesmiselni so povodi zanje avtor Male dežele pove že na začetku romana, ko oče Gabrielu razlaga razloge za vojno med Tutsijci in Hutujci. »A je zato vojna med Tutsijci in Hutujci, ker nimajo istega ozemlja?« vpraša deček. »Ne, ne gre za to, saj si delijo isto deželo,« odgovori oče. »A potem ...nimajo istega jezika?« nadaljuje deček. »Pač, isti jezik govorijo,« pravi oče. »A potem nimajo istega boga?« »Imajo ga, imajo istega boga.« »Zakaj pa so potem v vojni?« »Ker nimajo istega nosu.«

Jl

O avtorju:

Gaël Faye, letnik 1982, se je rodil v Burundiju mami Ruandki in očetu Francozu. Leta 1995 je družina pred državljansko vojno pobegnila v Francijo. Po študiju ekonomije je kot bančnik dve leti delal v Londonu, po vrnitvi v Pariz pa se je začel ukvarjati s petjem, skladanjem in pisanjem. Roman Mala dežela je njegov knjižni prvenec.

Po Martinovih stopinjah

V krajevni skupnosti Frankolovo, kjer je tudi nekaj vinogradov, so ob martinovem pripravili blagoslov konj. Ti blagoslovi so običajno na štefanovo, takoj po božiču, Frankolovčani pa jih »žegnajo« na martinovo s posebnim razlogom.

Kot je povedala Irma Koštomaj, predsednica Turističnega društva Frankolovo, ki je blagoslov pripravilo, je sv. Martin potoval skozi Frankolovo. Tam je jezdit na konju po rimski cesti in to iz domače Panonske nižine (z ozemlja današnje Madžarske) na Francosko. V njegov spomin se je zbralo na Martinovem blagoslovu na Frankolovem 39 konj, med njimi jih je bilo precej iz Šaleške doline. Konjenike je društvo pogostilo, prejeli so spominske obeske »žeganja«, konji pa po stari slovanski navadi košček kruha in sol.

Med kulturnim programom je župnijski zbor prepeval o sv. Martinu, za zabavo pa so poskrbeli tudi trije muzikanti, osnovnošolci. Konje je blagoslovil domači župnik p. Branko Cestnik. Poskrbljeno je bilo tako za jedačo kot pijačo, tudi za takšno, ki je ob martinovem najbolj iskana. »Pa pazite, da ne bo na koncu konj pametnejši od katerega od gospodarjev,« se je glasilo šaljivo, a dobronamerno opozorilo.

BJ
Foto: LEA SREŠ

Če nihalka obstoji

Praden se bo začela zimska sezona na smučišču Golte, smo se jamarski reševalci iz cele Slovenije zbrali na spodnji postaji v Žekovcu, da bi preverili znanje za reševanje iz nihalk. Najprej smo se seznanili s karakteristikami nihalk, ki je najdaljša v Sloveniji ob še dveh nihalkah, in sicer na Veliki planini in Voglu.

Pogledali smo, kakšne naloge ima strežnik, ki je ves čas vožnje s potniki. Ena njegovih nalog je, da med okvaro poskrbi za sidrišče, ki omogoča prihod reševalcev v kabino. Stranke umirja in poskrbi, da smučarsko opremo med čakanjem zložijo v kot in da mirno počakajo na reševalce.

Potem smo si pogledali še spodnjo strojnico, da bi si lažje predstavljali, kako stvar deluje. Strojniki David nas je odpeljal do spodnjega parkirišča, kje je do nihalk približno 40 metrov visoko. Ker vzpon po vrvi na takšni višini že zahteva nekaj napora, smo prvič poskusili nekaj novega. Prvič smo na usposabljanju uporabili motorni vitel. Je zelo priročna stvar, saj se nihalka na Golteh na svoji poti ponekod dvigne tudi za 90 metrov, za kar bi za vzpon po vrvi najboljši reševalec potreboval približno uro. Tako smo testirali motorni vitel, ki pripelje do nihalk elegantno in brez truda.

Na začetku smo se razdelili v dve skupini. Vajo smo zastavili tako, da so bili v nihalki ujeti ljudje v najhujših vremenskih razmerah, zaradi česar se je nihalka ustavila. Med ujetimi sta bila tudi dva kužka. Zaradi ustavitve nihalk je strežnik splezal na streho, naredil sidrišče, obesil nanj škripec in spustil vrv reševalcem, ki so spodaj že prišli na kraj nesreče. Zatem se je že prvi reševalec pripeljal z motornim vitlom do kabine brez truda. Prvega ujetega smo dali v trikotno ruto in spustili na varno. Počasi se je tista polovica v nihalki, ki je bila prva ujeta, spustila na varno z obema kužkoma vred. Ekipi sta se zamenjali in gor so se pripeljali tisti, ki so bili prej reševalci, da so se tudi oni preizkusili v vlogi ujetih v nihalki. Zato so se tisti, ki so se prej spustili, z vitlom elegantno pripeljali nazaj gor, da jih rešijo. Poskusili smo se voziti tudi po dva reševalca hkrati in je šlo. Takšna tehnika, ki smo jo testirali ta dan, bo bistveno olajšala in pospešila reševanje v primeru, da bo nihalka obstala. Takšen prikaz jamarske reševalne službe v Sloveniji bistveno doprinese k občutku varnosti in zadovoljstva ljudi ob zavedanju, da bodo v primeru ujetosti v nihalki hitro rešeni.

Po koncu smo se odpeljali še z nihalko na panoramsko vožnjo.

MAKS PETRIČ, foto: KATJA KOTNIK

Poklonili smo se nadporočniku Franju Malgaju

Na šentjurskem pokopališču smo se ob 124. obletnici rojstva nadporočnika Franja Malgaja tudi letos zbrali predstavniki častniške in veteranske organizacije občine Štore. Prav tako so bili pri slovesnosti ob njegovem grobu prisotni tudi predstavniki policijskega veteranskega združenja Sever za celjsko območje na čelu s predsednikom Milanom Urbančkom s praporščaki. V izjemno čast in zadovoljstvo si štejemo tudi prisotnost Malgajevega sorodnika na tej svečanosti, veterana vojne za Slovenijo Združenja Sever Staneta Malgaja. Borbeni duh Malgajevih še živi.

Nadporočnik Franjo Malgaj je bil izjemen prijatelj in soborec velikega domoljuba

generala Rudolfa Maistra. Vloga obeh je bila v času prve svetovne vojne in leta po njej tako velika in tako pomembna, da se tega večkrat marsikdo niti ne zaveda. Vendar je bilo o tem že prelitega veliko besed. Naše poslanstvo je, da te vrednote ohranjamo in negujemo ter jih prenašamo na mlajše. Vsako dejanje v bran svoji domovini naj ne bo nikoli pozabljeno.

Na slovesnosti smo med drugim počastili konec prve svetovne vojne in bližajoči državni praznik, dan Rudolfa Maistra. Z obiskom nas je počastila direktorica Knjižnice Šentjur Tatjana Oset, ki je orisala življenjsko pot šentjurskega rojaka nadporočnika Franja Malgaja. Z nami je bil

tudi Ivan Grobelnik - Ivo. Še edini živeči legendarni partizan od šestih, ki so decembra leta 1944 osvobodili 127 zapornikov iz celjskega Starega piskra. Naš reden gost na vseh prireditvah in slovesnostih, ki jih organiziramo Štorovčani, je bil tudi častni občan Šentjurja in oče muzeja Južne železnice ter izjemen prijatelj Mihael Bučar. Med drugim je bil tudi pobudnik za obnovo celotnega spominskega obeležja Ipavčevih. Za poseben poklon pred grobom tako pomembnih šentjurskih rojakov in velikanov tistega časa, kot so Ipavčevi, sta poskrbela Viki Ašič in Andrej Bremec.

SREČKO KRIŽANEC, predsednik častniške in veteranske organizacije Štore

Ekskurzija na Goričko

V četrtek, 4. oktobra, smo se učenci 6.a in b-razreda odpravili na ekskurzijo na Goričko. Po dveurni vožnji smo prispeli na grad Grad. Razdelili smo se v dve skupini. Vsaka je dobila svojo vodičko, ki nas je popeljala skozi sobane gradu. Na gradu smo izvedeli veliko o preteklosti, ena od zanimivosti je bila tudi legenda o zmagu. Igrali smo veliko zabavnih iger, kot so met obroča, sestavljanke in spomin.

Ko se je ogled gradu končal, smo se z avtobusom odpeljali do doživljajskega parka Vulkanija. Tudi tam je vsaka skupina dobila svojo vodičko. Vstopili smo čez prag Vulkanije in sedli na stole ter si ogledali zanimiv in poučen film o nastanku vulkana. Nato smo si nadeli čelade in vstopili v sobo, kjer smo si ogledali kratek film. Nato smo šli po hodniku naprej, kjer nas je pričakal krtek Oli in nam postavil tri vprašanja, da bi nas lahko spustil naprej. Seveda smo

vse pravilno odgovorili in smo lahko vstopili. Potem smo vstopili v dvorano in si nadeli 3D-očala. Tam smo si ogledali 4D-animacijo, ki je predstavljala zgodovino Zemlje. Sledil je sprehod po jami s čisto pravimi minerali. Tam smo se tudi slikali. Potem je sledil najatraktivnejši del, in sicer 4D-vlasec. Po ogledu vulkana smo šli v trgovino in kupili spominke.

Nato smo odšli nazaj na avtobus in se peljali do Ižakovcev, na zelo znan otok ljubezni.

Tam smo se z brodom peljali čez reko Muro. Ko smo prispeli nazaj, smo si ogledali mlin na Muri in muzej. V muzeju smo si ob razlagi gospe Lidije ogledali kratek filmček o »bujraših« (bujrati = utrjevati/zaježiti strugo reke).

Bilo je že pozno in postalo je hladno, zato smo se po končani ekskurziji odpravili domov.

ZALA LUKMAN
GAJA MIKLAUŽIČ, 6.b
OŠ Vrnsko-Tabor

OŠ Dramlje je obiskal predsednik republike

Ideja o povabilu predsednika v Osnovno šolo Dramlje je nastala v okviru učnega procesa. Šola se lahko pohvali z izvajanjem različnih mednarodnih projektov, kot so Erasmus+ KA2 CELL in Erasmus+ KA1 Irska. Učenci so pri pouku spoznali angleško govoreče države in našo domovino. Vsaka država ima svojega predsednika in prav je, da ga vsi osnovnošolci poznajo. Tako smo se v 4.b-razredu odločili, da bomo pisali predsedniku. S poslanimi besedili so otroci želeli pokazati, da predsednika spremljajo in podpirajo.

Nato so sanje postale resničnost. Predsednik Borut Pahor je na njihova pisma res odgovoril. Ne le odgovoril, kar obiskal jih je. Pridružil se mu je tudi župan Občine Šentjur Marko Diaci. Z ravnateljico Osnovne šole Dramlje Mirjano Aužner sta se udeležila učne ure v 4.b-razredu. Pri učni uri so učenci predstavili svoje delo, izbirali razredno himno in doživeli nepozabno izkušnjo. Nato so predsednika presenetili še z izvirno prireditvijo, na kateri se je predstavila šola. Učenci so opravili intervju s predsednikom, ki je z njimi delil svoje znanje, izkušnje ter jih navdušil.

V poslanih besedilih so učenci izrazili tudi željo, da bi predsednik Republike Slovenije z njimi igral nogomet. Željo jim je uresničil. Tekma je postala še bolj zanimiva, saj sta svoje ekipe izbirala kar predsednik in župan Občine Šentjur.

Učenci so še vedno polni vtisov in ponosni, da so bili del nepozabne izkušnje. Pravijo, da je bilo najbolj zabavno, ko so igrali nogomet. Zahvala gre najboljšemu predsedniku Republike Slovenije!

EVA JAZBECLEBER, učiteljica 4.b-razreda, Osnovna šola Dramlje

Jesenski pohod

Že jutraj nas je v našem vrtcu pričakalo toplo jesensko sonce.

Z otroki smo se vzgojiteljice dogovorile, da bomo s starši in z njihovimi mlajšimi ali starejšimi brati ter sestrami odšli na pohod. Ne daleč, seveda, ker so med nami tudi zelo mladi varovanci. Le kam naj gremo? Ljubečna in njena okolica nam nudita čudovite poti za sprehode. Otrokom in staršem smo že lansko šolsko leto obljubili, da bo ta pohod postal tradicionalen.

Lansko jesen nas je v gozdu pričakal jesenski škrt s svojimi nagajivimi zgodbami, to jesen bi radi še kaj drugega. Več glav več ve in ... zakaj bi se morali vrniti v vrtec? Odločile smo se, da se bo naš pohod končal ... v Gasilskem domu Ljubečna in ga bomo tako povezali z oktobrom, mesecem požarne varnosti. Otroci bodo na ta način vsaj delno spoznali pomen gasilcev za ohranjanje narave. Stopile smo v akcijo in nastal je načrt. Prijazen oče našega

varovanca Jaka Kopitar, sicer aktiven prostovoljni gasilec, nam je prislulhnil. Na pomoč so nam priskočili tudi ostali prostovoljni gasilci in žrtvovali svoj prosti čas.

Med pohodom so imeli otroci in starši tudi naloge. Ustavili smo se ob zelenjavnem vrtu in otroci so naštevati pridelke, ki so še ostali na gredicah. Kaj je novega v sadovnjaku? Naštevati so drevesa in kateri sadeži rastejo na njih. Prišli smo do čudovitega jesenskega gozda. S starši so poimenovali drevesa, nabrali žir, divji in pravi kostanj, storže in seveda listje, ki je že padlo z dreves. Listje smo

v vrtcu uporabili za slikanje, tiskanje, nizanje na vrstico ... Poslušali smo zvoke, ki so prihajali iz gozda, in ugotovili, da se ne oglašajo samo ptice, ampak tudi drevesa (mogoče nas je pa pozdravljalo drevo Krištof?). Objeli smo vsak svoje deblo, ki nam je dalo dovolj energije, da smo lahko nadaljevali pot do cilja. Otroci so bili polni energije in radovedni, kaj jih čaka na cilju. Njihove oči so se zasvetile in kar zavriskali so, ko so videli na dvorišču gasilskega doma prave gasilske avte in gasilce. Na koncu pohoda so se otroci in starši lahko na dvorišču gasilskega doma okrepčali s

kokicami, sladkimi pečenimi jabolki, kuhanim kostanjem in potešili žejo s sokom in čežano. Nekateri otroci bi od vznemirjenja najraje kar preskočili malico. Gasilci so nam pripravili predstavitev gasilskega avtomobila in svoje opreme. Ogledali smo si notranjost in zunanost gasilskih avtomobilov. Razložili so nam, kako poteka delo gasilca od takrat, ko se oglasi sirena, in do konca gašenja požara. Pokazali so nam obleko in pripomočke, ki jih gasilec uporablja za različna reševanja.

Žal se je sonce začelo počasno skrivati za gore, hlad je

zavel po Ljubečni in morali smo se posloviti. Čeprav je bil za nami dolg delovni dan, smo pozabile na utrujenost, ko smo videle srečne obraze staršev, razigranost otrok in navdušene gasilce.

Hvala vam, prostovoljni gasilci Ljubečne. Verjemite, da se med temi otroki skriva kar nekaj bodočih gasilcev. Otrokom ste pokazali in prikazali, da nam ne pomagajte samo ob požaru, poplavi, prometni nesreči ..., ampak ste se pripravljene z nami tudi poveseliti. Tega se ne da poplačati.

Hvaležni otroci vrtca
Ljubečna in njihove
vzgojiteljice

Kulturni dan v Ljubljani

Učenci 3.c-razreda iz POŠ Tabor so imeli 14. novembra kulturni dan. V spremstvu razredničarke Darje Savinek so se odpeljali v Ljubljano. V lutkovnem gledališču so doživeli zanimivo predstavo Martin Krpan, nato so si ogledali še središče Ljubljane.

Vtisi učencev:

Ožbej Lesjak: Peljali smo se v Ljubljano. Najbolj mi je bilo všeč, ko je Martin Krpan prenašal sol. Všeč mi je tudi bilo, ko je dvignil svojo kobilico in ko je pokončal Brdavsca. Bilo je super.

Lidija Zaberložnik: Všeč mi je bilo, ko sta se točno ob 12. uri pojavila Martin Krpan in kobilica na oknu stolpa gledališke hiše. Všeč mi je bila vožnja skozi predore. Tudi sprehod po Ljubljani mi je bil všeč in še deževalo ni.

Diana Konovalova: Bilo mi je lepo, ko je Martin Krpan dvignil svojo kobilico in ko je premagal velikana. Všeč mi je bila tudi dvorana. Zapomnila si bom most v Ljubljani, ker so na njem ključavnice. Ljubljana je lepa.

Aljaž Cestnik: Najbolj všeč mi je bilo, ko je Martin Krpan ubil Brdavsca in ko je jezdil kobilico. Ko smo se vozili proti Ljubljani, sem si

želel, da bi srečal svojo sestro, ki je študentka. Ljubljana mi je bila všeč.

Mark Miklavžič: Všeč mi je bila predstava, ker so se v njej tepli. Motilo me je, ker so me med predstavo punce brcale v stol. Zanimivo mi je bilo, ko je na odru padla stena. Všeč mi je bil glasbenik, ki je na odru igral na bobne. Všeč so mi bile ključavnice na ograji mosta čez Ljubljano.

Martin Pihlar: Najbolje je bilo, ko sta se napadala Martin Krpan in velikan. Gledališče mi je bilo zelo všeč. Na avtobusu sem sedel z Tevžem in sva se pogovarjala. Ko smo se sprehajali po Ljubljani, smo videli decembrske lučke. V Ljubljano bi še šel.

Zala Stojčević: Všeč mi je bilo, ko smo gledali predstavo Martin Krpan. Bila je tako smešna predstava, da smo se zelo smejali. Ko je bilo konec predstave, smo si šli ogledati Ljubljano. Najbolj si bom zapomnila, kako sta iz zvonika pogledala Martin Krpan in njegova kobilica.

novi tednik radio celje

Delavnici v nemščini in francoščini

V sodelovanju s Francoskim inštitutom v Sloveniji in Goethe inštitutom smo v začetku oktobra na I. gimnaziji v Celju gostili francosko-nemško gledališko skupino Au fil des Nuages. Inštituta sta s tem projektom, ki spodbuja gledališko dejavnost v nemškem in francoskem jeziku ter večjezičnost v Sloveniji, poudarila nemško-francosko prijateljstvo.

Nemško-francoski gledališki duo je od 8. do 12. oktobra gostoval na petih slovenskih gimnazijah (Gimnaziji Bežigrad, I. gimnaziji v Celju, Gimnaziji Ptuj, II. gimnaziji Maribor in Gimnaziji Nova Gorica). Na I. gimnaziji si je predstavo ogledala tudi Katja Bradač, predstavnica Goethe inštituta.

Gostovanje se je pričelo z dvema delavnicama, prva je bila v francoščini, vodil jo je Clément Labail, druga je bila v nemščini pod vodstvom Christine Gumz.

Delavnici sta potekali izključno v tujih jezikih, zato je bilo za udeležbo potrebno nekaj predznanja, so pa bile ves čas prisotne tudi profesorice in pomagale dijakom, če niso razumeli kakšnega navodila. Dijaki so na delavnicah spoznavali osnove gledališke igre, se poskušali vživeti v gledališki svet, hkrati pa so se naučili tudi nekaj novih besed v nemškem in francoskem jeziku.

Po končanih delavnicah so udeleženci takole strnili svoje vtise:

Eva Ivič, dijakinja 2. letnika, pravi, da se ji je delavnica zdela zanimiva, zabavna in poučna, saj se je naučila nekaj novih francoskih besed. Ko sem jo vprašala, zakaj se je sploh odločila sodelovati na delavnici, je povedala: »Želela sem razširiti svoje znanje francoščine, kar menim, da lahko to najbolj izkusiš, če si v stiku z naravnim govorcem.«

Tia Krhlanko je bila nad francosko delavnico navdušena. Zdela se ji je

zanimiva, saj se je morala med izvedbo gledaliških vaj osredotočiti tudi na razumevanje navodil, ne le na njihovo izvajanje. Dodaja: »Malce težko se mi je zdelo sporazumevanje v drugem jeziku, saj si mnogo bolj zadržan in se znajdeš v nerodnem položaju, ko nisi prepričan v to, kar govoriš. Sicer so se mi naloge zdele prijetne in niso zahtevale veliko izkušnje ali talenta.«

Po končanih delavnicah je bila v dvorani Gimnazijka dvojezična predstava z naslovom »Pot Pourri«. Igralca sta nam predstavila različne gledališke prizore, ki sta jih popestrila s petjem in plesom, ogledali pa smo si lahko tudi nekaj filmskih odlomkov iz različnih predstav gledališča Au fil des Nuages. Pesmi sta Clément in Christina napisala sama, zagotovo pa je najbolj izstopala zadnja pesem z naslovom Odití. Govori o svobodi, potovanjih in kako pomembno je, da se v življenju premaknemo naprej in odidemo drugam, v druge kraje.

Nika Brance, Kajuh Press
Foto: Matjaž Pinter
I. gimnazija v Celju

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

V četrtek, 22. 11. ob 20. uri v živo

ANS. AKORDI
ANS. ZADETEK

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Koncerti v spomin na Oliverja Dragojevića

V začetku meseca se je začela najbolj čustvena glasbena turneja pri nas. Gre za turnejo v spomin na veliko glasbeno legendo Oliverja Dragojevića, ki je za sabo pustil velik nabor lepih in večnih hitov. To soboto, 24. novembra, boste lahko njegovim hitom prisluhnili v celiški dvorani Golovec.

Družina Oliverja Dragojevića je želela, da bi se lahko njegovi oboževalci poslovili od njega in njegovih večnih melodij na način, kot bi to želel Oliver. Število vstopnic za turnejo je omejeno. Najlepše Oliverjeve in dalmatinske pesmi na koncertih prepevajo njegovi najbližji prijatelji, s katerimi je Oliver

Dragojević navezal pristne človeške in prijateljske odnose. To so Petar Grašo, Tony Cetinski, Davor Radolfi, Tereza Kesovija, Jasna Zlokić, Tedi Spalato, Zorica Kondža, Klapa Cambi, Klapa Bonaca, Jure Brkljača, Danijela in skupina Dupini.

Foto: Agencija Ekskluzivno

Dej, pleš'

Dej, pleš' je naslov nove glasbene zgodbe pevke in avtorice Anette. Pesem je posnela v sodelovanju z velenjskim priljubljenim hip hop artistom 6Pack Čukurjem.

O lahkotnih novih ritmih je Anette povedala: »Dej, pleš' je nastala nekega poletnega popoldneva med vožnjo proti Primorski, ker me morje vedno navdihuje. Pesem je protiutež preveliki resnosti, ki jo moramo vedno znova dokazovati pred svetom. Mi pa bi radi preprosto bili to, kar smo, in zaplesali. Praznovali življenje.«

Anette je avtorica glasbe in besedila, za produkcijo plesnih ritmov je k sodelovanju povabila Alexa Volaska. »Ta je takoj začutil energijo skladbe in je dodal moderen pridih,« je o sodelovanju z Volaskom povedala Anette. »Ko smo orisali osnovno skico skladbe, se mi je ob poslušanju zazdelo, da ji manjka pika na i. Zato smo k sodelovanju povabili raperja 6Pack Čukurja, ki je skladbi dodal pozitivno noto in sporočilo – Ne oziraj se na druge, to je tvoj svet! Povabilu se je kljub vsem svojim obveznostim z veseljem odzval. Vesela sem, da je pri tem projektu sodelovala tako dobra ekipa, vključno z Lenartom Kobalom, ki je skladbi dodal zelo lep izgled.«

Foto: Menart

MIRAN ZUPANČ, MAKSIMILJAN SUŠNIK
BOŠTJAN KACIČNIK, BOŠTJAN IKOVIČ
JAKA KOVAČIČ, MIRAN ZUPANČ

ARSMEDIA PREDSTAVLJA
CELOVEČERNI DOKUMENTARNI FILM

POJ MI PESEM

SOBOTA, 1. 12. OB 20.00
CINEPLEXX CELJE

V SODELOVANJU Z
novi tednik
vedno z menart
radio celje

obisk
Vlada Kreslina
s filmsko ekipo

VSTOPNICE
SO ŽE V
PRODAJI!

CINEPLEXX
NAŠ SVET KINA.

WWW.CINEPLEXX.SI

Poj mi pesem prihaja v Celje

Konec novembra bo na velika platna v Cineplexx prišel celovečerni dokumentarni film *Poj mi pesem*, ki sledi umetniškemu razvoju Vlada Kreslina. Posebna projekcija bo Celju v soboto, 1. decembra, ob 20. uri.

Tista črna kitara, Namesto koga roža cveti, Od višine se zvrti so že ponarodele pesmi Vlada Kreslina. Vlado ima pri svojem občinstvu kulturni status, ki ni posledica samopromocijskih

strategij, ampak rezultat osebne karizme in sugestivnega glasbenega izraza. Ta temelji na prepletu tradicionalne panonske melodičnosti, rokovskega upornišva in izvirne pesniško-glasbene govornice. Dokumentarec *Poj mi pesem* ponuja uvid v ključne faze Kreslinove rasti k avtentičnemu umetniškemu izrazu ter obenem vzpostavlja obrise kulturnega konteksta, znotraj katerega deluje že več kot štirideset let.

Mala Italija

»Vrnitev v rodno sovesko in k starim ljubeznim.« Tako na začetku filma *Mala Italija* sta kar dva glasova v »voice overju«. Če je ta dovolj običajen (čeprav ne nujen) znak, da scenaristi ne zaupajo v lastno sposobnost vizualnega pripovedovanja zgodbe, potem je ta znak res slab. In lahko se zanesete nanj. *Mala Italija* kmalu izpade kot vsaj malce obupan poskus umeščanja neke soveske v razglednične okvirje s pomočjo ojačanja stereotipov. Picerijska Romeo in Julija, križana z poskusom šal v stilu filma *Moja obilna grška poroka* (*My Big Fat Greek Wedding*), brez želje po izogibu predvidljivostim ali nelogičnostim. Film sebi navkljub včasih pripelje sled rahlega nasmeha na obraz, a je predvsem izrazito nepričljiv.

OCENA: 3 / 10

Hrestač in štiri kraljestva

»Potovanje v pravljico deželo.« Včasih na platna pride film, ki je očitno privabil veliko talenta v smislu igralcev in koreografije in kostumov ..., a je tako na scenaristični kot režiserski plati tako razvodenel, da mu radi rečemo prevlada stila nad vsebino. Takšen film je *Hrestač*. Na kvadrat. Z votlimi preigravanji motivike Harryja Potterja in filmov o Narniji (ki že sami niso bili ravno višek kakovosti vizualnega pripovedovanja) je to film neosnovanih bližnjic do nesmiselnih ali bizarnih rezultatov, neprijeten na katerokoli resničnost, prihajajoč od nikoder, poln ničesar in nenehno na slepo razpletajoč se nikamor. Morda lahko po ogledu porečete, da je fevdalizem ustvajalcem iz nekega vzroka blizu in to je vse. Popoln primerek logike imetja preobilice denarja, slabo zapravljenega za znano in zato na filmu potencialno uspešno zgodbo.

OCENA: 2 / 10

PETER ZUPANČ

Grinch

Samotar Grinch ne prenaša božiča. Toda njegovi sosedi Kdoji v mestecu Kdolsko ga letos nameravajo praznovati trikrat glasneje kot ponavadi. Pomembno: animirani film po zgodbi dr. Seussa.

Vdove

Štiri ženske iz Čikaga nimajo prav nič skupnega. Razen ogromnih kriminalnih dolgov, ki so jih zapustili njihovi možje. Pomembno: v filmu Stevea McQueenena med drugim igrata Viola Davis in Michelle Rodriguez.

Kursk: Prekletstvo globine

Podmornica K-141 je bila šest let ponos Rusije. Potem je potonila ... Pomembno: v zgodovinski drami Thomasa Winterberga med drugim igrata Colin Firth in Lea Seydoux. (PZ)

Pravi veteran med mački je bil zagotovo Miško, ki je v začetku leta žal poginil. Star je bil 26 let. Zanj je ves čas lepo skrbela Helena Štor s Ponikve in Miško je bil nekaj let tudi ambasador DPMŽ Celje.

Ko leta pokažejo zobe

Tudi naši ljubljenci se postarajo in postanejo bolehnější

Tako kot se staramo ljudje in se nas lotevajo različne bolezni, se tudi naše živali z leti soočajo s težavami, ki jih prinaša starost. Pri tem je pomembno, da ustrezno poskrbimo zanje in jim pomagamo, da bodo čas, ko so še z nami, preživele čim bolj mirno, polno in dostojanstveno.

Živali s starostjo nimajo le več zdravstvenih težav kot v mladosti, ampak so tudi njihove fizične in psihične sposobnosti manjše. Pes na primer ne more več početi

tega, kar je rad počel vse življenje, skakati, tekati, se igrati. Morda se celo pojavijo nove moteče navade. Če človek te stvari razume in se nanje na nek način pripravi, potem to ni vzrok za nejevoljo in stres na obeh straneh, ampak je to lahko novo obdobje v življenju s hišnim ljubljencem. Treba je sicer spremeniti nekatere navade in jih prilagoditi novim razmeram, poskrbeti za prilagojeno hrano in še bolj pozorno spremljati morebitne spremembe.

Kot je različna življenjska doba pri različnih pasmah psov, je tudi pri mačkah lahko proces staranja različen, odvisen od genov in skrbi za kakovostno prehrano ter zdravstveno oskrbo. V vedenju živali in delovanju organov prihaja tudi pri mačkah z leti do sprememb.

Kdaj so živali stare?

»O starih živalih lahko govorimo v zadnji tretjini ali četrtini pričakovane življenjske dobe za posamezno vrsto in pasmo,« pravi veterinarica Nataša

Horvat Leskovar iz Veterinarske bolnice Šentjur. Pri psih je ta življenjska doba različna, odvisna je od pasme. Velike imajo krajšo življenjsko dobo kot manjše. Nemška doga ali irski volčji hrt v povprečju dočakata od 6 do 8 let, rotvajlerji in zlati prinašalci od 8 do 10 let, nemški ovčarji od 10 do 13 let. Pri manjših pasmah je doba 13 do 16 let ali več. Pretežno notranje mačke lahko dočakajo tudi do 20 let, hrčki lahko živijo približno tri leta, papige skobčevke do 15, kanarčki 12... Živali nas lahko torej spremljajo dobršen del našega življenja in tega se je treba zavedati ob vsaki odločitvi za nakup ali posvojitve.

Znaki staranja

In kakšni so znaki staranja pri psih? »Mnogo lastnikov opazi osi-velost kot enega od znakov, ki pa ni nujno vedno posledica starosti, lahko je tudi pasemsko pogojena,« pravi Horvat Leskovarjeva. Sicer pa lastnik opazi, da žival ni več tako živahna, kar je pogosto povezano s težavami s sklepi. Te so pogostejše pri večjih pasmah. Že pri mladičih je zato treba skrbeti za pravilno prehrano, ki naj bo prilagojena starosti in pasmi, da psi niso pretežki. Hoja po stopnicah mora biti pri mladičih do pol leta omejena, enako hoja v hribe. »Večje pasme imajo lahko tudi težave s srcem, zato sta prav tako pomembni ustrezna prehrana in ohranjanje dobre kondicije,« poudarja veterinarica.

Pravočasno ukrepajte

Starejše živali imajo lahko tudi težave z vidom in s sluhom, ki jim

pešata, zato mora lastnik še toliko bolj paziti, da ne pride do nesreče.

Težave z zobmi imajo lahko tako starejši psi kot mačke. Pri tem je pomembna preventiva, od prehrane do higijene. Živali morajo imeti nekaj, kar lahko dobro grizejo. Za pse obstajajo priboljški za odstranjevanje oblog, pri mačkah pa posebni briketi v ta namen. Seveda je dobro zobe psu in mački tudi redno čistiti, sicer lahko pride do raznih vnetij, kar vpliva na splošno zdravstveno stanje živali.

Pri mačkah je težave z zdravjem težje opaziti, zato je treba biti toliko bolj pozoren na njeno vedenje in jo tudi pogosteje odpeljati na veterinarski pregled kot v njenih mladih letih. Najpogostejše težave so artritis, rak, zaprtje, gluhost, boleznj zobovja, boleznj srca, vnetje želodca, boleznj ledvic, težave z vidom in tudi zmanjšanje kognitivnih sposobnosti. Dober kazalnik, da se nekaj dogaja, je nenadna izguba teže, a tudi nenadna debelost.

Tegob, povezanih s starostjo živali, je torej lahko veliko, a ob ljubečem in skrbnem lastniku lahko kljub starosti še lepo živijo, še zlasti, če jim ti zagotavljajo primerno okolje, redne obiske pri veterinarju in pozorno spremljajo obnašanje in morebitne spremembe, da lahko zgodaj odkrijejo težave. Seniorski čas pri živalih je priložnost za še več pozornosti in nežnosti.

TC, foto: SHERPA, GrupA

Manjše pasme psov imajo v povprečju daljšo življenjsko dobo, kot večje pasme.

Pri mačkah je težje ugotoviti, da imajo kakšno zdravstveno težavo, zato je nujno, da zna lastnik dobro opazovati svojo žival.

Ob primerni oskrbi lahko dosežejo kunci osem let ali več.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Šale nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Zabava

Štefanovi partnerici se ni dalo iti na zabavo, ki jo je pripravila njena kolegica, ki je imela rojstni dan, zato je poslala Štefana, naj gre k njej in ji pove, da je ne bo, ker se slabo počuti. Štefan se je odpravil in se kolegici opravičil. »Moje partnerice nocoj ne bo k tebi. Pravi, da se v tvoji družbi zelo slabo počuti.«

Poboljšanje

Župnik pri verouku opozori Mihca, naj si vzame za zgled druge otroke in naj ne dela traparij. Ko je zvečer Mihe legel v posteljo, je zmolil večerno molitev in dodal:

Prepoznavna

Policista se pogovarjata in eden vpraša: »Kako je kaj tvoja žena?«

»Dobro. Vsak večer si na obraz maže neke maske.«

»Ji pomagajo?«

»Ne, vedno jo prepoznam.«

Kukali

Mož vpraša ženo: »Kaj pa ti bosta dve kukali na vratih, eno spodaj in drugo zgoraj?«

»Zgornje je zato, da vidim, kdo je prišel. Spodnje pa zato,

»Ljubi Bog, prosim naredi iz mene dobrega otroka, ker mojim staršem to nikakor ne uspe.«

Poslabšanje

»Naš župnik mi je čisto pokvaril sina. Odkar hodi k verouku, noče več pri sosedu krasti drv.«

Album

Mama kaže album s slikami svojemu sinu Petru in tega zanima: »Mami, kdo je ta moški s klobukom?«

»To je moj oče ali tvoj dedek.«

»In kdo je ta dolgolasec?«

»To je pa tvoj oči.«

»Ja, mami, kdo je pa potem ta debeluh, ki stanuje pri nas in ga kličem oči?«

da vidim, kaj je prinesel.«

Oglas

Prodajam moža. Ugodno. Lahko ga menjam za obračalnik ali meter drv.

Šalim se. Podarim ga.

Kako zadovoljiti žensko?

Zgrabi jo.

Sleci jo.

Vrzi jo na posteljo.

Potem operi posodo in perilo, posesaj stanovanje in skuhaj kosilo, dokler se ona lepo ne naspi.

Chuck Norris v otroštvu

Vse slikovne šale vir: splet

JESEN

Tisti letni čas, ko veš, da je tam nekje pasji kakec, a ne veš točno, kje.

Pridi, voda je super, prisežem!

To, da si dopolnil petdeset let, ima svoje prednosti in slabosti. Resda ne vidiš črk od blizu, zato pa prepoznaš kretene na daleč.

To, kar lahko ženska spravi v svojo torbico, moški ne more v celotno klet.

Ne pozabite. V nedeljo ste odločili o tem, kdo bo oktobra 2022 asfaltiral cesto skozi vaš kraj.

Vsi pravijo, da smrdim po čebuli. Desetih čevapčičev pa nihče ne omenja!

ZDAJ MI JE KONČNO JASNO, ZAKAJ IMAJO AVTOMOBILI TO STVAR...

Oven

Pojavijo se lahko težave s preosanjanjem, zato dobro premislite, preden kaj naredite in rečete. Merkur, vladar komunikacije, je v retrogradnem gibanju. V vaši notranjosti se bodo nizale spremembe, če boste mirni in zbrani, lahko v tem času dosežete veliko. Mars, vaš vladar, je v znamenju ribi, zato boste nosili v sebi veliko čustvene energije. Pojavi se lahko jeza, celo maščevalnost zaradi napak nekoga iz vaše preteklosti.

Bik

Zasebno življenje morate v teh dneh skrbno ločiti od poslovnega, zato se predajte užitek prostega dne. Veliko pozornost usmerite v zdrav način prehranjevanja. Če se v vas pojavljajo strahovi stopiti korak naprej, se lahko pojavijo bolečine pri gibanju. Vaša vladarica je v direktnem gibanju, kar vam bo prineslo kar nekaj olajševalnih okoliščin, ki so povezane z vašim poslovnim življenjem.

Dvojčka

Čutili boste, da je vaša energija v porastu, zato boste uspešni pri vsem, česar se boste lotili. Pred vami je veliko obveznosti, zato se dela lotite selektivno. Razpršena energija je lahko zelo moteča, kar vam lahko v tem času prinese vaš vladar Merkur. Zavihali boste rokave na delovnem področju, pričakujete lahko spremembe, predvsem v finančnem smislu. V ljubezni vas čaka umirjena in čustvena energija.

Rak

V ospredju bodo težave čustvenega značaja, zato bodite previdni v komunikaciji. Svoje boste tokrat lahko dosegli z diplomacijo, tudi intuitivna zaznava bo tista, ki bo dobrodošla. Vpliv polne lune konec tedna bo nekoliko bolj sentimentalno obarval čas, vendar boste kljub temu polni energije in želje narediti nekaj zares konkretnega. V mislih boste pripravljali zadeve, ki so povezane s prazniki.

Lev

Nikar v tem času ne računajte na pomoč drugih. Energije imate dovolj, da izpeljete vse projekte, ki ste si jih zastavili. Naprej boste lahko šli kot zmagovalci. Kar nekaj sprememb lahko pričakujete na čustvenem področju, v kolikor ste bili v preteklem obdobju negotovi, v katero smer stopiti, boste v tem času morali nujno sprejemati odločitve, ki pa morebiti ne bodo tako lahke. Zaupajte svojemu srcu in nič ne morete zgrešiti.

Devica

Želja, da drugim ugajate, bo v tem obdobju velika, vendar lahko zaradi tega izgubljate svojo energijo. Odločali se boste za velik korak, vendar se ob tem počutili nemočne in ranljive. Morebiti čas za korenitejšo spremembo še ni napočil, popravljati morate napake, ki so bile narejene v preteklem obdobju. Čas za nove začetke še ni primeren. V ljubezni se vam namsmiha sreča in kar nekaj lepih trenutkov.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro.**

Tehtnica

V neki zadevi boste odvisni od mnenja drugih ljudi, kar vas bo navdajalo z nezadovoljstvom. Tudi to obdobje boste dosegli želene rezultate, zato naj bo potrpežljivost vaša vrlina. Končajte se lahko zmešnjave, ki izhajajo iz partnerskega odnosa in finančnega področja. Lažje boste zadihali in dali prosto pot novim potem. Zelo boste čustveni, kar bo odlično za trenutek, ki prihaja.

Škorpion

Pred vami je pomembno obdobje, zato bodite previdni, da ne boste preveč tvegali. Uskladiti morate čustven in razumski del svojega življenja. Vaša prodornost bo obrodila velike sadove, pomembno je, da si zaupate. Energijo morate usmerjati v bolj konkretne cilje. Predvsem vas čaka sprememba na ljubezenskem področju. V kolikor boste ravnali v skladu s seboj, bo konec osamljenosti in izgubljenosti.

Strelec

Zanesti se morate na svoj notranji glas. V tem času ne smete obrniti hrbtno tistim, ki so vam v preteklosti naredili mnogo dobrega. Jupiter, vaš vladar, je po 12 letih ponovno vstopil v vaše znamenje in vam bo prinesel napredovanje na vseh področjih življenja. Lotite se lahko tudi novega posla, ki vam lahko prinese kar lep zalogaj na finančnem področju. V ljubezni se vam obeta sprememba, ki ste jo dolgo pričakovali.

Kozorog

Resnica ima vedno dva obraza, zato se ne oklepajte samo svojih stališč. Sicer pa ni priporočljivo, da se zapletate v prepire ali težave drugih ljudi. Iskali boste rešitev za zadevo, ki izhaja iz vaše preteklosti na poslovnem področju. Končno boste zadihali s polnimi pljuči in zaživel boljšo in harmonično življenje. Partner vam bo v veliko oporo, zato se boste trudili, da svojo naklonjenost pokažete na svoj način, ki je vedno izvirna.

Vodnar

Čaka vas delo, ki vam bo vzelo veliko dragocenega časa. Naučiti se boste morali reči tudi ne, drugače boste s težavami drugih ljudi izredno obremenjeni. Srečevali se boste z osebami, ki vam bodo dajale veliko opore in čustvene energije. Z nekaj dobrimi odločitvami lahko spremenite situacijo na poslovnem in finančnem področju. Pred vami je pot, na katero se boste odpravili v dvoje.

Ribi

Sanjate z odprtimi očmi, spustite se malce na realna tla, zavedajte se, da si prihodnost gradite sami. Zaplet, ki je pred vami, je na prvi pogled nerešljiv, vendar nikar ne obupajte. Mars je vstopil v vaše znamenje, zato lahko sproščeno pokažete svoja čustva. Ne gleda na zapletene situacije na ljubezenskem področju, lahko s pravimi koraki greste naprej kot zmagovalci.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana.**

Sandi Sendelbah je veljal za najbolj resnega nasprotnika županu Bojanu Šrotu. Če je prvi upal na drugi krog, je slednji samozavestno napovedal, da bo zmagal že v nedeljo.

Dolgo in mučno čakanje na rezultate

Na različne načine so se člani in simpatizerji strank kratkočasili, medtem ko so v nedeljo zvečer čakali na prve delne rezultate lokalnih volitev. Mize so bile polne dobrot, penine pa so bile kar nekaj časa na hladnem, saj rezultati dolgo niso bili znani. Previdnost je mati modrosti, pravijo. Tega se je verjetno držala tudi občinska volilna komisija in pred objavo večkrat preverila seštevek.

Foto: Grupa

V štabu SMC so si sivno nedeljske noči pobarvali s »pinkimi«
kozarkički.

Helena Kojnik, Andreja Snedič Jurak in Marko Zidanšek, kandidat SLS za celjskega župana, so bili ob obisku našega fotoreporterja takole dobre volje. Verjetno so bili nasmeški kasneje bolj grenki, saj stranka ni uspela s svojim županskim kandidatom, pa še v mestnem svetu je izgubila nekaj mest.

Med člani mestnega sveta iz vrst SDS naj bi bila po neuradnih rezultatih tudi Marjan Ferjanc in Matjaž Železnik, ki se je sicer poskusil tudi v boju za župansko mesto. Prvi bo tako nadaljeval delo v mestnem svetu, medtem ko je drugi nekoč to že počel in se vrača v svetniške vrste. Verjetno bo ugotovil, da bistvenih novosti ni.

Poslanec Levice v državnem zboru Željko Cigler (levo) je na volilno nedeljo v domačem Celju spremljal dogajanje, medtem ko je Samo Seničar napeto preverjal, ali je zbral dovolj glasov za članstvo v mestnem svetu. Po neuradnih podatkih mu je uspelo.

Ker je bila celjska občinska volilna komisija pri štetju glasovnic najbolj počasna v državi, so si v štabu celjske SD pomagali na različne načine, da bi izvedeli, kako so se odrezali. Županskemu kandidatu Branku Verdevu je ves čas stala ob strani žena Metka Hojnik Verdev. Če že ni župan, je vsaj svetnik.